

HRVATSKE SREDOVJEČNE STARINE.

Ovdje se priopćuju članci o sredovječnim starinama, koje su se zadnjih tridesetak godina u Hrvatskoj i Slavoniji našle i većim dijelom dospjele u narodni muzeju Zagrebu. Sve su to spomenici umjetnoga obrta, koji naravno da ne podaju nikakvih činjenica za političku prošlost hrvatskoga naroda, ali ipak mogu da prikažu koju crtu o općim kulturnim prilikama, što su u stanovito doba u hrvatskim zemljama vladale.

Velik dio ovdje opisanih predmeta potječe iz onoga vremena, kada su na hrvatskom prijestolju još sjedili kraljevi narodne krvi, i to iz zadnjega stoljeća hrvatske samostalnosti. Ne može se pravo ni očekivati, da bi nahodaji iz toga davnoga vremena mogli biti osobito obilni i bogati. Zemlja između Save i Drave bila je hrvatskim vladarima, kojima je prijestolnica bila u dalmatinskoj Hrvatskoj, dosta izvan ruke, a sigurno je i poradi ratnih prilika prošlih vijekova bila slabo nastavana i dosta siromašna. To postaje tim vjerojatnije, ako se još uvaži, da je Hrvatska s onu stranu Drave imala jakoga i ratobornoga susjeda, koji se je još u X stoljeću neprestano zaletavao i u mnoge udaljenije zemlje, pa sigurno nije pošteđio ni svoga najbližega susjeda, do kojega je mogao doći bez velikih poteškoća. O prošlosti Hrvatske i Slavonije prije provale kralja Ladislava i osnivanja zagrebačke biskupije u XI. vijeku nema gotovo nikakova pismena izvora, ali je veoma vjerojatno, da su manje konjaničke čete madžarske kroz cijelo vrijeme, od kako su se Madžari u Podunavlju nastanili, pohađale hrvatske pogranične krajeve, da ih plijene, zalazeći katkada i malo dalje u unutrašnjost zemlje. Uza sve to ne može biti govora o tome, da bi madžarski vladari prije kralja Ladislava u Hrvatskoj vršili kakovih vladarskih prava. Za takovu tvrdnju nema nikakvih podataka, koji bi mogli da podnesu ozbiljnu objektivnu kritiku.

Ovdje opisane hrvatske starine u mnogo koječem pružaju analogija sa sličnim predmetima susjednih zemalja. Ima tu dosta dodirnih točaka sa nakitima u dalmatinskoj Hrvatskoj, ali još je veća srodnost sa predmetima, što su ih rabili Slaveni s onu stranu Drave. Neka sličnost postoji i sa suvremenim predmetima češkim, poljskim i polabsko-slavenskim.

U prva četiri članka predočuju se ovdje predmeti iz četiri starohrvatska groblja na red (Reihenfriedhöfe). Jedno u Bijelom brdu kod Osijeka, koje je prilično dobro pretraženo, približno se može datirati, a spada u sredinu XI. vijeka, dok se drugo u Svinjarevcima upravo tako sigurno može metnuti u zadnje decenije XI. vijeka. Nešto starija su druga dva groblja kod Kloštra i Velikoga Bukovca, ali i ona valjda neće biti starija od početka XI. vijeka. Jedan opet

članak govori o srebrnim nakitima, koji su za više stoljeća mladi, a izoralo ih prije više godina u Slakovcima kod Vinkovaca.

Ovi će se članci nastaviti, a u jednom od budućih biti će govora o ostancima nekih sredovječnih građevina iz Hrvatske i Slavonije.

I. Groblje XI. stoljeća u Bijelom brdu kod Osijeka.

Koncem godine 1895. doznao je Osječanin Karlo Nuber, da se u sjeverozapadnome dijelu sela Bijeloga brda kod Osijeka, u ulici Veneciji kod raznih poslova češće našlo čovječjih kostiju, a uz nje kojekakovih priloga. On se odmah dade na posao, da vidi, kakovo je to groblje, te je 29. studenoga i. g. otvorio sedam grobova, a kašnje kroz zimu do konca ožujka u više navrataka prekopao još daljuja dvadeset i dva groba. Po karakterističnim nakitima nije mu bilo teško, da konstatuje, da su to grobovi srednjega vijeka, ako i nije — kako je to uz pomanjkanje kasnije utvrđenih podataka i sasma naravno — odmah pogodilo, u koje li doba spadaju, držeć ih za više stoljeća starijima, nego što su zaista.¹

Kako se je Nuber tečajem svoga iskopavanja uvjerio, da bi za sustavno iskapanje i za plaćanje odšteta morao prilično mnogo novaca potrošiti, a nije bilo izgleda, da bi ih u Osijeku mogao namaknuti, to se on obrati na hrvatsko arheološko društvo u Zagrebu, ne bi li mu ono većom svotom priskočilo u pomoć, da započeto iskapanje nastavi i sretno do kraja provede. Društvo je tu Nuberovu molbu uvažilo i s njime se sporazumjelo uz uvjete, koji su po njega veoma povoljni bili: Društvo će nositi sve troškove oko kopanja, platiti će Nuberu dnevnice i efektivne izdatke za njegova redovita dnevna putovanja između Osijeka i Bijeloga brda; Nuber će opet uložiti svoj trud i odstupati će društvu prava, koja je navodno stekao na zemljišta, na kojima se grobovi nalaze.² Predmeti, što se budu povodom iskopavanja našli, podijeliti će se po polak: jednu će polovicu dobiti narodni muzej u Zagrebu, a drugu Nuber, koji ju je obećao predati osječkome gradskome muzeju. On je s prvoga kraja htio, da dobije za sebe (dotično za osječki gradski muzej) u opće sve predmete, što bi se na trošak hrvatskoga arheološkoga društva u Bijelom brdu iskopali, ali na takov zahtjev društvo naravno nije moglo pristati, jer je držalo, da mu je u prvom redu zadaća, da radi u korist narodnoga muzeja u Zagrebu.

Pod Nuberovim nadzorom izvodilo se je sada iskapanje od 13. travnja do 13. svibnja 1896, ali se je češće poradi zla vremena na više dana moralo prekidati. Za to vrijeme bio je u Bijelom brdu na par dana i prof. Purić, tajnik hrvatskoga arheološkoga društva, a u svibnju došao sam i ja, koje da na licu mjesta sâm proučim zanimivo ovo iskapanje, koje da uklonim neke zaprjeke, što ih Nuber sâm nije mogao da ukloni. Uz to mi se je valjalo s Nuberom sporazumjeti glede razdiobe

¹ Sr. Slavonische Presse od 21. travnja 1896

² Ovaj navod se je kasnije iskazao neispravnim, pa je faktično društvo moralo vlasnicima pla-

ćati odštete zato, što su dozvolili, da se u njihovim dvorištima i vrtovima kopa.

predmeta, pa preuzeti ono, što bi se za narodni muzej odredilo. Ali ovo je bilo veoma težak posao, pa sam se osvjedočio, da sam pravo imao, kada sam odmah od prvoga kraja u društvenom odboru bio protiv ovakova ortakluka kod iskapanja. Nuber je naime htio sve, što god je karakteristično ili u opće bolje bilo za sebe imati, ne uvažujući, da je hrvatsko arheološko društvo nosilo sve troškove i njegov trud plaćalo, pa da stoga ima veće pravo da traži, da se polovica boljih grobova narodnomu muzeju u Zagrebu odstupi, a ne samo ono, što se je više puta pojavilo, što je dakle u neku ruku bilo samo duplikat onih stvari, koje je Nuber već imao. Ovo moje shvaćanje bilo je tim više opravdano, što nije bio ispravan ni njegov navod, da je on na zemljišta, gdje se je imalo kopati, ma kakovo pravo stekao bio, kako je on to kod ugovaranja sa društvenim odborom bio izjavio. Uza sve to, da je kod razdiobe ipak konačno nekako ustanovljeno bilo, što na čiji dio spada, nije Nuber htio nekih predmeta da izruči, dok se ne bi našlo i za njega sličnih komada. U toj je stvari dapače morao intervenirati i obranički sud, koji je, sudeći posvema objektivno, dao pravo onoj stranci, koja je zaista pravo imala. Na koncu konca Nuber ipak nije podnio nikakova izvještaja o iskapanju, a kako sam ja imao samo sumarne bilješke o njegovu kopanju i kako mi nisu pristupni bili predmeti, koji su njemu pripali bili, to se na publikaciju o uspjehu bjelobrdsakoga iskapanja nije moglo misliti sve dotle, dok se prilike ne promijene.¹ Nuber je svega raskopao 141 grob, od kojih je nekoliko bilo iz prehistorijskoga doba.

Zlo iskustvo, koje se polučilo kod udružnoga iskapanja, imalo je tu dobru posljedicu, da je hrvatsko arheološko društvo odlučilo, da će posao samo nastaviti. Najprije ga je izvodio prof. Josip Purić, koji je od 21.—27. listopada 1896 u jednom vrtu otvorio 30 sredovječnih grobova sa okosnicom i 2 prehistorijska sa paljevinom. Od 30. ožujka do 1. travnja 1897. prekopao sam ja dva dvorišta i u njima našao 36 grobova sa okosnicom i 1 prehistorijski sa paljevinom.

Kada je Nuber svoje obećanje zaista ispunio, te bjelobrdske iskopine, u koliko ih je on dobio, poklonio osječkomu gradskom muzeju, obratio sam se na kustosa g. prof. Celestina, koji mi je poznatom svojom ljubeznošću te predmete na proučavanje poslao. Tako mi je bilo moguće, da sastavim kakov takov izvještaj i o Nuberovu iskapanju, u koju sam svrhu osim svojih sumarnih bilježaka i samih predmeta mogao upotrijebiti i neke Nuberove bilješke. Žalibože nisam mogao njegovih nacрта tako rekonstruisati, da bi se mogao barem donekle vijeran plan groblja načiniti. Jedino u dvorištu i vrtu Vase Bojanića mogao sam, na temelju vlastita nacрта, od Nubera tamo raskopane grobove naznačiti, ali bez oznake broja, koji kojemu u opisu pripada. S toga odustajem od toga, da priopćim nacrt groblja sa položajem grobova, jer bi isti morao biti nepotpun.

¹ Kratke izvještaje o bjelobrdskim predmetima objelodaniše: po Nuberovoj uputi i po autopisiji P. Reinecke (Slavische Gräberfunde im kroatischen und slovenischen Gebiete u berlinskom Zeitschrift für Ethnologie 1897 Verhandlungen str 362—367) i po mojoj uputi

M. Hoernes (Funde verschiedener Altersstufen aus dem westlichen Syrmien u Mitteilungen der prähistorischen Commission der kais. Akademie der Wissenschaften Bd. I. No. 5.—1901 str. 284—289).

Za Purićevo i moje iskapanje bile su mi naravno pri ruci točne bilješke i nacrti, pa svi predmeti, koji su se tim prilikama našli.

Starohrvatsko groblje u Bijelom brdu nalazi se u tamošnjoj ulici Veneciji na parcelama br. 801 (vrt Davida Lukića), 803 (vrt Srete Lukića), 804 i 805 (dvorište i vrt Miloša Miletića), 807 (dvorište Koje Bertića), 808 (dvorište Steve Miletića) na zapadnoj, br. 846/2 (dvorište Stevana Ostojića), 847 i 848 (dvorište i vrt Koje Bojanića), 849/1 i 2 i 850/1 i 2 (vrt i dvorište Vase Bojanića), 851 (vrt Luke Miletića) i 854 (vrt Koste Čivića) na istočnoj strani, te na samoj ulici između ta dva reda kuća. Nuber je prekopao cijelu ulicu i parcele 804, 805, 807, 808, 849 i 850, Purić parcelu 803, a ja parcele 846/2 i 847. Još neprekopane ostadoše parcele 851, 854 i 801, gdje bi se valjda samo na prvoj imali nadati nekome uspjehu, dočim će na ostale dvije samo malo grobova biti. Na tim se zemljištima nije moglo kopati, jer su vlasnici stavljali pretjerane zahtjeve.

Svuda je iskapanju bilo kojekakovih zaprjeka. Jedan dio grobova leži pod kućama i zgradama, gdje se naravno nije moglo kopati, a na više se mjesta nije moglo raditi s drugih razloga. Tako se n. pr. kod Koje Bojanića (parc. 847 i 848) nije moglo kopati na južnoj strani dvorišta, jer se tamo nalazi drveće, velika rupa (gdje su se okosnice već davno povadile), hambar i suša. Na istočnoj su opet strani, zalazeći i u vrt, rupe i gnojišta, a tamo je bio zakopan i veći broj žrtava svinjske kuge, tako da se u to mjesto nije smjelo dirati sa sanitarnih razloga. Na ulici velik je dio grobova tečajem vremena kiša isprala i iznijela okosnice na površinu, a pripomogle su i svinje, koje su mnogo kostiju izrovale. Što se je ovuda moglo naći, to je iskopao Nuber, koji je od prilike polovicu svojih grobova na ulici našao. Ja sam našao samo dva groba (br. 172 i 177) pred kućom Koje Bojanića, a naknadno ih je dva našao i moj radnik Vaso Bojanić, koji je iz njih izvađene predmete muzeju na otkup poslao (br. 211 i 212).

Starohrvatsko groblje u Bijelom brdu ima od prilike oblik pačetvorine, kojoj su stranice približno 80 odnosno 100 m duge; cijeli mu opseg iznosi dakle oko 8000 m² ili do 1¹/₄ katastralnoga jutra. Situirano je duljinom od prilike od zapada prema istoka, a tako su nekako, pa i od jugozapada prema sjeveroistoku bili poredani i grobovi, u kojima su glave ležale na zapadnoj, a noge na istočnoj strani. Lice mrtvacu, koji su bili položeni na leđa, gledalo je dakle prema ishodu sunca. Kod kopanja grobova, koji su se dosta na plitko izdubili, pazilo se barem donekle na neki red. Naknadno zakopavanje kojega mrtvacu u stariju grobnicu nije se ni u jednom slučaju moglo konstatovati

Staro groblje u Bijelom brdu bilo je dva puta u porabi: najprije u prethistorijsko bronsano doba ili ranije razdoblje prvoga željeznoga (halštatskoga). Mrtvacu bi se u to doba spaljivali, a pepeo pohranio u zemljanim posudama, kojih se je na više mjesta našlo (grobovi br. 37, 71, 84, 85, 96, 100, 102, 108, 109, 121, 157, 171 i 204). Da se je cijelo zemljište prerigolovalo, mjesto što su se samo na razmake kopali jarci, tih bi se prethistorijskih grobova bilo našlo mnogo više, akoprem su mnogi bili uništeni, kada su se zakopavali sredovječni mrtvacu. Jasnno to dokazuju hrbine prethistorijskih posuda, što su se uz potonje — bez sumnje samo slučajno, a ne namjerice u grobove položeni — našli. U grobu br. 121 našlo se je nedvojbeno prethistorijskih predmeta i posuda, ali i čovječja okos-

nica, na kojoj su neki prehistorijski nakiti bili. Naročito to vrijedi za bronsanu narukvicu, koja je na desnoj ruci okosnice nađena. Pod običnim prilikama ne bi se o tom moglo podvojiti, da li su okosnica i predmeti iz istoga vremena, akoprem bi upalo u oči, što se u istom groblju i u isto doba nailazi i na spaljivanje i na zakopavanje. Ovako, kako je okosnica nađena u redu sredovječnih grobova sa okosnicama, nije pitanje posvema neumjesno, nije li ova okosnica ipak sredovječna, a kod zakopavanja da ju se samo nakitilo prehistorijskim nakitima, što su se u kopanju groba našli bili. Svakako ovaj osamljeni slučaj ostaje ponešto nejasan.

Drugi put rabilo je ovo staro groblje u srednjem vijeku, i to, kako to u nekim grobovima nađeni novci mađžarskih kraljeva Petra (1038—1041, 1044—1046; jedan komad u grobu br. 141; sl. 1, 1), Andrije I. (1046—1061; pet komada u grobovima br. 107, 113 [sl. 1, 3], 153 [sl. 1, 2] i 165 [dva komada, sl. 1, 4 i 5]) i Bele I. (kao kralj 1060—1063; dva komada u grobovima br. 107 i 199 [sl. 1, 6]) dokazuju, bez sumnje u drugoj trećini XI. stoljeća. Našlo se je

Sl. 1. Arpadovski novci XI. vijeka iz staro-hrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel.

nje, ili u ustima ili u lubanji (kamo su dospjeli utjecanjem crvi), imadu posvema obilježje kurantnoga novca, koji se je s mrtvacem u grob mećao s posebnih razloga, koji su možda u savezu sa pogrebnim običajima ili kakovim sujevjerjem onoga vremena.

Što su se u bjelobrdskom groblju našli novci mađžarskih kraljeva XI vijeka, to ne dokazuje ništa više, nego jedino to, da su u ono doba ti novci u Slavoniji u prometu bili. Hrvatski kraljevi narodne krvi nisu sami novca kovali, kao što to nisu činili ni vladari ostalih južnih Slavena onoga vremena, pa je po njihovoj državi morao kolati novac susjednih zemalja. U Dalmaciji se stoga u to doba kao i u Bugarskoj može očekivati samo bizantinski novac i

doduše i starijih, naime rimskih novaca II.¹, III.² i IV.³ stoljeća, ali pod takovim uslovima, da se za datiranje dotičnoga groba ne mogu upotrijebiti. Ti su naime novci svi probušeni i porabom izlizani, a nalazili su se kao amuleti ili privjesci u nizovima sitnih staklenih zrnaca, što bi ih pokojnice onoga vremena za svoga života rado nosile i dapače sobom u grob ponijele. Istu svrhu, da služe kao nakit, vršili su i drugi neki predmeti starijega vremena, koji su se kao prilozima u grobovima našli.⁴ Nasuprot mađžarski novci, koji su se našli ili u kojoj ruci ili blizu

¹ Izlizan probušen rimski novac II. stoljeća u grobu br. 46 (sl. 2, 8).

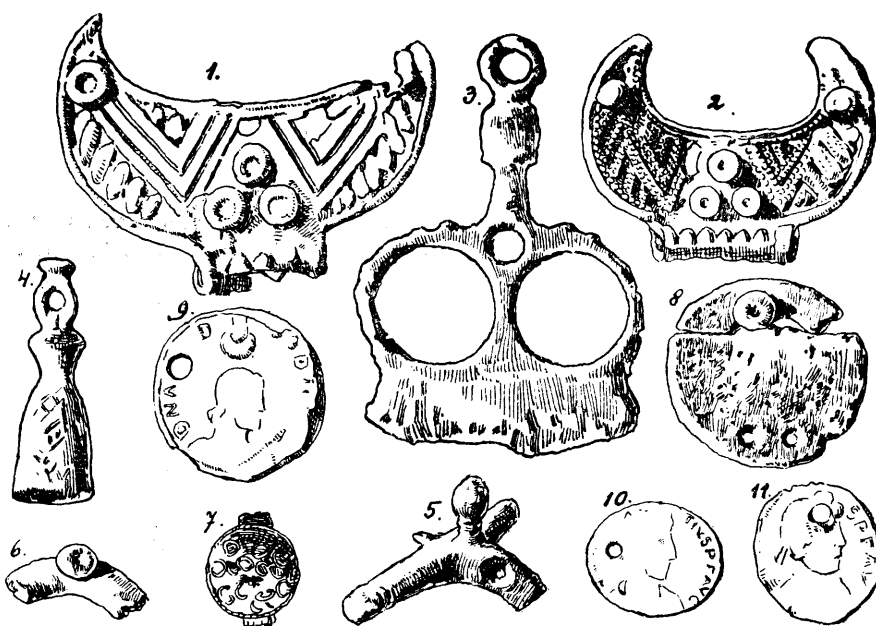
² Probušeni novci Philippa starijega u grobu br. 80 i dva od Aurelijana u grobu br. 183.

³ Probušeni novci Constantina u grobu br. 183,

Crispa u br. 129, Constancija II. u br. 81 (sl. 2, 10), Valensa u br. 148 (sl. 2, 11), Arcadija u br. 63 (sl. 2, 9).

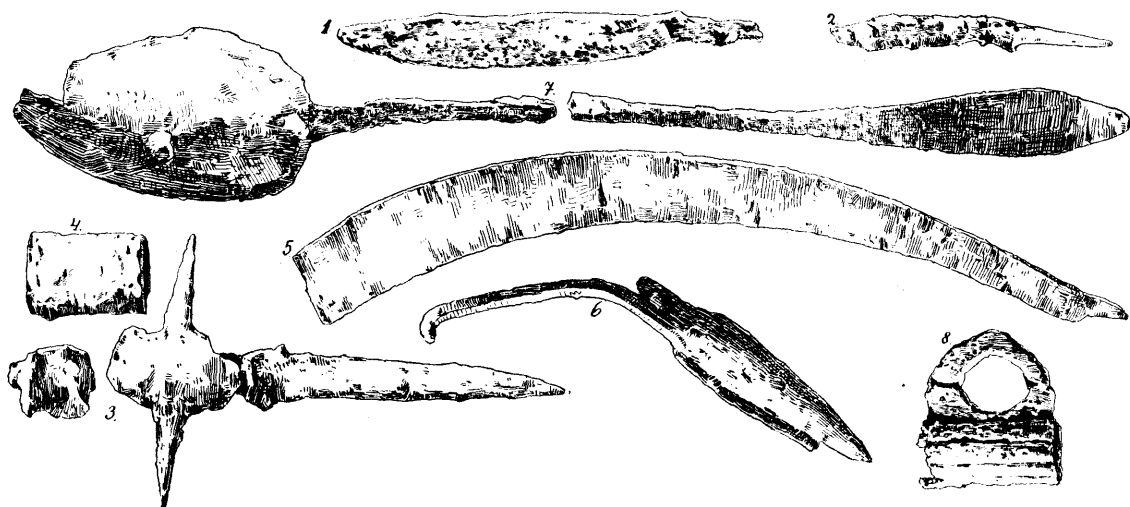
⁴ Dva probušena ulomka rimske bronsane fibule III—IV. vijeka u grobu br. 46 (sl. 2, 5 i 6).

možda koji iz talijanskih carskih kovnica. Ista mletačka republika, koja nas je kašnje svojim novcem upravo poplavila, prije druge polovice XII. stoljeća nije imala svoje vlastite kovnice, nego se je tamo, a i to samo u manjem opsegu, kovao carski novac. U Hrvatskoj i Slavoniji osim bizantskoga u prvom se redu u XI. stoljeću može očekivati novac mađarske države, gdje se je kovalo počam od sv. Stjepana, pa njemački (carski, bavorskih vojvoda, regensburških biskupa i salcburških nadbiskupa), ali potonjega sigurno samo malo. Koliko za sada znamo, bile su naime Hrvatska i Slavonija u ovo doba slabo nastavane, pa poradi toga u međunarodnom prometu samo od veoma podredene važnosti, tako da strani novac osim iz najbližega susjedstva u zemlju nije mnogo ni dolazio.

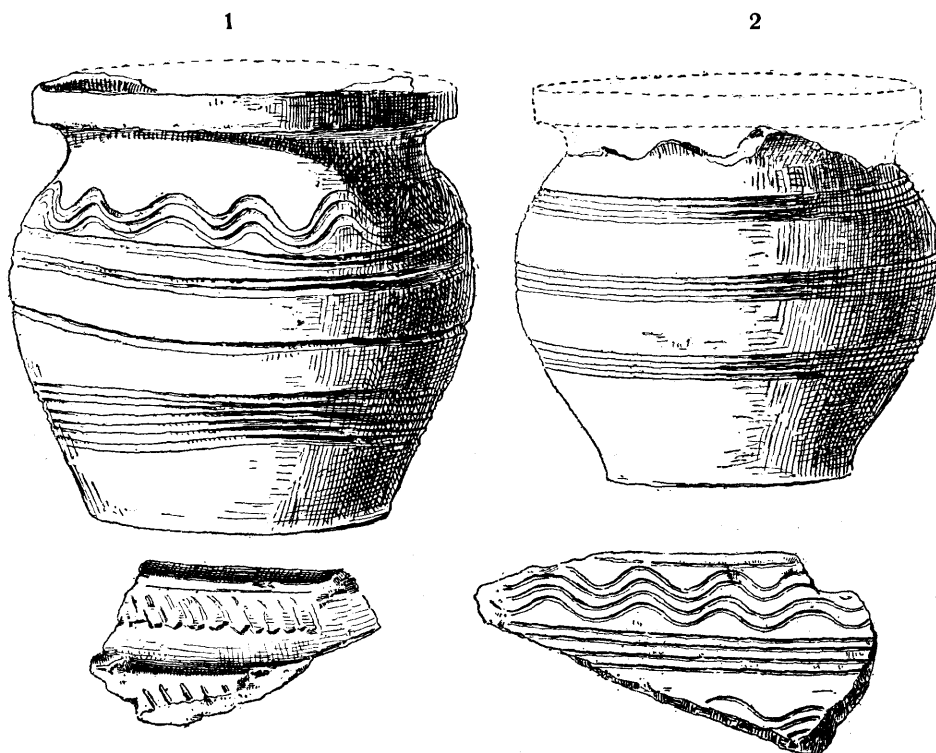

Sl. 2. Razni predmeti iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel. 1 i 2. Polumjesečasti privjesci. 3. Držak neke željezne sprave. 4. Koštan privjesak. 5 i 6. Ulomci rimske fibule. 7. Ulomak sredovječnoga prstena (rabljen kao privjesak). 8—11. Probušeni rimski novci.

Novci mađarskih kraljeva u bjelobrdskim grobovima nipošto ne ovlaštaju na zaključak, kao da je tobože Hrvatska i Slavonija prije sv. Ladislava i Kolomana bila sastavni dio mađarske države. Po samim predmetima, što su se u tim grobovima našli, posve se sigurno može reći, da je svijet, što se je tamo zakopavao, bio slavenskoga roda, t. j. da su to bili Hrvati. Najglavniji predmeti, koji na tu pomisao navode, jesu stanovite karičice od tanje ili deblje žice, kojima je jedan kraj svinut u nastavak, koji naliči slovu S. Tih se karičica našlo i na drugim mjestima po Hrvatskoj, Slavoniji, Dalmaciji i Srbiji, a našlo ih se veoma mnogo u češko-slovenskim i poljačkim krajevima, pa u zemljama, gdje su negda prebivali polabski Slaveni, naročito dosta često u Meklenburškoj. Što ih se je veoma mnogo našlo i po cijeloj Mađarskoj, to potvrđuje samo ono,

Sl. 3. Željezne sprave iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. $\frac{1}{2}$ nar. vel. 1—3. Noževi.
4. Okov od noževa toka. 5. Ulomak srpa. 6. Škare. 7. Žlica. 8. Čilit. $\frac{1}{2}$ nar. vel.

Sl. 4. Zemljane posudice i ornamentovano crjepovlje iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu.
 $\frac{2}{3}$ nar. vel. 1—3 sredovječno, 4 rimsko doba.

što se i onako znade, da je po cijeloj Madžarskoj živilo slavensko žiteljstvo, koje se je sličnim nakitima kitilo, kao što su to činili njegovi slavenski srodnici u susjednim krajevima. Uza to je naravno vjerojatno, da su i Madžari od svojih slavenskih podložnika poprimili što god od njihovih nakita i nošnje, pa i obratno. Ali ako se ovo i pretpostavi, to kod starih bjelobrdskih mrtvaca ne može biti dvojbe o njihovoj slavenskoj narodnosti. U staromadžarskim muškaračkim grobovima naime veoma se često nađu prilozima, koji napućuju na ratoboran konjanički narod, a u ovo više nego 200 otvaranih grobova u Bijelome brdu nije se našlo niti jedno ratničko oružje, niti jedan komad od konjske opreme. Našlo se je dođuše u Bijelome brdu — ali izvan svakoga saveza sa pojedinim grobovima — i životinjskih okosnica, dapače i od konja, ali to su ostanci parnulihi domaćih životinja iz novijega vremena, koje su se u Bijelom brdu još i u najnovije doba po domaćim vrtovima i dvorištima zakopavale.

Sl. 5. Starohrvatski grob br. 78 iz Bijeloga brda kod Osijeka.

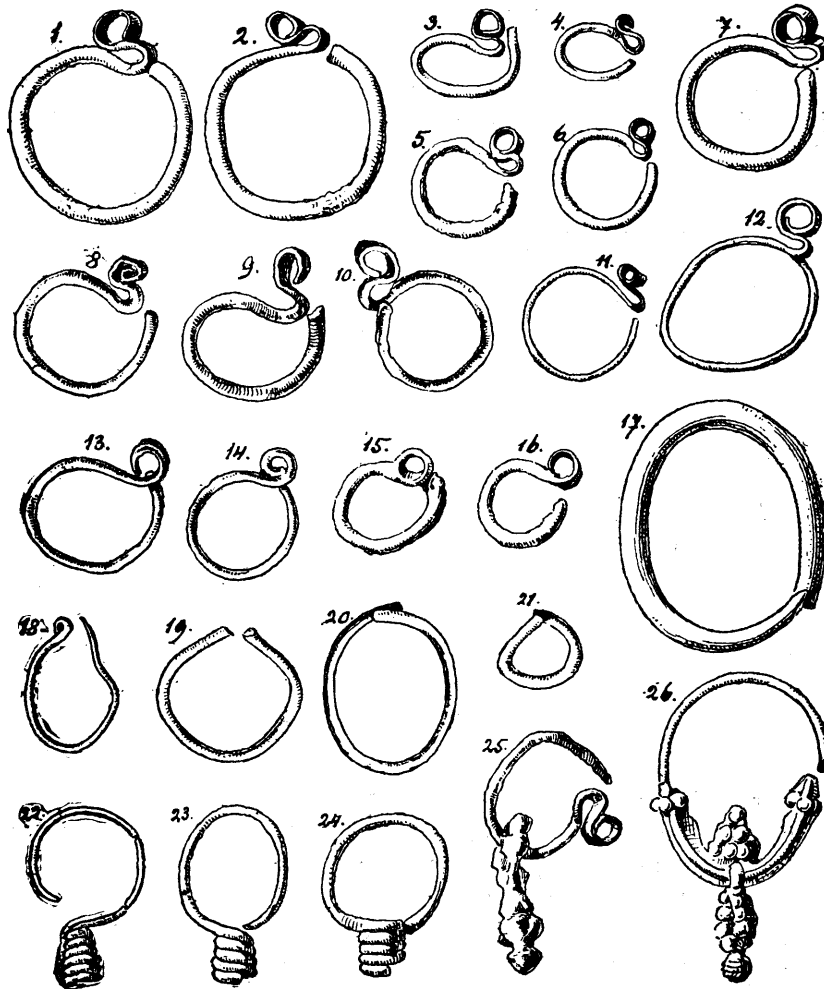
Starohrvatsko groblje u Bijelome brdu na koncu XI. stoljeća kao da nije više bilo u porabi, jer se ni jedan grob ne da datirati iza vremena kralja Bele I. (1061—1063). Ako se tu može nagađanjem doći do kakova zaključka, to bi se iz negativnoga svjedočanstva bjelobrdskih grobova moglo doći do zaključka, da je tamošnja naselbina u drugoj polovici XI. stoljeća napuštena bila, a takovo se je raselenje moglo dogoditi povodom provale sv. Ladislava u Slavoniju, koji je zemlju privremeno zaposjeo i u njoj postavio za vladara svoga sinovca Alma.

Ne može se točno ustanoviti, kolika je od prilike bila starohrvatska naselbina u Bijelome brdu. Na prekopanom zemljištu našle su se, odbiv prehistorijske, kakove dvije stotine sredovječnih grobova sa okosnicama. Vjerojatno je, da ih je pod kućama i zgradama, pod drvećem i po rupama, pa na samoj ulici bilo još do 200, a u još neprekopane tri parcele biti će možebiti također još 100. Ako je ovaj moj račun ispravan, to bi ovo groblje sadržavalo kakovih 500 okosnica. To je dosta malen broj, tako da se mora uzeti, da je starohrvatska

naselbina u Bijelome brdu morala biti veoma maleno selo. Uzme li se, da je groblje, kako je to vjerojatno, bilo 80--100 godina u porabi, to stanovništvo ove naselbine na međi hrvatske države sigurno nije iznosilo ni 200 duša

O životnim i kulturnim prilikama starih Bjelobrđana po sačuvanim se ostancima može od prilike ovo reći: Starohrvatsko seljačko žiteljstvo blizu Dravina ušća u Dunav imalo je dosta male potrebe, kojima je lako moglo da udovolji ratarskim¹ i stočarskim proizvodnjem, lovom i ribarstvom. Od sprava, što su

Sl. 6. Karičice sljepočničarke i minduše iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel.

u svagdanjem životu rabile, našlo se je veoma malo, med ostalim nekoliko željeznih noževa (sl. 3, 1—3), koji su valjda proizvod domaćega obrta. Osim kovača bilo je i kujundžija, koji su načinjali one mnogobrojne nakite od bronsa i srebra, što

¹ Dokazuje to poraba željeznih srpova, od kojih se jedan ulomak našao (sl. 3, 5).

su se po mnogim grobovima na samim okosnicama našli, jer je bio običaj da se mrtvaci zakopavaju sa nakitima, što su ih za života nosili. U nekim grobovima našlo se i čitavih zemljanih posuda (sl. 4), urešenih ravnim i valovitim potezima, koje su, sudeći po dosta surovoj radnji, sigurno također bile domaći proizvod. Neke od tih posuda imaju dolje nekakove biljege. Možda su te posudice sadržavale hrane ili pića, a postupalo se tako valjda stoga, da pokojnicima u njihovu novu stanu i u tom pogledu ništa ne pomanjka. Za svaki slučaj potrebe u neke se je grobove metnuo i po koji komad novca, što je baš onda u tečaju bio, a da se taj novac ne izgubi, metnuo bi se pokojniku u ruku ili u usta. Mrtvaci bi se bez škrinje ispruženo u grob položili tako, da bi glava ležala na zapadnoj, a noge na istočnoj strani groba. U nekim grobovima nakiti su se tek naknadno priložili, kada je mrtvac već u grobu ležao. Kako je ovakov grob iza pomnoga otkopavanja izgledao, prikazuje slika 5, koja nam prikazuje okosnicu groba br. 78 zajedno sa njezinim nakitima i priložima.

Nakiti, što su ih bjelobrdski pokojnici nosili, imaju veoma jednostavne oblike, pa se iz njih može zaključivati, da taj svijet seljačkoga stališa nije stajao na osobito visokom stepenu kulture. Ponajglavniji nakiti, što ih u većem broju iz ovih grobova upoznajemo, jesu neke karičice, koje su donekle služile od prilike u istu svrhu kao danas minduše, zatim prstenje, nizovi od staklena zrnja, pa ogrlice i narukvice od bronsa.

Karičice (sljepočničarke, Schläfenringe) i minduše. Najkarakterističniji nakit staroslavenski jesu karičice (sl. 6), a na tu činjenicu prvi je upozorio Danac Sophus Müller.¹ Karičica od tanje ili deblje žice u glavnom ima dvije vrste, naime bez nastavka i sa nastavcima. Karičice bez nastavka (sl. 6, 19—21) najjednostavniji su oblik. Odrezao se komad obične žice i svinuo od prilike na oblik kruga. Krajevi bi ostali rastavljeni, pa su se ili doticali ili bi se sjekli prelazeć jedan preko drugoga; oni su bili ili iste debljine kao što je ostala žica, ili bi se jedan ili oba zašiljilo, ili bi se oba otupila, dotično nabila. Ovakove karičice mogle su se ili direktno kroz rupicu na ušnoj ušici provući, te nositi kao minduše, ili bi se — katkada i u prilično velikom broju — prišile na vrpcu, koja bi se u visini sljepočnica oko glave svezala. Velika mnogoličnost bi se postigla, ako bi se jedan kraj karičice ili oba jedan ili više puta previjao. Tako bi nastale karičice sa nastavcima, od kojih u Bijelome brdu imademo tri vrste. Kod jedne, koja kao da representira stariji oblik, žica je na jednom kraju više puta smotana u čunjastu ili valjkastu špiralu (sl. 6, 22—24). Kod druge dvije vrste jedan je kraj žice plosnato iskovan, te van svinut, i to ili u obliku petlje (sl. 6, 13—16 i 18, ili još češće u obliku slova S (sl. 6, 1—12 i 25). Bjelobrdske karičice velikom su većinom ili

¹ S. Müller: Ueber slawische Schläfenringe (Schlesiens Vorzeit in Bild und Schrift. Breslau 1877 (str. 189—197). — Ostala glavnija literatura: Dr. Lissauer Über den Formenkreis der slavischen Schläfenringe (u Correspondenzblatt der deutschen anthropologischen Gesellschaft XXII. 1891 str. 138 i ma-

džarskim jezikom u Archaeologiai Értesítő. N. s. XI 1891 str. 333). Dr. L. Niederle Příspěvky k antropologii zemi českých I. Prag 1891 i Bemerkungen zu einigen Charakteristiken der altslawischen Gräber (Mittheilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien XXIV 1894 str. 194 i sl.)

malene ili dapače veoma malene. Pravile su se velikom većinom od bronsa, ali ih se je našlo i od loše srebrne smjese, pa kako se čini i od kositra i željeza.

Ovih karičica našlo se je dosele svagdje, gdje god je kada u srednjem vijeku bilo Slavena, tako da se njihova pojava u kojem nahodaju može smatrati karakterističnim obilježjem za slavenski karakter njegov. U Hrvatskoj i Slavoniji našlo se je dosele, u koliko je to poznato, takovih nakita u Novim Banovcima kod Zemuna (u nar. muzeju 34 kom. sa nastavkom), Šaregradu (1 kom.), Sotinu (1 kom.), Svinjarevcima kod Vukovara (6 kom.), Bijelombrdu (veoma mnogo), Veri (1 kom.), Kloštru kod Đurđevca (105 kom.), Velikom Bukovcu kod Ludbrjega (7 kom.), Sisku 6 kom.) i Gradusi kod Petrinje (1 kom.). U Dalmaciji¹ ih se je našlo, a nalazi se sada u kninskom muzeju: u starohrvatskom groblju u Podgradu (2 kom.), u Plavnu kod Knina (8 kom.), u rimokatoličkom groblju u Biskupiji (14 kom.), u Biočinu selu kod Kistanja (1 kom.), u starohrvatskom groblju u Burnumu (2 kom.), u Biskupiji na podvornicama Bračića (2 kom.), u Devrsaku na Ležajica glavici (opć. Skradin; 2 kom.), u Smrdeljima (opć. Skradin; 1 kom.).

Iz Male Mitrovice u Srbiji ima u narodnome muzeju u Zagrebu 7 komada karičica sa nastavcima raznolika oblika. Na veoma mnogo mjesta ih se je našlo u Mađarskoj², pa u Češkoj, gdje se već god. 1894 znade za 124 nalazišta.³ Manje ih je u Moravskoj (na 18 mjesta), Šlezkoj (na 4 mjesta), Doringiji, Bavarskoj, Braniborskoj, Mecklenburgu, Pomoraciji i Zapadnoj Pruskoj, sve dakle u zemljama, gdje je bilo Čeha i polabskih Slavena. U poljskim zemljama kao n. pr. u Poznanjskoj, ruskoj Poljskoj i Galiciji ima ih također, ali za čudo ih je malo u krajevima ruske carevine, premda i tamo ne manjkaju baš posvema.

Istaknula se razna mnijenja, gdje je ovaj oblik nakita nastao, pa se pomišljalo na istok, odakle bi te karičice donosili arapski trgovci (Virchowova teorija), zatim na Češku, pa na Ugarsku, gdje bi nastale bile među Slavenima. Uzimalo se, da u Ugarskoj ima takovih predmeta već u IV i V. vijeku,⁴ ali mi se to čini sasvim nevjerojatno, kao što će i datiranje čeških nahodaja u VIII. ili dapače VII. stoljeće biti veoma dvojbeno. Nije mi poznato, da li se je u opće moglo posve sigurno ustanoviti suvremenost tih karičica sa S-nastavkom sa kojim predmetom, koji bi bio stariji od IX. vijeka. Uza sve to mi se čini veoma vjerojatno, da je tip naših karičica nastao kod panonskih Slavena, a odavle da se je radijalno širio po istočnoj polovici srednje Evrope, pa na balkanski poluotok i u istočnu Evropu.

Što se tiče porabe ovih nakita to nema sumnje, da su karičice bez nastavka, pa one sa čunjastom i valjkastom špiralom u mnogo slučajeva služile i

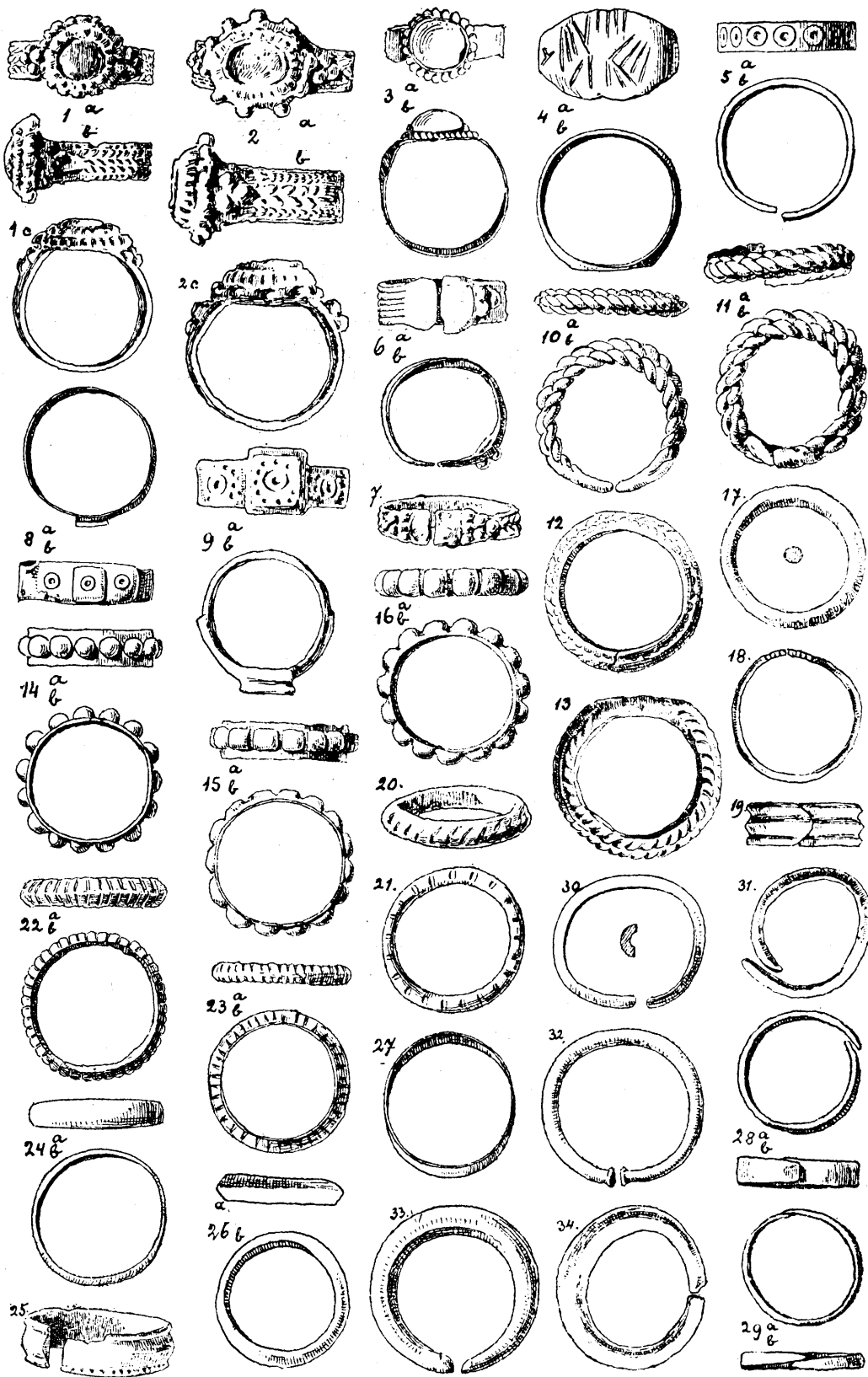
¹ Po pismenoj obavijesti od o. Luigja Maruna u Kninu.

² Sr. Hampel u djelu A magyar honfoglalás kútfoi. Budapest 1900.

³ Niederle u Mitth. der anthropolog. Gesellsch. in Wien. XXIV (1884) str. 196 i sl.

⁴ Što se je u Sós-Hartyánu našao jedan zlatan novac Theodozija II. sa jednom karičicom, još ništa neodlučuje. U Bijelom brdu našlo

se uz karičice i rimskih novaca II., III i IV. stoljeća, ali zato bjelobrdsko groblje svejedno nije starije od XI. vijeka, kako to dokazuju tamo nađeni arpadovski novci. I nahodaji iz grobova u Keszthélyu kod Blatnoga jezera mogu u pojedinim dijelovima biti mnogo mlađi od V. vijeka, u koje se bitni dijelovi pravom uvrštaju.

Sl. 7. Prstenje iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. Nar. vel.

kao minduše. Manje vjerojatno bi to bilo kod karičica sa petljastim ili S-nastavkom, koje se obično smatra sljepočničarkama, t. j. nakitom, što bi se prišio na vrpcu, koja bi se omotala oko čela i glave tako, da bi one karičice došle od prilike u visinu jednoga i drugoga slijepoga oka. Ali baš u bjelobrdskom grobištu javlja se jedna zanimiva pojava, koja dokazuje, da su se i karičice sa S-nastavkom već dosta rano upotrebljavale i kao prave minduše. To je jedna takova karičica (sl. 6, 25), na koju je nanizan grozdolik privjesak jedne minduše, koja je dosta obična u X. i na početku XI. vijeka Pravih minduša u Bijelom brdu u opće je bilo malo. Ovamo spada jedna otvorena ovalna karika iz groba br. 154 (sl. 6, 17) i jedan primjerak iz groba br. 174 (sl. 6, 26), koji prikazuje oblik, što se je našao u više varijantnih primjeraka u groblju kod Kloštra i u Velikom Bukovcu. Privjesak u obliku grozda srodan je onomu, što se malo prije spomenuo kao nanizan na jednu karičicu sa S-nastavkom, ali je potonji veoma surovo izrađen.

Iskapanje u Bijelom brdu iznijelo je i tu činjenicu, da su karičice bez nastavka služile u troju svrhu, naime kao minduše, kao sljepočničarke i kao prstenje. Za karičice sa čunjastim ili valjkastim špiralnim nastavkom primijetio je Reinecke (n. n. m.) protiv Niederlea, da su to bile minduše, ali s tim se ne slaže činjenica, da je takovih karičica u grobu br. 70 bilo tri, dakle jedna više nego što bi trebalo, da ovaj nazor uzmogne biti isključivo vjerojatan. I te su dakle karičice bile i minduše i sljepočničarke.

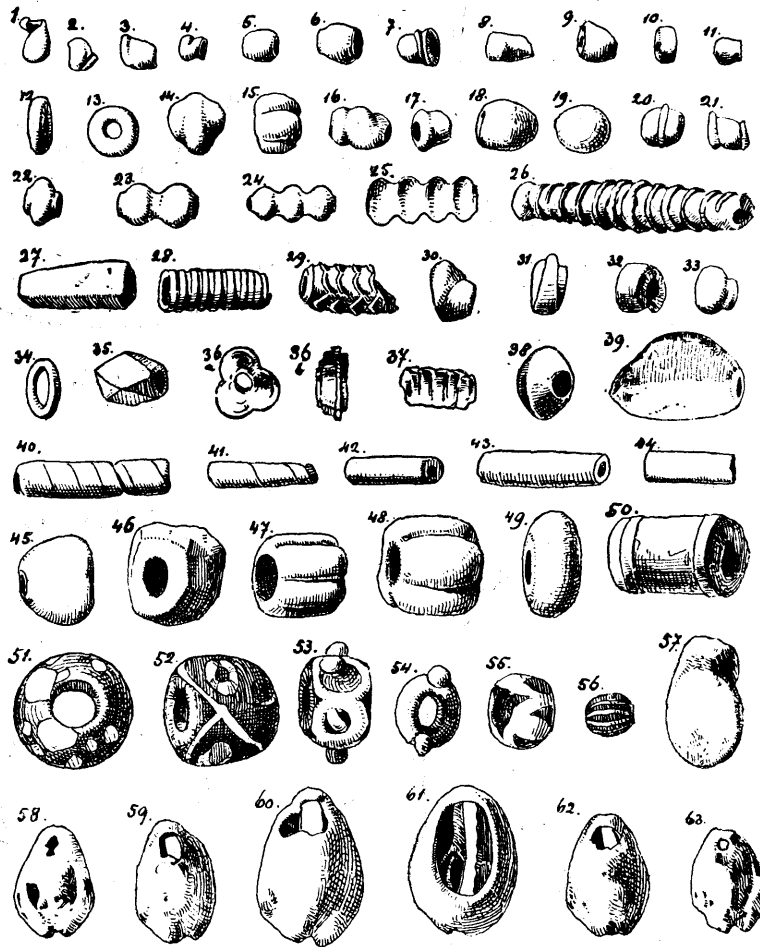
Prstenje. Veoma različno se je postupalo kod proizvodjenja prstenja (sl. 7), koje se je velikom većinom načinjalo ljevanjem, i to na dva načina. Sastavljeno prstenje (sl. 7, br. 12—18, 20—24, 26 i 27), očesto i ponešto masivnije, saljevalo bi se u dvije forme, koje bi se u tu svrhu sastavile; t. zv. šav (Gussnat), koji je morao nastati tamo, gdje bi se forme doticale, u više se slučajeva, naročito na nutarnjoj strani, nije ni uklanjao. Neki su komadi ovakova prstenja neurešeni, a drugi imaju vertikalne ili kose zarezze.

Druga jedna vrsta prstenja (sl. 7 br., 5, 19, 25) saljevala bi se u jednostranim otvorenim formama, u kojima su bili izraženi ornament vanjske strane, pa bi se onda naknadno savijanjem dobivao primjereni oblik. Kod treće vrste (Sl. 7 br. 3, 6 i 7) neki su komadi načinjeni od tanka bronsana lima, a na sastavu obijuh krajeva prilotale bi se od slična lima načinjene kapice, u koje se ukovalo stakleno zrno. Urešenih takovih kapica proizvodilo se je u ostalom i ljevanjem (sl. 7, br. 1, 2). Ima prstenja i sa graviranom četverouglastom pločom (sl. 7, br. 8 i 9), a jedan napred široki komad (sl. 7, br. 4) ima graviran nacrt, koji prikazuje otvorenu ruku na krstu. Veoma rijetko se je našla jedna četvrta vrsta prstenja (sl. 7 br. 10 i 11), koja se je splela iz tri žice, koje bi se zavijale na jednu stranu. Ima i ljevna prstenja, kod kojega se ova torzija oponašala (sl. 7 br. 12 i 13).

U više slučajeva našlo se je na prstima nesastavljenih karika od tanke bronsane šipke ili deblje žice, koja se prema krajevima tanje iskovala (sl. 7 br. 29—34). Sasma jednaki komadi u drugim su se opet grobovima našli uz glavu i to u takovu položaju, da su nedvojbeno morali služiti bilo kao minduše bilo poput karika-sljepočničarki prišiveni na kakovu vrpcu.

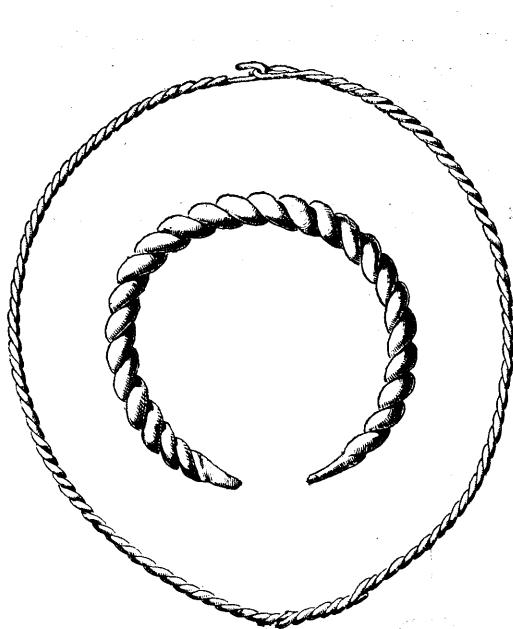
Staklena zrna. Veoma mnogo mrtvaca i to valjda većinom ženski

svijet, u bjelobrdskim je grobovima imalo oko vrata nizove sa sitnim staklenim zrcima žućkasto-smeđe ili bjelkaste boje. Velikom većinom to je zrnje prostije kakvoće, te se dobivalo tako, da bi se dulje staklene šipke na sitno rasjekle. Prema tomu, jesu li te šipke bile ravne ili da li je na njima bila oblina za okrugla zrna izražena, ravna se oblik tih zrnaca. Često puta ostadoše po dva, tri i četiri takova zrna zajedno, a da nisu prosječena, a katkada su se kod sječenja tako okrhala, da je na cijelom zrcnetu ostao još i ulomak od drugoga.

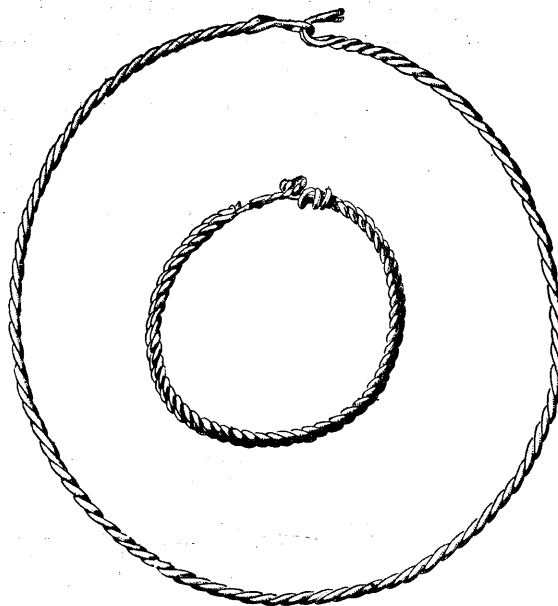

Sl. 8. Staklena zrna i probušeni Kauri-puževi iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel.

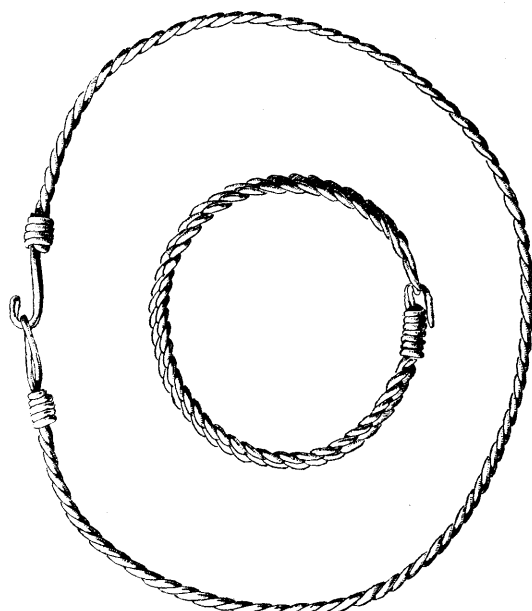
Samo staklo, kako je bilo loše sastavine, tečajem vremena u zemlji je tako sprhnulo, da se je kod vadenja kidalo ili krunilo. Mnogo su se rede našla staklena zrna sa uloženim emajlom (sl. 8, br. 51–55), a ima ih glatkih, narovašenih (na oblik dinje; sl. 8, br. 47 i 48) i sa nastavljenim kvržicama (sl. 8, br. 53 i 54). Orijetko se pojavise i bolja jedno bojna (n. pr. modra) zrna polyedrična oblika (sl. 8, br. 35) i t. d. Sva su se ta staklena zrna sigurno dobivala gdjegod iz

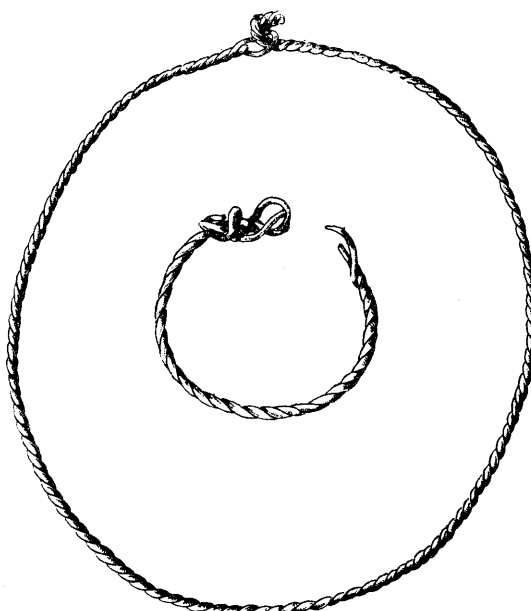
Slika 9.

Slika 10.

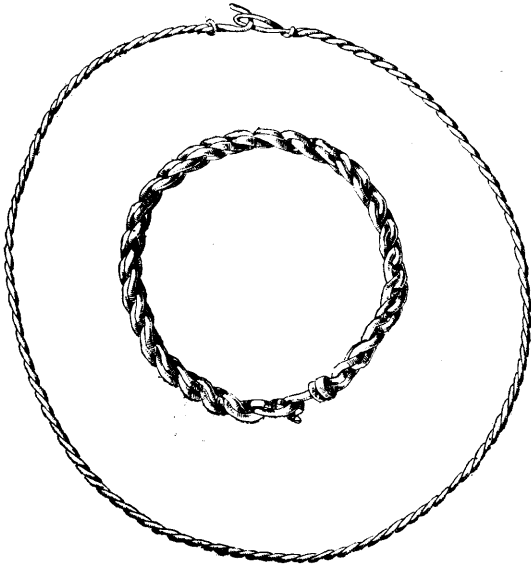

Slika 11.

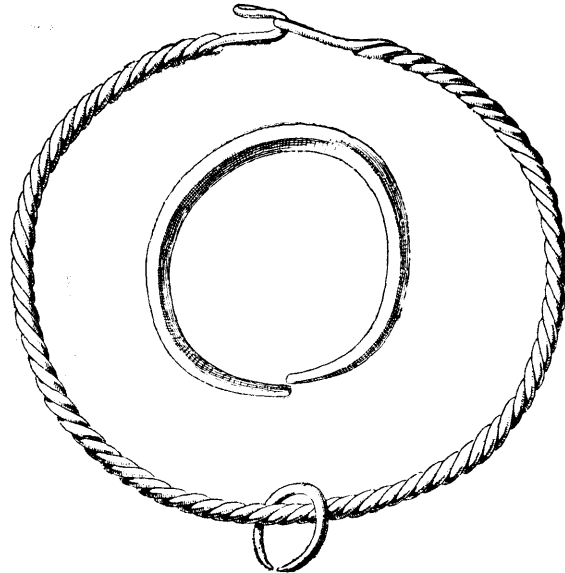

Slika 12.

Slika 9—12. Ogrlice i narukvice iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. $\frac{1}{2}$ nar vel. —
 9. Ogrlica iz groba br. 55, narukvica iz br. 163. 10. Ogrlica iz br. 188, narukvica iz br. 55.
 11. Ogrlica iz br. 93, narukvica iz br. 78. 12. Ogrlica i narukvica iz groba br. 5.

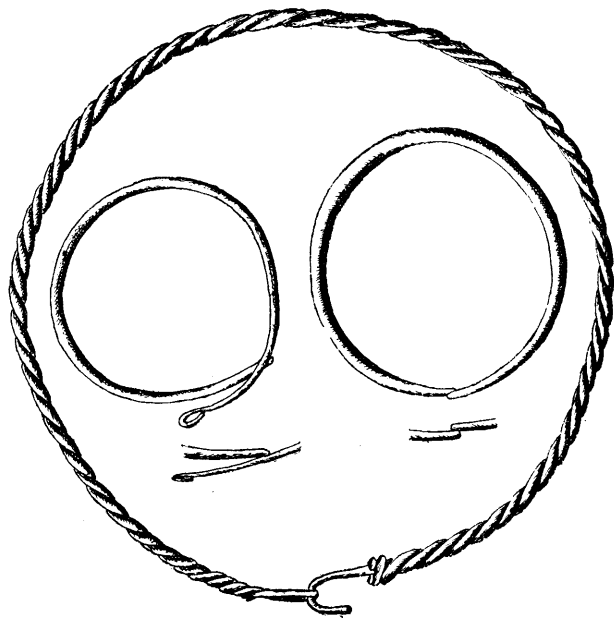
Slika 13.

Slika 14.

Slika 15.

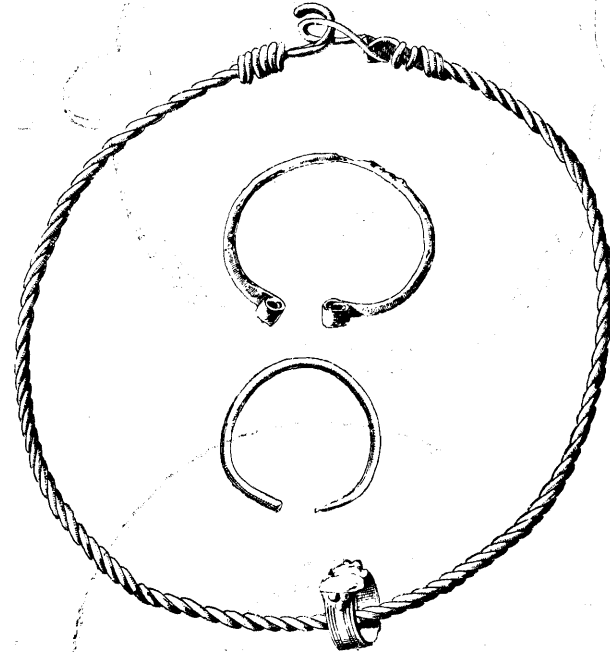
Slika 16.

Slika 13—16. Ogrlice i narukvice iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. $\frac{1}{2}$ nar. vel. —
 13. Ogrlica iz groba br. 70, narukvica iz br. 80. 14. Ogrlica iz br. 192, narukvica iz br. 156.
 15. Ogrlica iz br. 156, narukvice iz br. 154 i 174. 16. Ogrlica i narukvice iz br. 183.

Slika 18.

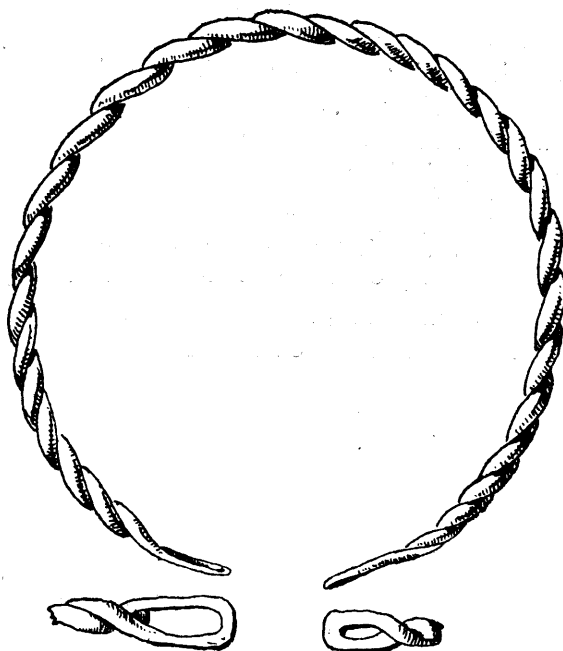
Slika 17.

Slika 17. i 18. Ogrlice i narukvice iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. $\frac{1}{2}$ nar. vel. 17. Ogrlica iz groba br. 182, doljnja narukvica iz br. 175. 18. Ogrlica iz br. 174, narukvica iz br. 210.

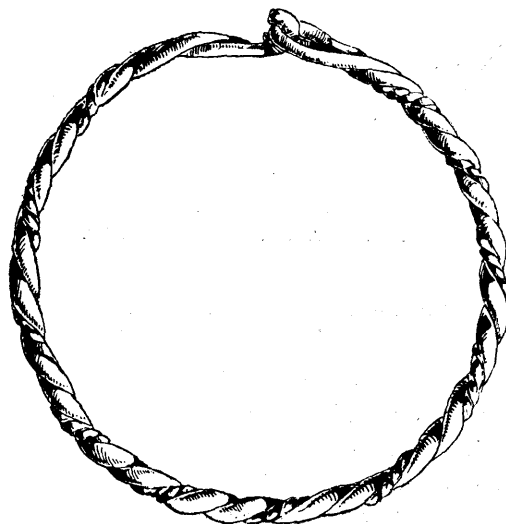
daljih krajeva, odakle su dolazili i probušeni Kauri-puževi (*Cypraea moneta*; sl. 8, br. 58–63), koji su se zajedno s njima u nizovima nosili.

Ogrlice i narukvice. Najveći nakitni predmet iz bjelobrdskih grobova jesu ogrlice (sl. 9–18), kojih se je svega našlo 22 komada. Velike su to nesastavljene karike, spletene od tro- ili četverostruko uzete deblje ili tanje bronsane žice. Splelo ih se je valjda pomoću dviju klješta tako, da su se žice neprestano na jednu stranu zavijale (torzija). Pri tome se je poslu pazilo, da se na svakom kraju od samo jedne u dvije struke savinute žice dobije po jedna petlja, koja se je na jednoj strani svinula u kvačicu. Ako bi iza torzije od ostalih žica štogod preostalo, to bi se ili ispod petlje i kvačice jednostavno odrezalo ili bi se ispod njih oko ogrlice obmotalo (sl. 11, 13, 16, 17, 18). Pokidani primjerci popravili bi se na taj način, da bi se na dotičnim mjestima primjeran komad žice u više zavoja obmotao (sl. 18). Jedna od bjelobrdskih ogrlica razlikuje se od ostalih komada po tome, što je spletena od tri deblje i tri puta po tri upletene sasna tanke žice (sl. 18).

Slično kao ove ogrlice načinjene su i neke narukvice iz Bijeloga brda (sl. 9–13 i 18 do 20), samo što su kod onih od četiri struke u petlji i kvačici mjesto jedne po dvije žice isprepletene. Ukrasa radi ima i kod narukvica katkada upletenih tanjih struka (sl. 20). U jednom slučaju narukvica je savijena iz dvije debele šipke (sl. 9 unutra).

Slika 19.

Slika 20.

Slika 19. i 20. Pletene narukvice iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. Nar. vel. — Iz grobova br. 87 i 65.

U opće ove su pletene narukvice mnogo rjeđe od ogrlica, pa se je u Bijelom brdu našlo samo 9 komada. Nasuprot su veoma obične jednostavne neurešene narukvice (30 komada), koje bi se savile iz deblje ili tanje bronsane šipke okrugloga, tro- ili četverouglasta prereza (sl. 14—17 unutra). Prema krajevima, koji se obično nisu ni doticali, bili su ti komadi sve to tanje iskovani. Kod jedne narukvice (sl. 17 unutra gore) krajevi su plosnato iskovani i špiralno van smotani. Jedna jedina narukvica iz Bijeloga brda direktno je iz dvije forme saljevena (sl. 21). Krajevi su joj urešeni nekim životinjskim obličjima, koja donekle sjećaju na zmije ili zmajeve, koji su otvorenim raljama jedan na drugoga zinuli. Ovaj se oblik pojavljuje na više mjesta u slavenskim grobovima i u Mađarskoj, pa se je možda preuzeo iz starijega vremena, gdje ima koješta srodnoga.

Domovina pletenih ogrlica, narukvica i slično izvedena prstenja izvan svake su sumnje slavenski predjeli u Mađarskoj, gdje su, kako je već rečeno,

Sl. 21. Narukvica iz starohrvatskoga groblja u Bijelom brdu. Nar. vel. — Iz groba br. 188.

po svoj prilici nastale i karičice sa S-nastavkom, što se s ovakovim nakitima obično zajedno našu. Doba, kada su se ti predmeti počeli praviti, valjda je negdje IX. ili X. stoljeće, dakle valjda od prilike isto vrijeme, kada su došle u porabu i S-karičice. U isto doba pojavljuju se u Mađarskoj i u Hrvatskoj i Slavoniji i otvorene narukvice savijene od bronsane šipke okrugla, trouglasta ili četverouglasta prereza i one zatvorene narukvice, na kojima su sučelice dvije životinjske (možda zmajske) glave. Neki od tih komada su glatki, dočim su drugi tordirani ili inače urešeni. Konačno ima tamo još i jedan treći oblik narukvica, načinjenih od tankih bronsanih letvica, kojima su ili nešto širi krajevi zaobljeni, ili su van sa-

vijeni i smotani. Ovakovih se narukvica u Hrvatskoj i Slavoniji našao samo jedan komad u Bijelom brdu, koji se od najobičnijega oblika bitno razlikuje.

U krasnoj Hampelovoj radnji u djelu, što ga je mađarska akademija izdala povodom milenija,¹ navedena su sada sasna pregledno sva dosele poznata nalazišta ovakovih nakita u Mađarskoj, a karakteristični oblici u obilnoj su mjeri u slikama priopćeni. Glavna nalazišta² u Mađarskoj jesu:

Arad Földvár.³ Grobovi sa novcima Bele I. i Ladislava II. Pletene ogr-

¹ Hampel A honfoglalási kor hazai emlékei u akademijskoj publikaciji A magyar honfoglalás kútffői. Budapest 1900.

² U ovom popisu ne ide se za potpunost.

³ Hampel n. d. str 583—585.

lice, narukvice glatke, letvičaste i one sa životinjskim glavama, prstenje pleteno i tordirano, S-karičice, okrugli i sroliki privjesci, bronsan krstić, stakleno zrnje itd.

Bács Keresztúr.¹ Narukvice sa životinjskim glavama, urešeno i neurešeno prstenje trouglasta prereza, S-karičice.

Berettyó-Ujfalu² u Biharskoj županiji. Pletene ogrlice, narukvice glatke, letvičaste i sa životinjskim glavama, S-karičice i karičice bez nastavka.

Bogojeva,³ županija Bačka; u neposrednoj blizini Bijeloga brda. Narukvice pletene, od bronsane letvice i od bronsane šipke, prstenje, karičice bez nastavka, sa čunjastim špiralnim, sa petljastim i sa S-nastavkom, privjesci u obliku dugmeta, željezni noževi.

Csorna, majur Csatar.⁴ Pletena ogrlica, gladak i tordiran prsten.

Horgos⁵ u Csongradskoj županiji. Narukvica pletena, od okrugle i četverouglaste šipke, pleten prsten, S-karičice, velike valjkaste perle.

Kaba⁶ u županiji Hajdu. Pletena ogrlica, narukvice od šipke, S-karičica, okrugli i sroliki privjesci.

Kecskemet.⁷ Uz grobove madžarske sa željeznim spravama, oružjem i konjskom opremom više grobova sa čisto slavenskim sadržajem, kao pletene ogrlice, narukvice pletene i od šipke, urešeno i neurešeno prstenje, S-karičice i karičice bez nastavka, okrugli i sroliki privjesci, privjesci u obliku dugmeta, staklene perle, željezni noževi i zemljane posude sa ravnim i valovitim potezima.

Kis Dobra⁸ u Zemplenskoj županiji. Uz mačeve, željezne sprave i konjsku opremu pletena ogrlica, narukvice od šipke i letvice, karičice bez nastavka, okrugli sroliki privjesci.

Muszka⁹ u Aradskoj županiji. Uz konjsku opremu dvije narukvice sa životinjskim glavama, od kojih je jedna potpuno tordirana.

Nagyvárad.¹⁰ Pletene ogrlice, narukvice od šipke i sa životinjskim glavama, S-karičice i karičice bez nastavka, okrugli i sroliki privjesci, minđuša sa grozdolikim privjeskom

Nemes Ócsa¹¹ Pletena ogrlica, narukvica od šipke, S-karika i karika bez nastavka.

Oroszlámos¹² u Csongradskoj županiji Karičice bez nastavka i sa S-nastavkom, okrugli i sroliki privjesci, privjesci u obliku dugmeta, konjska oprema.

Pásztó¹³ u Heveskoj županiji. Narukvica sa životinjskim glavama i S-karičice.

Pilin¹⁴ u županiji Nogradskoj Pletene ogrlice, narukvice pletene, sa životinjskim glavama, od bronsane šipke i od bronsane letvice, prstenje, karičice bez nastavka, sa petljastim i S-nastavkom, minđuše sa grozdolikim privjeskom, pra-

¹ Hampel n. d. str. 587.

² Hampel n. d. str. 590.

³ Cziráky u Arch. Ért. XX 1900 str. 266; XXI 1901 str. 424 i 425; XXIII 1903 str. 60.

⁴ Hampel n. d. str. 615.

⁵ Hampel n. d. str. 625.

⁶ Hampel n. d. str. 628.

⁷ Hampel n. d. str. 633–646.

⁸ Hampel n. d. str. 648–649.

⁹ Hampel n. d. str. 657–659.

¹⁰ Hampel n. d. str. 665–666.

¹¹ Hampel n. d. str. 671–673.

¹² Hampel n. d. str. 674–676.

¹³ Hampel n. d. str. 676.

¹⁴ Nyári u Arch. Ért. XXII 1902 str. 210–241.

porci, privjesci u obliku dugmeta, polumjeseca i okrugle pločice, staklene perle i probušeni kauri-puževi. Željezno oružje i konjska oprema. 13 arpadovskih novaca počam od sv. Stjepana do Ladislava I.

Székesfejérvár¹, Demkóhegy. Pletene ogrlice, narukvice pletene, od letvice i od šipke, S-karičice i karičice bez nastavka, mala okrugla fibula, praporci, okrugli i sroliki privjesci, privjesci u obliku dugmeta, stakleno zrnje.

Székesfejérvár², Maroshegy. Ogrlica, prstenje, karičice, okrugli i sroliki privjesci, stakleno zrnje

Tolna-Szántó.³ Narukvica od široke letvice, prstenje, S-karičice, minduša sa grozdolikim nastavkom, okrugli i sroliki privjesci.

Vác,⁴ okolica. Pletena ogrlica, pletena narukvica, S-karičice i karičice bez nastavka, minduše sa grozdolikim privjeskom, polumjesečasti privjesci, stakleno zrnje.

U Hrvatskoj i Slavoniji našli su se ovakovi pleteni nakiti dosele samo u Bijelom brdu, Svinjarevcima, Kloštru i Sisku. Južno od Save postaju sve to rijedi, tako da iz Dalmacije dosele nije niti jedna ogrlica, niti jedna takova narukvica poznata. Porabu ogrlica kod sredovječnih Hrvata u Dalmaciji dokazuje u ostalom masivan srebrn ornamentovan primjerak iz Biskupije, gdje se je g. 1903. u vrtu Jovana Popovića našao na mrtvacu u grobu VIII. vijeka, lijepo u klak ozidano i posvodenu. U grobu su bile još i tri veoma krasne zlatne naušnice.⁵ I narukvice u dalmatinskoj Hrvatskoj nisu u srednjem vijeku bile jako obične. U kninskom muzeju se nalaze samo dvije, i to jedna iz Biskupije, a druga iz Plavna, ali ove s našima nisu ni najmarje slične. Pletenoga prstenja od srebra našlo se i u Dalmaciji, n. pr. u rimokatoličkom groblju u Biskupiji (4 kom.), u groblju na Kapitolu u Kninu (1 kom.), u starohrvatskom groblju u Gjevrskama (kotar Skradin; 1 kom.) i u Podgrađu kod Benkovca (1 kom.) Ako se dosele i nisu u Dalmaciji još našle pletene ogrlice i narukvice naših starohrvatskih i mađarskih staroslavenskih grobova, a ono tamo ipak ima nakita, koji pokazuju veoma srodan uresni motiv, tako da je moguće i vjerojatno, da jedni s drugima stoje u nekom snošaju. To su neke pletene minduše, od kojih kninski muzej ima primjeraka iz rimokatoličkoga groblja u Biskupiji (12 kom.), iz starohrvatskoga groblja kod bazilike u Koljanima (1 kom.) i iz groblja u Podgrađu kod Benkovca (2 kom.).

I pleteni nakiti raširiše se daleko na sjever, pa ih ima po svim zemljama, gdje su bile u porabi S-karičice, dapače i dalje sve do Finske⁶ i do švedskoga otoka Gothlanda.⁷

Praporci i drugi privjesci. Drugih predmeta među nakitima u Bijelom se je brdu veoma malo našlo. U nizovima bio je katkada po jedan ili

¹ Hampel n. d. str. 689 - 698.

² Hampel n. d. str. 699 - 700.

³ Hampel n. d. str. 723 - 725.

⁴ Hampel n. d. str. 730 - 731.

Ovo i ostalo vadim iz lista, koji mi je u tom

predmetu na moju molbu pisao o. Luigj Marun iz Knina.

⁶ Aspelin, Ant. du Nord finno-ougr. str. 308 sl. 1667.

⁷ Montelius Temps préhist. en Suède str. 254 sl. 355.

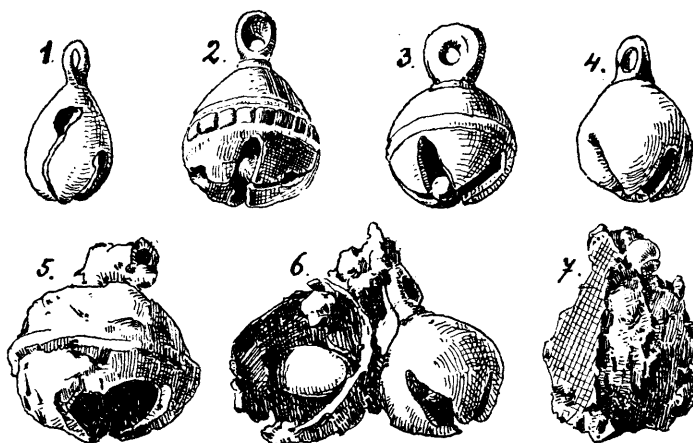
više praporaca (sl. 22) od posrebrana bronsa ili željeza. Oni bi se saljevali ili u cjelini ili u polovicama, koje bi se kasnije ili slotovale ili samo svezale; za proizvođenje zvuka umetnuo bi se malen komad šljunka. Praporci imaju oblik, koji donekle sjeća na krušku, a katkada sa sasma okrugli. Obično su na donjoj strani unakrst prorezani, na površini jednostavnim ornamentom urešeni, a redovito imaju na gornjem kraju petlju za privješanje.

Osim praporaca ima i iz Bijelog brda, kao što i iz drugih starohrvatskih grobišta iz Hrvatske nekoliko malih privjesaka, koji imaju oblik masivnih krugljica sa petljom za privješanje (sl. 23 br. 6 i 7), samo ih je ovdje bilo raz-

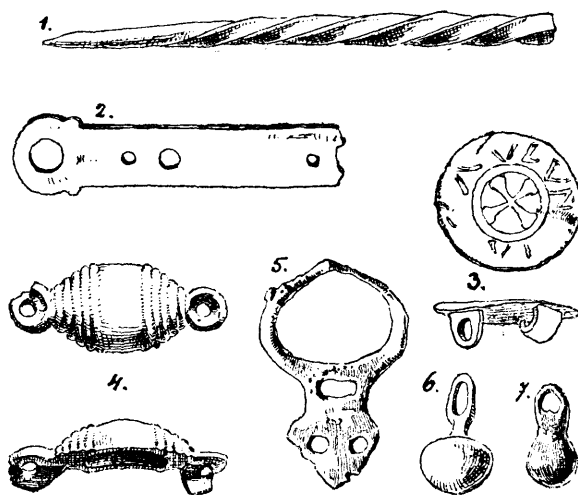
mjerno malo. Kao privjesci služile su i dvije ornamentovane polumjesečaste ploče (sl. 2, br. 1 i 2), a i jedan predmet (sl. 2, br. 3), koji na donjem kraju ima mnogo željezne hrđe, tako da je moguće, da je negda služio kao držak neke željezne sprave. Jedan jedini privjesak (sl. 2, br. 4) nije od kovine, nego od kosti, a prikazuje se kao čunj, koji prema vrhu ima luknju za privješanje.

Ostali predmeti. Samo u pojedinim primjercima našli su se još i neki drugi predmeti, koji kao da kod Hrvata i susjednih im Slavena onoga vremena nisu općenito u porabi bili. Ovamo spadaju dvije male bronsane fibule. Jedna iz groba br. 192 (sl. 23 br. 3) ima oblik novca,

a urešena je na licu istokračnim krstom i nekim nečitljivim latinskim napisom. Na donjoj strani nalazi se petlja i kvačica za iglu, koja se nije sačuvala; možda

Sl. 22. Bronsani i željezni praporci iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel.

Sl. 23. Razni bronsani predmeti iz starohrvatskih grobova u Bijelom brdu. Nar. vel. 1. Ulomak igle ukosnice. 2. Ulomak zaponca. 3. i 4. Fibule. 5. Predica. 6. i 7. Privjesci.

je bila od željeza. Druga fibula iz groba br. 183 (sl. 23 br. 4) ovalna oblika sprovedena je na kraju ušicama, a dolje petljom i kvačicom za iglu.

Samo u jednom primjerku iskopala se u grobu br. 76 jedna predica sa remena (sl. 23 br. 5), na kojoj manjka trn. Na doljnoj strani ima trouglast nastavak sa dvije rupice za čavle, kojima se je na kožu pričvrstila. Srodnoj je svrsi služila i jedna tanka dugoljasta bronsana letvica iz groba br. 78 (sl. 23 br. 2), na kojoj je nekoliko luknjica, da ju se može na kajišu pričvrstiti, a završuje većom rupicom, u koju bi se zakvačila jedna kvačica.

Jedna veća igla (sl. 23 br. 1) iz groba br. 172, od koje se je našao samo tordirani šiljak, služila je sigurno kao ukosnica.

Iz slijedećih bilježaka može se viditi, kako su predmeti po grobovima porazdijeljeni bili:

Grob 1. Grob sa okosnicom. Prilozi: Dva neurešena bronsana prstena: jedan (sl. 7 br. 26) trouglasta prereza (promjer 21 mm), drugi konkavno-ravna prereza (promjer 20 mm). Jedna nesastavljena bronsana karičica (sljepočničarka), koja na jednom kraju završuje nastavkom poput slova ω (promjeri 19×16 mm, debljina žice 15 mm). Osječki muzej.

Grob 2. Grob sa okosnicom. Prilozi: Neurešen bronsan prsten, od šipke trouglasta prereza, sastavljen (promjer 22 mm). Nesastavljena bronsana karičica sa S-nastavkom (promjeri 16×13 mm).

Grob 3. Grob sa okosnicom. Prilog: Bronsan prsten od tanka plosnata prutića, urešena sa dva reda paromice poredanih listića i reljefnim potezom po srijedi. Tamo, gdje se oba kraja sastaju, bilo je u okrugloj kapici stakleno zrno (oboje fali), a s jednoga i drugoga su kraja kapice po tri u trokut stavljene kvržice. Promjer prstena 21 mm.

Grob 4. Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 5. Grob sa okosnicom. Prilozi: Bronsana ogrlica (sl. 12), spletena od 1 mm debele trostruko uzete žice. Jedan se kraj presavinuo u kvačicu, što bi se zakvačila u petlju, kojom završuje drugi. Promjeri 160×138 mm, debljina 3 mm. — Bronsana narukvica (sl. 12 iznutra), spletena od dvije 1 mm debele žice. Petlja je naknadno načinjena ili popravljana, pa su se tom prilikom obje žice dosta nespretno savijale i obavile; kvačica se je otkinula, pa fali. Promjeri 59×58 mm; debljina 3 mm. — Bronsan prsten od nesastavljene 75 mm široke i 05 mm debele pružice; slomljen. Osječki muzej.

Grob 6. Grob sa okosnicom. Prilog: Bronsana ogrlica, spletena od 1 mm debele trostruko uzete žice. Kvačica i petlja načinjene su svaka od jedne struke, a oba se okrajka treće špiralno savila oko spletene narukvice. Kraj kvačice nije sastavljen nego prosječen. Promjeri 164×147 mm; debljina 4 mm. Osječki muzej.

Grob 7. Grob sa okosnicom. Prilog: Srebrn prsten (sl. 7 br. 28) od nesastavljene 5 mm široke i 05 mm debele pružice. Promjer 19 mm. Osječki muzej.

Grob 8. Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 9. Grob sa okosnicom. Desna ruka bila je ravno uz tijelo polo-

žena, a lijeva, u laktu previnuta, počivala je na trbuhu. Bez priloga. U grobu se našlo nešto životinjskih kostiju.

Grob 10. Grob sa okosnicom. Ruke su bile na trbuhu prekrštene. Bez priloga.

Grob 11. Dječji grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 12. Grob sa okosnicom. Prstne kosti bile su pozelenile od prstena, ali se isti nije našao.

Grob 13. Dječji grob sa okosnicom Bez priloga.

Grob 14. Grob sa okosnicom. Prilog: Bronsana sljepočničarka sa S-nastavkom, od debele žice; promjer 20—21 mm.

Grob 15. Grob sa okosnicom. Prilozi: Srebrna sljepočničarka sa S-nastavkom (14—12 mm), od 1 mm debele žice i ulomak takova nastavka; dvije 0.5 mm debele karičice bez takova nastavka. Oko vrata bio je niz, koji je sastojao od 6 komada probušenih Kauri-pužića (*Cypraea moneta*; sačuvalo ih se 5), 2 sječena oveća zelenkasta zrna i 7 modrih tripud narovašenih (sl. 8 br. 36). Nekoliko daljnjih zelenkastih zrna, od kojih se jedno našlo u ustima, kod vadenja se zdrobilo. Kost od prsta bila je od prstena pozelenila, ali se isti nije našao. Osječki muzej.

Grob 16. Grob sa okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva ravno uz tijelo. Prilog: Bronsan prsten trouglasta prereza, promjer 23 mm.

Grob 17. Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 18. Grob sa okosnicom u 0.50 m dubljine. Bez priloga.

Grob 19. Grob sa okosnicom. Desna ruka položena na prsa, lijeva na trbuh. Na lijevom slijepom oku pet srebrnih karičica sa S-nastavkom; promjer 17×12 mm. Na desnoj ruci dva bronsana prstena trouglasta prereza; promjeri 23×23 mm i 21×19 mm. Osječki muzej.

Grob 20. Grob sa okosnicom. Desna ruka položena na prsa, lijeva na trbuh. Prilozi: dvije bronsane karičice sa S-nastavkom (promjer 19×17 mm), a na desnoj ruci nesastavljen zašiljeno završujući prsten (sl. 7 br. 29) od 3 mm široke pružice (promjer 18 mm). Osječki muzej.

Grob 21. Grob sa okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva ravno uz tijelo. Prilozi: tri bronsane i tri srebrne karičice sa S-nastavkom uz glavu; na desnoj ruci dva bronsana prstena, od kojih jedan trouglasta prereza (promjer 24 mm); drugi se je pomiješao, pa se ne može konstatovati; na lijevoj ruci srebrn prsten od tanke i ravne 3 mm široke pružice (promjer 20 mm). Osječki muzej.

Grob 22. Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 23. Dječji grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 24. Grob sa okosnicom. U njem se je našao hrb zemljane posude.

Grob 25. Grob sa okosnicom. Prilozi: oko vrata ogrlica, spletena od 15 mm debele trostruko uzete žice; kvačica i petlja načinjene su svaka samo od jedne struke žice, a treća je na kraju odsječena; promjer 136×137 mm (naliči ogrlici groba br. 192 [sl. 14], ali je tanja). Na desnoj ruci četiri bronsana prstena jedan trouglasta prereza (promjer 22 mm); drugi neurešen trouglasta prereza, vertikalno narovašen (promjer 22 mm), na kojem se iznutra vidi šav od ljevanja;

treći sa gustim nizom četverouglastih kvržica po srijedi (promjer 24 mm), a četvrti sa sličnim kvržicama cijelom širinom prstenove pružice (promjer 25 mm). Na lijevoj ruci jedan srebrn i jedan bronsan prsten: prvi nesastavljen od 25 mm debele prema krajevima sve to tanje žice (promjer 22 mm); drugi od zatvorena 45 mm široka prutića (promjer 22 × 20 mm) sa tragovima šava od ljevanja na nutarnjoj strani. Osječki muzej.

Grob 26. Grob sa okosnicom. Dubljina 0 60 m Prilozi: dvije veće (22×17, 20×19 mm) i dvije manje karičice sa S-nastavkom (17×16, 13×12 mm; sl. 7 br. 8); na prsima niz od sitnih sječenih staklenih zrna iz niza, od kojih se sakupilo 218 komada. Osječki muzej

Grob 27. Grob sa okosnicom; jaka lubanja. Bez priloga.

Grob 28 Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 29. Grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 30. U dubljini od 0 15 m grob sa 1 45 m dugom okosnicom. Smijer I. Lubanja zdrobljena, jer je gornji kraj groba izilazio iz zemlje. Prilog: bronsan nesastavljen prsten trouglasta prereza (promjer 20 mm), navodno na desnoj ruci; na prstima lijeve ruke bilo je tragova zelene boje od patine.

Grob 31. Dječji grob sa 0 92 m dugom okosnicom. Lubanja zdrobljena. Priložen bronsan prsten, koji se neda konstatovati. Osječki muzej.

Grob 32. Grob sa okosnicom. Lubanja zdrobljena. Bez priloga

Grob 33. Grob sa okosnicom. Smijer I. Lubanja se nije našla, jer je gornji dio tijela već prije izvađen bio. Desna ruka na truhu, lijeva na prsima Na lijevoj ruci nesastavljen bakren prsten, tanak i uzak (promjer 19×18 mm). Osječki muzej.

Grob 34. Dječji grob sa okosnicom. Smijer ISI. Lubanja zdrobljena.

Grob 35. Grob sa 1 70 m dugom okosnicom. Smijer I Desna ruka na truhu, lijeva na želudcu. Kod lijeve noge željezni nož za sklapanje (sl. 3 br. 1), III mm dug, od čega na lit otpada 90 mm; najveća širina liti 14 mm. Osječki muzej

Grob 36. Grob sa okosnicom Smijer I. Bez priloga. Pokojnik je bio kljast.

*Grob 37. Prehistorijski grob sa paljevinom. Bez priloga.

Grob 38. Grob sa okosnicom. Smijer I. Na srednjem prstu desne ruke bronsan prsten konveksno-ravna prereza (promjer 20 mm).

Grob 39. Dječji grob sa 1 05 m dugom okosnicom. Smijer I. Desna ruka na želudcu, lijeva na prsima. Bez priloga.

Grob 40. Grob sa okosnicom. Smijer I. Glava zdrobljena, noge rastavne na način slova O. Bez priloga.

Grob 41. Grob sa 1 75 m dugom okosnicom. Smijer I. Desna ruka na truhu, lijeva uz tijelo. Bez priloga.

Grob 42 Grob sa 1 65 m dugom okosnicom. Smijer I. Desna ruka na prsima, lijeva u laktu gore previjena. Bez priloga.

Grob 43. Grob sa 1 60 m dugom okosnicom. Smijer I. Desna ruka na želudcu, lijeva na prsima. Bez priloga.

Grob 44. Dječji grob sa okosnicom. Smijer I. Bez priloga.

Grob 45 Dječji grob sa 0 91 m dugom okosnicom. Bez priloga.

Grob 46. Dječji grob sa okosnicom. Prilozi: dvije bronsane karičice sa S-nastavkom (promjer 20×15 mm i 18×17 mm); na potonjoj visi 22 mm dug krugljicama urešen grozdolik privjesak od mindušice (sl. 6 br. 25). Oko vrata bio je niz od jedno 130 komada prilično sprhnulih staklenih zrna, a među njima tri puta probušeni i slomljeni sasmi izlizan bronsani novac rimski II. stoljeća (sl. 2 br. 8) i dva probušena ulomka od provešla rimske bronsane fibule na šarnir (sl. 2 br. 5 i 6) sa prečkom i pupoljastim nastavkom na glavi (III—IV. stoljeće). Osječki muzej.

Grob 47. Dječji grob sa 0,95 m dugom okosnicom. Prilozi: S-nastavak od jedne karičice (izgubio se) i mala zemljana posudica. Osječki muzej.

Grob 48. Dječji grob sa okosnicom. Oko vrata niz sitnih veoma sprhnutih staklenih zrna, od kojih se moglo sabrati 48 komada.

Grob 49. Grob sa 1,60 m dugom okosnicom. Prilozi: Ulomak nesastavljena bronsana prstena; zemljana rukom građena posudica (sl. 4 br. 1), 0,96 mm visoka, urešena nepravilnim valovitim (tri poteza) i vodoravnim potezima (devet poteza); ulomak ruba od druge slične zemljane posude.

Grob 50. Grob sa okosnicom. Priložene dvije karičice sa S-nastavkom (promjer 21×19 , 18×17 mm).

Grob 51. Dječji grob sa okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva uz tijelo. Uz lijevu nogu zemljana rukom građena posudica (sl. 4 br. 2), kojoj manjka rub (ovakova 78 mm visoka), urešena nepravilnim vodoravnim potezima; na dnu marka $\boxtimes$

Grob 52. Grob sa okosnicom. Glava ležala na lijevoj strani. Desna ruka uz tijelo, lijeva na trbuhu. Na desnoj ruci nesastavljen prsten (slomljen), a do nje željezni nož za sklapanje, slomljen i nepotpun. Kraj lijeve noge suvremena zemljana rukom građena posudica sa biljegom na dnu. Osječki muzej.

Grob 53. Dječji grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 54. Ženski grob sa okosnicom. Prilozi: bronsana karičica sa S-nastavkom (promjer 18×14 mm) i množina sitnih zrna iz niza (25 se sačuvalo; sl. 8 br. 1—3).

Grob 55. Ženski grob sa okosnicom. Desna ruka na želudcu, lijeva na trbuhu. Prilozi: Oko vrata 3 mm debela ogrlica (sl. 9), spletena od 1 mm debele trostruko uzete bronsane žice; karičicu i petlju sačinjavaju samo dvije struke, a treća je odsječena; 147×131 mm. Niz od raznolikih staklenih zrnaca (46 kom.; sl. 8 br. 4, 20, 21, 24, 25): jedno veće valjkasto (sl. 8 br. 50; 14×10 mm) od nekakove paste, bilo je na površini lisnim zlatom pozlačeno, drugo jedno manje poput dinje je narovašeno, treće maleno crno (sl. 8 br. 56) ima duljinom bijele pruge, jedno četvrto nešto veće crno (sl. 8 br. 55) ima bjelkaste kolobare; ostala smeđa jesu sječena, ali tako da ih je više puta ostalo 2, 3 i 4 nerastavljeno. Tri bronsane karičice (20×18 , 18×17 , 20×20 mm; sl. 6 br. 12) sa S-nastavkom (jedna slomljena, na kojoj nastavak fali). Na desnoj ruci 3,5 mm debela bronsana narukvica (sl. 10 iznutra) spletena od četverostruko uzete tanke žice, koja se na petlji duplo uzela, a ispod kvačice omotala; promjeri 71×68 mm; tanak nesastavljen bronsani prsten trouglasta prereza (promjer 21×19 mm). Na lijevoj ruci ne-

sastavljena bronsana narukvica od 3,5 mm debele prema krajevima sve to tanje šipke okrugla prereza; promjer 66 mm.

Grob 56. Dječji grob sa okosnicom. Prilozi: Oko vrata 2 mm debela bronsana ogrlica, spletena od trostruko uzete žice; petlja i kvačica kao obično od jedne struke, koja prelazi u drugu; na jednom mjestu omotan je oko ogrlice komadić žice; slomljena je na osam komada; promjeri 150×142 mm. Niz od sitnih sprhnulih zrna (34 kom se sačuvalo), a u njem kruškolik bakren praporac (21 mm vis.; sa petljom, dolje poprijeko prorezan, sastojeći od dvije jednake pole) i ulomak bronsana prstena (sl. 2 br. 7) sa čunjastim, filigranom urešenim zrnom (promjer 11 mm) Na jednoj ruci nesastavljen prsten trouglasta prereza (promjer 21 mm). Povrh glave bakrena nesastavljena narukvica od 3 mm debele prema krajevima sve to tanje žice (promjeri 60—59 mm). U ovom grobu našli su se, ali u nešto višem sloju, neki željezni predmeti (sl. 3 br. 3—7), koji po svoj prilici spadaju u isto vrijeme: komad srpa (d. 220 mm); bodež sa krstolikom dočekaljkom, slomljen na troje (d. 143 mm); gornji okov od korica istoga noža (d. 28 mm, š. 24 mm); škare (d. 122 mm); žlica, slomljena na dvoje (d. 144×150 mm); pločast komad okova (d. 95 mm; možda držak onoga srpa) i dva kovana čavla.

Grob 57. Grob sa okosnicom Desna ruka na trbuhu, lijeva ravno uz tijelo Lijevo povrh glave mala zemljana posuda i hrbina od druge. Na desnoj ruci i kraj nje: bronsana glatka narukvica (nestala kod iskapanja), dva bronsana prstena (pomiješali se, te se ne mogu konstatovati), ulomak bronsana prstena konveksno-konkavna prereza i sitniji iverak neolitičkoga oruđa od kamena. Osječki muzej

Grob 58. Dječji grob sa 0,94 m dugom okosnicom. Bez priloga.

Grob 59. Malen dječji grob sa okosnicom. Bez priloga

Grob 60 Malen dječji grob sa okosnicom. Bez priloga.

Grob 61. Grob sa 1,67 m dugom okosnicom. Obije ruke ravno uz tijelo. Bez priloga.

Grob 62 Grob sa okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na želudcu. Na lijevoj strani prsiju mala bronsana karičica sa S-nastavkom (odlomio se i izgubio; 14×12 mm), bronsana karičica sa čunjastim špiralnim nastavkom (19×14 mm) i ulomak žice od treće jedne karičice Na lijevoj ruci tri bronsana prstena: Jedan od plosnata prutića sa pet redova reljefnih listića i dvaput po tri kvržice; okrugla kapica sa staklenim zrnom bila je negda pričvršćena tamo, gdje se oba kraja prutića sastaju (promjer 21 mm). Drugi (sl. 7 br. 8) ima napred četverouglast nastavak, u koji je urezana karičica sa točkom po srijedi; sličan ornament nalazi se i s jedne i druge strane toga nastavka (23×21 mm). Treći nesastavljen (sl. 7 br. 25) od konveksno-ravna prutića urešen je na oba ruba sa narezuckanim reljefnim potezima (22×21 mm).

Grob 63. Dječji grob sa okosnicom. Priložena bronsana karičica sa S-nastavkom (18×12 mm) i probušen bakren novac cara Arkadija (395—408): D N ARCAD ruka s vijencem IVS P F AVG. Ovjenčano poprsje sa kopljem na d.) (GLORIA RO-MANORVM. Car sa labarom i štitom na desno; iza njega klečeći zarobljenik. Dolje ASISC•; Æ; 21 mm (sl. 2. br. 9).

Grob 64. Grob sa okosnicom odrasle osobe. Desna ruka na prsima, lijeva na trbuhu. Bez priloga.

Grob 65. Grob sa 150 m dugom okosnicom mlade osobe. Desna ruka na trbuhu, lijeva uz tijelo. Oko vrata na troje slomljena bronsana ogrlica (134×122 mm), spletena od trostruko uzete žice; u kvačicu su svinute sve tri struke, a u petlju samo dvije, dočim je treća 1 cm niže odrezana. U nizu od 102 sačuvana sitna sprhnula staklena zrna bilo je i jedno crno špiralno narezuckano (sl. 8. br. 37; 85 mm d., 5 mm u promjeru). Na glavi tri karičice, od kojih dvije sa S-nastavkom (22×16 i 19×16 mm), a treća ovalna bez toga nastavka. Na desnoj podlaktici bronsana narukvica (sl. 20.; 68×65 mm), spletena od dvije struke debele i dvije posve tanke žice; za kvačicu i petlju upotrijebila se samo debela žica. Do desne ruke ležao je bronsan prsten (sl. 7. br. 7) od tanke nesastavljene letvice, urešen sa dva reda ovalnih zrnaca i sa dvaput po šest u trokut stavljenih kvržica na oba kraja; kapica sa staklenim zrnom nije se našla (promjer 21 mm). Osječki muzej.

Grob 66. Grob sa okosnicom. Objije ruke na trbuhu. Prilozi: Desno do glave tri karičice sa S-nastavkom (19 mm), a pod glavom dvije sa čunjastim špiralnim nastavkom (26×19 mm). Oko vrata nešto sprhnutih zrna iz niza; među njima jedno pokidano valjkasto (24 mm d., 10 mm u promjeru; kao 55). Na desnoj ruci prsten, koji se pomiješao, te se ne može konstatovati. Osječki muzej.

Grob 67. Prekopan grob sa okosnicom; kosti porazbacane. Prilog: Bronsan prsten od tanke nesastavljene letvice sa dva reda izmjeničnih listića i dva rubna reljefna poteza; na oba kraja po tri kvržice. Kapica sa staklenim zrnom fali.

Grob 68. Dječji grob sa okosnicom. Desna ruka na prsima, lijeva na trbuhu. Ispod desnoga kuka bronsan prsten od nesastavljene tanke 5 mm široke letvice (17×15 mm). Osječki muzej.

Grob 69. Dječji grob sa 100 m dugom okosnicom. Oko vrata niz sprhnutih staklenih zrnaca, od kojih se sabralo 55 komada. Osječki muzej.

Grob 70. Dječji grob sa 90 m dugom okosnicom. Prilozi: Lijevo do glave jedna bronsana karičica sa S-nastavkom (17 mm) i tri sa čunjastim špiralnim nastavkom (22×14, 22×14, 20×14 mm; sl. 6. br. 23 i 24). Oko vrata bronsana ogrlica (sl. 13.; 146×134 mm), spletena od trostruko uzete tanke žice; kvačicu i petlju sačinjavaju dvije struke, a treća se jedanput oko narukvice obmotala. Na ogrlici nesastavljen prsten od tanke šipke trouglasta prereza (17×15 mm).

*Grob 71. Grob sa paljevinom desno do groba 61. Ulomci rukom građene zemljane posude u okruglom više centimetara debelom sloju paljevine. Ulomci posude zametnuti. Valjda prehistorijsko.

Grob 72. Grob sa 145 m dugom okosnicom. Desna ruka uz tijelo, lijeva na trbuhu. Desno na glavi kod uha jedna bronsana karičica sa čunjastim špiralnim nastavkom (26×15 mm) i dvije sa S-nastavkom (22×14 i 19×14 mm). Oko vrata bronsana ogrlica (175×149 mm), spletena od trostruko uzete 15 mm debele žice; kvačicu i petlju sačinjavaju dvije struke. Na ogrlici nanizana karičica od tanke nesastavljene žice bez nastavka. Oko 400 sprhnutih staklenih zrna iz niza. Između noguh bronsan nesastavljen prsten od tanke letvice (slomljen). Kovan željezni čavao, 62 mm dug. Osječki muzej.

Grob 73. Grob sa 160 m dugom okosnicom. Desna ruka u laktu gore previnuta, lijeva na trbuhu. Bez priloga

Grob 74. Grob sa 153 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na želudcu. Na desnoj ruci dva bronsana prstena: jedan od konveksno-ravne pružice sa po šest u trokut postavljene kvržice na krajevima, gdje je bila pričvršćena okrugla kapica sa staklenim zrnom (23 mm). Osječki muzej.

Grob 75. Grob sa 160 m dugom okosnicom. Obije ruke na trbuhu. Na desnoj podlaktici nesastavljena bronsana narukvica od 4 mm debele, prema krajevima sve to tanje okrugle šipke (promjeri 70×67 mm). Na lijevoj ruci prsten od nesastavljene tanke letvice, slomljen (20 mm).

Grob 76. Grob sa 154 m dugom okosnicom. Desna ruka uz tijelo, lijeva na trbuhu. Na pojasu bronsano proveslo od kajiševe predice (sl. 23 br. 5) sa trouglastim nastavkom, koji se je sa dva čavlića na kajiš pričvršćivao; trn fali (d. 31 mm). Osječki muzej.

Grob 77 Dječji grob sa 074 m dugom okosnicom. Pod glavom mala nesastavljena bronsana karičica od žice (13×11 mm).

Grob 78 (sl. 5). Grob sa 156 m dugom ženskom okosnicom. Desna ruka na prsima, lijeva na trbuhu. Na glavi kod lijevoga oka tri bronzane karičice sa S-nastavkom, a tri daljnje pod glavom (24×21, 24×19, 22×22, 21×20, 21×19, 16×14 mm). Oko vrata: niz sprhnutih staklenih zrnaca (176 se skupilo; sl. 8 br. 5, 6, 12 i 15); među njima jedno nerasječeno četverostruko svjetlo i jedno narebreno crno (sl. 8 br. 29), te pet probušenih komada pužića *Cypraea moneta* (sl. 8 br. 60). Bronsana 35 mm debela ogrlica od trostruko uzete žice sa petljom i kvačicom kao obično. Na svakoj ruci po dvije bronsane narukvice: lijevo jedna (sl. 11 iznutra), spletena od četverostruko uzete žice, kojoj petlju sačinjavaju po dvije, a kvačicu po jedna struka, dočim je ostatak u sedam zavoja oko narukvice obmotan (75×74 mm); druga od 35 mm debele nesastavljene, prema krajevima nešto tanje žice (67×4 mm); desno dvije slične otvorene narukvice od bronsane šipke (69×68, 65×63 mm). Na lijevoj ruci bronsan prsten trouglasta prereza, na gusto vertikalno narebren (promjer 22 mm). Kraj lijevoga bedra bio je okomito u zemlju zaboden malen željezni nož (sl. 3 br. 2) sa trnom za uticanje u držalo (d. 74 mm). Do okosnice drugi bronsan prsten (sl. 7 br. 4), napred plosnato iskovan i urešen urezanom otvorenom rukom na krstu. Bronsana 43 mm d. i 8 mm šir. uresna pločica (sl. 23 br. 2), sprovedena na kraju većom luknjom, u koju se mogla zakvačiti kvačica, i sa 3 manje, kojima se mogla pričvrstiti na kakov kajiš.

Grob 79. Grob sa 156 m dugom okosnicom. Glava nešto na desno saignuta. Desna ruka na trbuhu, lijeva na prsima. Kod glave ulomak željezne karičice. Na desnoj ruci prsten od okrugle bronsane žice, koji se pomiješao. Osječki muzej.

Grob 80. Grob sa 156 m dugom okosnicom. Desna ruka na želudcu, lijeva u laktu gore previnuta. Na desnoj strani glave mala karičica sa S-nastavkom, a pod glavom više komada, koji se pomiješale. Na lijevoj strani glave nesastavljen prsten (sl. 7 br. 31) od prutića trouglasta prereza (22×17 mm). Pod glavom probušen srebrn antoninijan rimskoga cara Philippa Arapina (244—249)

sa VIRTVS EXERCITVS (Cohen Monn. imp. V. p. 118 br. 243 ili 244). Oko vrata ogrlica od trostruko uzete 1 mm debele bronsane žice; petlja odlomljena i fali; kvačica kao obično od dvije struke, dočim je treća odrezana; 175×162 mm. Na desnoj ruci narukvica (sl. 13. iznutra), spletena od četverostruke 1 mm debele bronsane žice; petlja je od duplo uzete žice spletena; 79×72 mm. Ulomak slične narukvice našao se kraj lijeve strane glave; kvačica je bila od dvije nesastavljene žice, ispod kojih se treća dva puta obmotala, dočim je četvrta za to bila prekratka. Promjer 78 mm. Kod svih ovih pletenih narukvica od četiri žice prerez je trouglast. Osječki muzej.

Grob 81. Dječji grob sa 101 m dugom okosnicom. Glava nagnuta na desnu stranu. Desna ruka ležala pod vratom, lijeva ravno uz tijelo. Na desnoj strani glave jedna čitava bronsana karičica sa čunjastim špiralnim nastavkom (22×15 mm; sl. 6 br. 22) i ulomci od druge. Oko vrata niz malih sprhnutih staklenih zrna (14 se sačuvalo; sl. 8 br. 7, 16, 17), ovalna nesastavljena karičica od tanke bronsane žice (22×17 mm; sl. 6 br. 20) i probušen bakren novac rimskoga cara Konstancija II. (337—361) sa reverzom FEL TEMP REPARATIO i vojnikom, koji ubija konjanika. A, 17 mm. Cohen n. d. VII p. 447, 48. (sl. 2 br. 10).

Grob 82. Grob sa 174 dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na želudcu. Bez priloga.

Grob 83. Grob sa skvrčenom okosnicom, kojoj su noge bile uvučene. Duljina od zdjelice do glave 070 m. Bez priloga, ali u blizini našao se ulomak novije posude i željezni (valjda rimski) čilit (sl. 3 br. 8; d. 36 mm, vis. 41 mm), kojemu na prednjoj strani fali pločica, kroz koju se turao ključ. S jedne i druge strane ovoga groba našli su se ulomci prethistorijskih urna sa paljevinom (*84 i *85). Osječki muzej.

*Grob 84. Ulomci zemljane rukom građene velike urne, urešene ornamentima, koji su bili bijelom tvarju ispunjene. U posudi pripaljene kosti ljudske, a nešto dalje hrpa životinjskih kostiju. Prethistorijski grob bronsanoga ili ranijeg halštatskoga doba. Osječki muzej.

*Grob 85. Ulomci slične zemljane urne sa paljevinom kao u grobu *84. Prethistorijski grob. Osječki muzej.

Grob 86. Dječji grob sa 070 m dugom okosnicom. Obije ruke ravno uz tijelo, a do njih ulomci dvijuh karičica sa čunjastim špiralnim nastavkom. Osječki muzej.

Grob 87. Grob sa 155 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva uz tijelo. Na desnoj podlaktici narukvica (sl. 19) od trostruko uzete 2 mm debele bronsane žice, koja završuje jednom većom i jednom manjom petljom, načinjenim od dvije struke žice, koje prelaze jedna u drugu; treća struka se odrezala (promjeri 74×72 mm). Na lijevoj ruci dva bronsana prstena: jedan (sl. 7 br. 27) od uske tanke konveksno-ravne pružice (23×19 mm), drugi nesastavljen od nešto šire pružice sa reljefnim kolobarima na oba ruba i po srijedi (19 mm).

Grob 88. Grob sa okosnicom, dugom od ramena do pete 126 m. Glava je bila maknuta iz svoga položaja, pa je ležala na prsima. Desna ruka uz tijelo, lijeva na trbuhu. Na glavi tragovi zelene patine od predmeta, koji su se prije

negda slučajno povadili Na lijevoj ruci prsten od nesastavljene konveksno-ravne bronsane pružice (19 mm)

Grob 89. U dubljini od 0·80 m 1·69 m duga okosnica. Obije ruke uz tijelo. Bez priloga.

Grob 90. Grob sa okosnicom, koja je do koljena bila 1·32 m duga. Obije ruke na trbuhu. Bez priloga. Micano.

Grob 91. Dječji grob sa micanom okosnicom; kosti porazbacane. Oko vrata je bio niz, iz kojega se sačuvaše dva sprhnula staklena zrna, jedno malo crno i jedno modrikasto zeleno bikonično. Od prstena našla se bronsana kapica sa okruglim staklenim zrnom. Osječki muzej.

Grob 92. Grob sa 1·63 m dugom okosnicom. Obije ruke uz tijelo. Na kostima zeleni tragovi, ali se predmeta nije našlo.

Grob 93. Grob sa 1·57 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na želudcu. Na desnoj strani glave tri bronsane karičice sa S-nastavkom (26×20, 23×19, 16×16 mm). Oko vrata: Niz sprhnutih staklenih zrna (32 sačuvanih; sl. 8 br. 8, 9, 18) i 2 probušena komada kauri-puža (*Cypraea moneta*) Bronsana ogrlica (sl. 11), spletena od trostruko uzete 1 mm debele žice; petlju i kvačicu sačinjavaju po dvije struke, koje prelaze jedna u drugu; treća je struka na jednoj i drugoj strani po 4½ puta ispod kvačice i petlje obmotana, 158×138 mm. Na desnoj podlaktici bronsana narukvica od 4 mm debela prema krajevima tanjega nesastavljena prutića; 67×64 mm. Ispod desne ruke bronsan prsten trouglasta prereza (21 mm) i velika bronsana karičica sa S-nastavkom (29×24 mm).

Grob 94. Grob sa 1·55 m dugom okosnicom. Desna ruka na prsima lijeva na želudcu. Bez priloga.

Grob 95. Grob sa 1·16 m dugom okosnicom. Obije ruke na trbuhu. Prilozi: Na desnoj ruci nesastavljena narukvica od 3 mm debele prema krajevima sve to tanje bronsane šipke; 65 mm. Prsten od 3 mm debele nesastavljene bronsane šipke okrugla prereza (premjer 20 mm). Osječki muzej.

*Grob 96. Zdrobljena prethistorijska zemljana posuda sa na pol spaljenim čovječjim kostima. Osječki muzej.

Grob 97. Grob sa 1·54 m dugom okosnicom. Glava nagnuta na desnu stranu; obije ruke na trbuhu. Prilozi: Na lijevoj strani glave mala bronsana karičica sa S-nastavkom (11×9 mm; sl. 6 br. 4) i druga bez nastavka (21×19 mm). Na desnoj strani prsiju dva bronsana prstena, od kojih jedan sa staklenim zrnom (pomiješali se). Na desnoj podlaktici nesastavljena 3·5 mm debela bronsana narukvica (66×64 mm), a na desnoj ruci bronsan prsten trouglasta prereza (premjer 22 m) Osječki muzej.

Grob 98. Grob sa 1·45 m dugom okosnicom Ruke na trbuhu sklopljene; kraj desnoga bedra bronsan prsten (sl. 7 br. 20) trouglasta prereza, koso narebren (premjer 21 mm). Osječki muzej.

Grob 99. Grob sa 1·69 m dugom okosnicom. Glava bez zuba; obije ruke sklopljene na trbuhu. Bez priloga.

*Grob 100. Tri pokidane prethistorijske zemljane posude sa na pola spaljenim čovječjim kostima. Izvan posuda nešto životinjskih kostiju. Osječki muzej.

Grob 101. Grob sa 1.52 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na želudcu. Pod glavom bronsana karičica sa S-nastavkom (18×14 mm). Oko vrata niz sprhnutih staklenih zrnaca (sabrano se 8 komada; sl. 8 br. 14).

*Grob 102. Prehistorijska zemljana posuda sa mrtvačkom paljevinom. Osječki muzej.

Grob 103. Grob sa 1.71 m dugom okosnicom. Desna ruka uz tijelo, lijeva na krilu. Na svakoj ruci po jedan narebren bronsan prsten (pomiješali se). Osječki muzej.

Grob 104. Grob sa 1.69 m dugom okosnicom. Smijer ISI. Obije ruke na krilu. Bez priloga.

Grob 105. Grob sa okosnicom. Obije ruke na krilu, gdje se je našao 20 mm dug i 14 mm širok ulomak kremenca noža smeđe boje i malen komad hrba od sredovječne zemljane posude. Nešto dalje povrh glave ove okosnice našlo se životinjskih kostiju. Osječki muzej.

Grob 106. Grob sa 1.67 m dugom okosnicom. Desna ruka na krilu, lijeva uz tijelo. Na lijevoj strani prsijuh bronsana karičica sa S-nastavkom (19×15 mm).

Grob 107. Grob sa okosnicom. Obije ruke položene na kukove. Prilozi: Kod desnoga uha jedno u drugo zakvačeno pet karičica sa S-nastavkom (20×16, 18×13, 16×13, 16×12, 15×14 mm) i dvije bez nastavka (13×12, 13×9 mm). Oko vrata niz u kojem je bilo više nego 370 komada sječenih staklenih zrna razne veličine i oblika i pet probušenih komada kauri-puža (*Cypraea moneta*). Ogrlica spletena od trostruko uzete 2 mm debele bronsane žice; petlja i kvačica kao obično smotana od dvije struke, od kojih jedna u drugu prelazi, 137×144 mm. Na trbuhu četiri 27 mm duga bronsana praporca, od kojih jedan oštećen bez zrna, te jedan 33 mm dug koštani privjesak (sl. 2 br. 4). Povrh praporca srebrn novac ugarskoga kralja Bele I. (1060—1063): † ÐELĀ REX i po srijedi krst(† PĀIIIIO-IIIĀ Krst; u uglovima trouglaste točke. AR; promjer 14.5 mm. (Réthy Corpus nummorum Hungariae 2. tabla br. 16). Na desnoj ruci dvije, a na lijevoj jedna narukvica od 5 mm debele prema krajevima sve to tanje bronsane šipke, koja je četverouglasto iskovana (74×71, 74×69, 72×71 mm). Na desnoj ruci nesaštavljen prsten od neurešene 55 mm široke bronsane letvice (promjer 18 mm); na lijevoj ruci i kraj desna koljena po dva neurešena bronsana prstena (sva četiri se pomiješala). U desnoj ruci nepotpun denar ugarskoga kralja Andrije I. (1046—1061): † · REX ANDreaS · Krst; u uglovima trouglaste točke(† RE·7IA ĆIVITĀS Krst; u uglovima trouglaste točke AR; promjer 17 mm. (Réthy t. I. br. 1:). Osječki muzej.

Grob 108. Dječji grob sa okosnicom, od koje se sačuvao samo gornji dio. Dublje dolje našlo se sitnih hrbina od posuda, ugljevlja i pripaljenih kostiju.

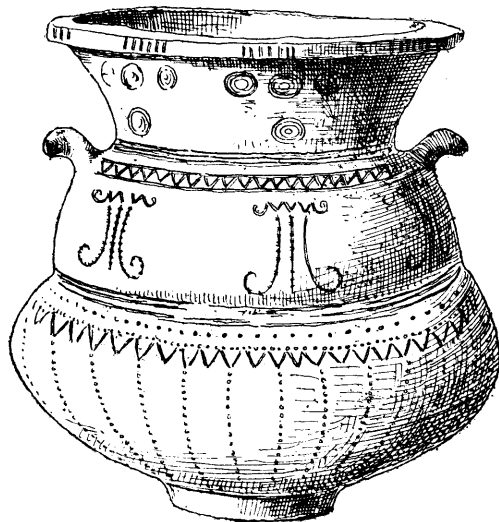
Grob 109. Dječji grob sa okosnicom, od koje se sačuvala samo lubanja. Naokolo sloj paljevine sa ulomcima od posuda, pripaljenim kostima, ugljevljem i troskom. Do glave tri karike od debele žice sa S-nastavkom (18×16, 17×14, 17×14 mm).¹

¹ U 108. i 109. grobu bilo je valjda uz sredovječne okosnice i ostanaka od spaljenih prehistorijskih mrtvaca.

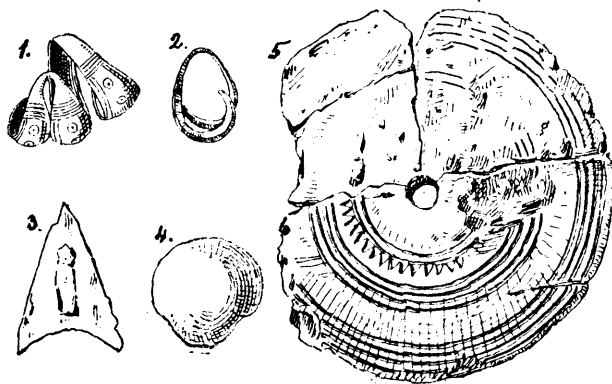

Grob 110. Dječji grob sa 1'39 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na prsima. Prilozi: Bronsana karičica bez nastavka (13×12 mm), bronsana krugljica (sl 23 br, 7) sa petljom za privješanje (15 mm) pod desnom nadlakticom, a na desnoj ruci bronsan prsten sa četverouglastim izbočinama po sredini letvice (promjer 22 mm). Osječki muzej.

Grob 111. Grob sa 1'63 m dugom okosnicom. Grob je negda bio djelomice otkopan, jer je doljnja čeljust preokrenuto na prsima ležala. Obije ruke na trbuhu unakrst. Bez priloga.

Sl. 24. Prehistorijska zemljana posudica iz groba br. 121 u Bijelom brdu. 1/2 nar. vel.

Sl. 25. Prehistorijski predmeti iz groba br. 121 u Bijelom brdu. Nar. vel. 1 i 2 od zlata, 3 i 4 od bronsa, 5 od kosti.

Grob 112. Dječji grob sa 1'15 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva uz tijelo. Kraj desne strane glave dvije bronsane karičice, jedna sa S-nastavkom (15×14 mm), a druga sa petljastim nastavkom (17×13 mm).

Grob 113. Grob sa 1'50 m dugom okosnicom. Glava okrenuta na lijevu stranu; desna ruka uz tijelo, lijeva na krilu. Na desnoj strani glave dvije srebrne karičice sa S-nastavkom, a druge dvije pod glavom na lijevoj strani (13×15 mm; sl. 6 br. 6). Pod glavom nepotpun srebrn denar ugarskoga kralja Andrije I. Réthy I. tabla, br. 11 (sl. 1 br. 3). Pod vratom niz, u kojem su bila

4 Kauri-puža (Cypraea moneta; sl. 8 br 58, 59, 62 i 63) i 4 modra i jedno smeđe stakleno zrno razna oblika (sl. 8 br. 27, 35, 38, 45 i 13). Na desnoj ruci dva prstena: jedan trouglasta prereza (promjer 22 m), drugi narebren (izgubio se kod iskapanja).

Grob 114. Grob sa okosnicom. Našla se na plitko zdrobljena lubanja, dočim su ostale kosti već davno prije na površinu dospjele i nestale.

Grob 115. Grob sa 1'63 m dugom okosnicom. Desna ruka uz tijelo, lijeva položena na krilo. Bez priloga.

Grob 116. Grob sa 1'63 m dugom okosnicom. Glava nagnuta na lijevu stranu; obije ruke uz tijelo. Na lijevoj strani glave tri karičice, od kojih jedna slomljena sa petljastim nastavkom (16×19 mm), dočim su se ostale dvije pomije-

šale, te se ne mogu konstatovati. Na desnoj podlaktici nesastavljena narukvica od 3 mm debele prema krajevima tanje bronsane šipke; 62×66 mm. Na desnoj ruci bronsan prsten trouglasta prereza, slomljen na troje (premjer 21 mm). Osječki muzej.

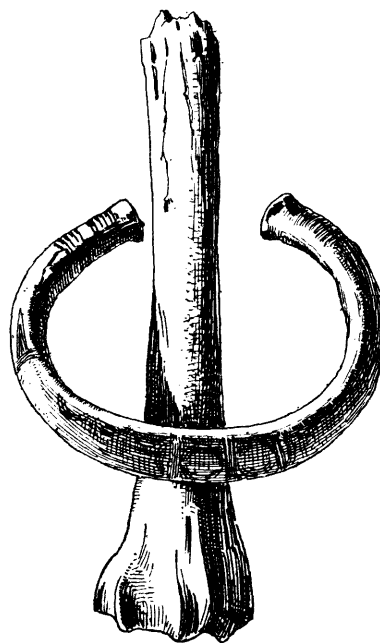
Grob 117. Grob sa 174 dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu, lijeva na krilu. Bez priloga.

Grob 118. Zdrobljena dječja glava, a uz nju dvije karičice sa petljastim nastavkom (sl. 6 br. 14). Ostale kosti izvadile se već prije. Osječki muzej.

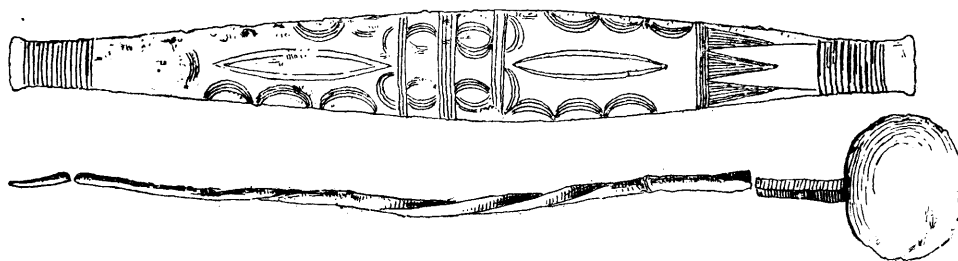
Grob 119. Grob sa okosnicom, kojoj su lubanja i gornje kosti već prije micane; tjemene kosti veoma debele. Prilozi: Srebrn prsten sa izlizanim kvržicama (premjer 21 mm) i bronsan prsten od 2 mm debele nesastavljene šipke, koja prema jednom kraju postaje tanja (premjer 24×21 mm).

Grob 120. Grob sa 150 m dugom okosnicom. Obije ruke položene na želudac. U čeljustima zarasle luknje od zuba. Na svakoj strani glave po jedna bronsana karičica bez nastavka: jedna od tanje žice (premjer 23 mm), druga od deblje (23×22 mm). Osječki muzej.

**Grob 121. Grob prehistorijskoga bronsanoga doba sa 160 m dugom okosnicom, koja je ležala nagnuta na lijevu stranu, a sa ponešto skvrčenim nogama. Iza glave mala zlatna karičica od smotane tanke zlatne žice (sl. 25 br. 2; 8×11 mm), a kod desnoga uha druga od smotane tanke ornamentovane

Sl. 26. Prehistorijska bronsana narukvica iz groba br. 121 u Bijelom brdu. $\frac{2}{3}$ nar. vel.

Sl. 27. Nacrt na narukvici sl. 26. i bronsana ukosnica iz groba br. 121 u Bijelom brdu. $\frac{2}{3}$ nar. vel.

pružice (sl. 25 br. 1; kao ornamenat, potezi i kolobari sa točkom po srijedi; 8×17 mm). Na prsima poprijeko 160 mm duga bronsana igla (sl. 27 dolje) sa 27 mm širokom pločicom na glavici (igla slomljena na troje). Do lijeve ruke tanak plosnat šiljak bronsane strjelice (sl. 25 br. 3; 19×14 mm) i dva limena bronsana

dugmeta (sl. 25 br. 4; promjer 14 mm), od kojih je jedno bilo zdrobljeno. Na desnoj ruci masivna bronsana narukvica (sl. 26 i 27 gore) urešena zaparanim geometrijskim ornamentima (potezi, šrafirani trokuti i lukovi), a sa ponešto nabijenim nesastavljenim krajevima (promjer 68×52). Blizu pete ornamentovana 50 mm široka probušena koštana pločica (sl. 25 br. 5) i komadić drveta. Nešto podalje na lijevoj strani nalazila se manja ornamentovana zemljana urna (sl. 24) i ulomci od više drugih posuda. Urna je bikonična oblika, 122 mm visoka, a ima nastavljen ljevkast obrub, koji je na dva mjesta po dva puta probušen, da se provuču uzica za privješanje. Mjesto ručica na ledima su dva ponešto zavignuta nastavka. Posudica je na tijelu ukusno urešena piknjastim ravnim i cikcak-potezima, te dva puta nekim ornamentom, koji nalici slovima *A* i *M*. Na vratu su šest puta po četiri mala kolobara sa koncentričnim krugovima, a na dnu jedan u drugom tri usporedna trokuta, kojima su potezi nešto zaobljeni. Na samom zjalu nalaze se dvije usporedne linije, načinjene od sitnih točkica. Svi ovi ornamenti bili su nekom bijelom masom ispunjeni, a sama posuda je bila crno bojadisana.

Grob 122. U dublini od 0,70 m i 0,61 m duga okosnica. Glava gore okrenuta; desna ruka uz tijelo, lijeva na prsima. Pod glavom pokidana bronsana karičica bez nastavka (14×12 mm).

Grob 123. Dječji grob sa okosnicom. Uz desno slijepo oko bronsana karičica sa S-nastavkom (20×22 mm; sl. 6 br. 9), a uz lijevo ulomci slične željezne karičice (vis. 23 mm).

Grob 124. Dječji grob sa okosnicom. Glava gore okrenuta, a pod njom mala bronsana karičica bez nastavka (12×12 mm).

Grob 125. Grob sa okosnicom. Uz desno slijepo oko dvije karičice bez nastavka (18×19 i 19×18 mm), pod glavom jedna sa petljastim nastavkom (19×20 mm) u glavi i do lijevoga slijepoga oka dvije karičice sa S-nastavkom (ove se pomiješale). Oko vrata 42 većim dijelom modra sječena staklena zrna, od kojih se još i po četiri skupa drži, jer nisu rasječena; med zrnima ulomci bronsanoga praporca. Na desnoj strani svinut željezan kovan čavao bez glave, 30 mm d. Osječki muzej.

Grob 126. Grob sa 1,42 m dugom okosnicom. Obije ruke na krilu. Na lijevoj strani glave velika bronsana karičica sa S-nastavkom (23×27 mm).

Grob 127. Dječji grob sa okosnicom. Glava gore okrenuta. Bez priloga.

Grob 128. Grob sa okosnicom. Na lijevoj ruci narukvica od 3 mm debele prema krajevima tanje nesastavljene bronsane šipke; 66×73 mm. Na desnoj ruci bronsan prsten (sl. 7 br. 1) od tanke sa tri reda malih kosih poteza urešene letvice i sa dva puta po tri u trokut stavljene kvržice blizu sastava, gdje je pričvršćena sa dva reda kvržica urešena kapica sa staklenim zrnom. Osječki muzej.

Grob 129. Grob sa 0,98 m dugom okosnicom. Glava okrenuta na lijevu stranu; obije ruke uz tijelo. Nad desnim ramenom probušen bakren novac rimskoga carevića Crispa (+326. Av. CRISPVS NOB CAES. Ovjenčana glava na desno. Rev. CAESARVM NOSTRORVM oko lovor vijenca u kojem je VOT. V Dolje T. A. Cohen m. imp. VII. 342, 30), koji je bio u nizu sa mnogo staklenih zrna razne boje i oblika, od kojih se sabralo 26 kom. U tom nizu bile su i dvije bronsane pločice, od kojih jedna ornamentovana, uz koje Nuberove bilješke među

»Fibula?«, ali kojih ja nisam našao. Na prsima bila je bronsana karičica bez nastavka, koja se pomiješala Osječki muzej.

Grob 130. Grob sa 173 m dugom okosnicom. Desna ruka na krilu, lijeva na trbuhu. Bez priloga.

Grob 131. Grob sa 155 m dugom okosnicom. Desna ruka na želudcu, lijeva na trbuhu. Na lijevoj strani glave velika bronsana karičica sa S-nastavkom (25×29 mm), a pod glavom slična mala (16×16 mm). Prsti pozelenili od patine, ali se prsten nije mogao naći Osječki muzej.

Grob 132. Grob sa 156 m dugom okosnicom. Ruke uz tijelo. Pod glavom na desnoj strani velika bronsana karičica sa S-nastavkom (sl. 6. br. 1; 24×27 mm) dvije male pokidane bronsane (13×15, 12×15 mm) i jedna mala srebrna (14×17 mm), te jedno dijelom zgnječeno valjkasto zrno iz niza, od neke crnkasto smeđe smjese (promjer 11 mm). Na desnoj su ruci bili prsti zeleni, ali se prsten nije našao.

Grob 133. Grob sa 162 m dugom okosnicom, koja se već prije većim dijelom izvadila, kada se je sadio jedan dud. Dolje na lijevoj strani glave zeleni tragovi od patine, ali se nikakvih predmeta nije našlo.

Grob 134. Grob sa okosnicom. Desna ruka na krilu, lijeva uz tijelo. Na desnoj strani glave nesastavljena karika (sl. 7. br. 32) od 2 mm debele bronsane žice sa raskovanim krajevima (promjer 24 mm). Pod vratom niz sa staklenim zrnima razna oblika i veličine (sačuvalo se 11 kom.; sl. 8. br. 10, 39 i 44). Na svakoj ruci po jedna narukvica od četverouglasto iskovane nesastavljene 6 mm (odnosno 7 mm) debele bronsane šipke, koja prema krajevima postaje tanja (81×65, 76×73 mm). U krilu običan bronsan prsten trouglasta prereza (promjer 21×18 mm).

Grob 135. Grob sa 170 m dugom okosnicom. Desna ruka na krilu, lijeva na želudcu. Bez priloga.

Grob 136. Dječji grob sa 100 m dugom okosnicom. Desna ruka na trbuhu lijeva uz tijelo. Na lijevoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (14×15 mm).

Grob 137. Djelomice mican grob sa 173 m dugom okosnicom. Desna ruka na želudcu, lijeva na krilu. Na prsima dva bronsana prstena: jedan konveksno-ravna prereza neurešen, (promjer 20 mm), a drugi urešen sa dva reda reljefnih zrnaca, koja završuju na oba kraja sa šest u trokut stavljene kvržice, izmed kojih je bilo u sada izgubljenoj kapici stakleno zrno (promjer 20 mm).

Grob 138. Grob sa 153 m dugom okosnicom. Obije ruke položene na donju stranu prsijuh. Na lijevoj strani glave, na prsima i na lijevom boku bile su karičice i prstenje, ali se pomiješale. Osječki muzej.

Grob 139. Grob sa 164 m dugom okosnicom. Obije ruke položene na donju stranu prsijuh jedna ispod druge. Bez priloga.

Grob 140. Dubljina 075 m. Grob sa 165 m dugom okosnicom. Smjer od zapada prema istoku (Z—I), kamo je licem okrenuta. Ruke sprijeda složene. Oko vrata niz krupnijih staklenih zrna (sl. 8. br. 48, 52—54). Sabralo se šest manjih smeđih (promjer 9 mm), od kojih jedno ima nastavljene dvije svjetlije kvržice, i tri veća. Jedno je zrno modro (promjer 16 mm) sa bijelim oblim potezima i sa crvenim okancima, u kojima je modra točka po srijedi, drugo je narovašeno, ze-

lenkasto i smeđe (promjer 14 mm), a treće crveno sa pet reljefnih bijelih okvirića i nastavljenim bijelim kvržicama (promjer 13 mm).

Grob 141. Dubljina 110 m. Grob sa 155 dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke ispružene. Na desnoj strani glave bronsana karičica sa S- nastavkom (25×23 mm). Na desnoj ruci bronsan prsten trouglasta prereza (promjer 20 mm). Na desnoj strani prsa srebrn novac mađarskoga kralja Petra (1038—1041, 1044—1046; sl. 1. br. 1): † PETRVS REX Krst; u uglovima trouglaste točke.)(† ΡΤΗΙΟΙΠΤΑ Krst; u uglovima trouglaste točke. Ɱ; 16 mm; okrhan (Réthy C. n. 1. tabla br. 8).

Grob 142. Dubljina 105 m. Grob sa 150 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Kod glave sa svake strane po jedna bronsana karičica sa S-nastavkom (21×21, 21×18 mm). Na desnom malom prstu dva bronsana prstena: veći konveksno-ravna prereza koso narovašen (promjer 23 mm), manji od tanke oble šipke neurešen (promjer 20 mm).

Grob 143. Dubljina 060 m. Dječji grob sa 090 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke s prijeda složene. Kod glave sa svake strane po jedna bronsana karičica sa S- nastavkom (22×21, 23×19 mm). Na desnoj ruci dva bronsana prstena: jedan od tanke ravne pružice sa staklenim zrnem u kapici (promjer 21×19 mm), drugi trouglasta prereza neurešen (promjer 21 mm).

Grob 144. Dubljina 110 m. Grob sa 163 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Položen na lijevu stranu. Bez priloga.

Grob 145. Dubljina 100. Dječji grob sa okosnicom. Smjer Z—I. Lubanja zdrobljena. Sa svake strane glave i blizu noguh po jedna srebrna karičica sa S-nastavkom (16×14, 15×13, 14×12 mm; sl. 6, br. 11). Uz noge ulomci ornamentovane posude, zdrobljenih staklenih zrnaca i komadić tanje željezne šipke, smotan na jednom kraju na način petlje (duljina 34 mm) Blizu noguh hrpa konjskih kostiju (možda iz novijega vremena).

Grob 146. Dubljina 085 m. Dječji grob sa 070 m dugom prilično isprhlom okosnicom. Smjer Z—I. Desna ruka ispružena, lijeva sprijeda složena. Bez priloga.

Grob 147. Dubljina 105 m. Grob sa 170 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Glava nakrenuta na lijevo. Bez priloga.

Grob 148. Dubljina 120 m. Grob sa 170 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Na prsima bliže glavi probušen i veoma izlizan bakren novac rimskoga cara Valensa (364—378): D N VALEN—S P F AVG (sl. 2 br. 11). Ovjenčano poprsje na desno.)(SECVRITAS REIPUBLICAE Nika sa vijencem i palmom na lijevo. Ɱ, 16 mm. Cohen monn. imp. VIII. p. 110, 47. U ovom grobu našao se i malen komadić staklene ploče za prozor.

Grob 149. Dubljina 090 m. Dječji grob sa 090 dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Kod glave na svakoj strani po jedna bronsana karičica sa S-nastavkom (24×19, 23×18 mm; sl. 6 br 7) Na desnoj ruci uzak bronsan prsten konveksno-ravna prereza (promjer 22 mm).

Grob 150. Dubljina 100 m. Dječji grob sa 108 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Glava nerazmjerno velika. Bez priloga.

Grob 151. Dubljina 0,90 m. Grob sa 1,75 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Desna ruka ispružena, a lijeva sprijeda na trbuhu. U grobu našao se crveno spečen hrb od velike rimske zemljane posude sa izmjenice po četiri ravna i valovita zaparana poteza (sl. 4 br. 4).

Grob 152. Dubljina 0,95 m. Grob sa 1,65 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Bez priloga.

Grob 153. Dubljina 0,75 m. Grob sa 1,45 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Desna ruka ispružena, a lijeva sprijeda na trbuhu. Kod desnoga lakta srebrn denar madžarskoga kralja Andrije I. (1046—1061): + · REX · ANDREĀS · Krst; u uglovima trouglaste točke) (+ RE · TIA · IVITĀS Krst; u uglovima trouglaste točke. R; 17 mm. Réthy C. n. I. I. tabla br. 11. (sl. 1 br. 2).

Grob 154. Dubljina 0,80 m. Grob sa 1,62 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Desna ruka ispružena, lijeva sprijeda na trbuhu. Na desnoj strani glave jedna veća (27×25 mm) i jedna mala karičica (14×13 mm) bez nastavka, od tanje bronsane žice; na lijevoj strani velika karičica bez nastavka (sl. 6 br. 17) od skoro 3 mm debele žice (32×27 mm); krajevi prelaze ponešto jedan preko drugoga. Na desnoj ruci narukvica (sl. 15 iznutra gore), od 2,5 mm debele, na krajevima zašiljene a nesastavljene bronsane žice; 63×62 mm

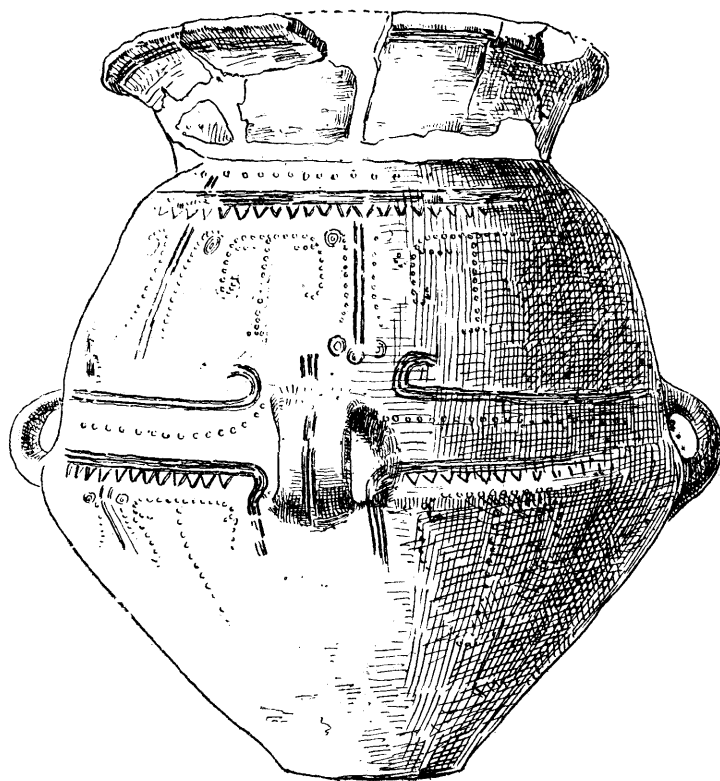
Grob 155. Dubljina 1,00 m. Grob sa 1,58 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Glava nakrenuta na lijevu stranu; lijeva ruka ispružena, a desna sprijeda. Bez priloga.

Grob 156. Dubljina 0,90 m. Grob sa 1,55 m dugom okosnicom. Smjer Z—I. Ruke sprijeda složene. Kod glave velika bronsana karičica sa S-nastavkom (sl. 6 br. 2; 28×23 mm) i bronsan privjesak u obliku krugljice sa petljom (d. 15 mm). Oko vrata: Niz oblikih staklenih zrna (43 komada sabrano; sl. 8 br. 11) i srebrna polumjesečasta uresna pločica (sl. 2 br. 2; d. 37, vis. 28 mm). Bronsana ogrlica (sl. 15), spletena od trostruko uzete 2,5 mm debele žice; petlja i kvadratica kao obično od dvije struke žice, koje prelaze jedna u drugu; 154×146 mm. Na toj ogrlici nalazi se pet bronsanih prstenova, od kojih dva neurešena nesastavljena (prvi i treći) od tanke šipke četverouglasta prereza (promjer 24 i 25 mm), jedan sličan sastavljen (drugi) sa kosim zarezima (25 mm), jedan (četvrti) obična je oblika sa trouglastim prerezom (25 mm), a jedan (peti) od tanke letvice sa četverouglastim nastavkom, na kojem je, kao i postrance zarezan jedan kružni potez sa točkom po srijedi (promjer 20 mm). Na svakoj ruci po jedna nesastavljena narukvica (sl. 14 iznutra) od 7 mm debele prema krajevima sve to tanje bronsane šipke (promjer 72×73, 72×71 mm) Na svakoj ruci po dva bronsana prstena, dva sastavljena, a dva nesastavljena: od onih je jedan (sl. 7 br. 22) trouglasta prereza, narebren (promjer 23 mm), drugi (sl. 7 br. 24) konveksno-ravan, neurešen (promjer 21 mm); od ovih jedan konveksno-ravan, neurešen (promjer 23×21 mm), drugi (sl. 7 br. 5) od tanke ravne letvice naokolo urešen sa devet kružnih poteza sa točkom po srijedi, u kojim udubinama kao da je negda bilo emajla

*Grob 157. U dubljini od 0,55 m ostanci spaljenoga mrtvacu prehistorijskoga bronsanoga ili ranijega halštatskoga doba u 0,275 m visokoj zemljanoj urni (sl. 28), u kojoj je bio još i ulomak druge zemljane posude. Bikonična urna

sa visokim nastavljenim ljevkastim zjalom (dijelom okrhano) i sa četiri vertikalno nastavljene ručice na najjačoj izbočini trbuha, rukom je građena i urešena geometrijskim ornamentima (točke, izvučeni i istočkani ravni i cikcak-potezi, mali koncentrični kružni potezi, lukovi), u koje je bila neka bijela tvar uložena. Rub zjala bio je narezuckan.

Grob 158. Dubljina 0·95 m. Grob sa 1·55 m dugom okosnicom. Smjer od jugozapada prama sjeveroistoku (JZ—SI). Ruke sprijeda složene. Na desnoj strani glave nesastavljena karičica od 1·5 mm debele bronsane žice sa ponešto

Sl. 28. Prehistorijska zemljana urna iz groba br. 157 u Bijelom brdu. $\frac{1}{3}$ nar. vel.

nabijenim krajevima (22×23 mm). Pod zdjelicom veće crno stakleno zrno sa žutim i bijelim pjegama (promjer 15 mm; sl. 8. br. 51).

Grob 159. Dubljina 0·75 m. Grob sa 1·58 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nakrenuta na lijevu stranu; desna ruka sprijeda, a lijeva ispružena. Bez priloga.

Grob 160. Dubljina 0·85 m. Grob sa 1·55 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke s prijeda složene. S desne strane glave bronsana karičica sa S-nastavkom (32×25 mm). Oko vrata niz malih oblikih sječenih staklenih zrna (pobrano 50 kom.). Kod noguh bronsan prsten sa nizom većih četverouglastih kvržića po srijedi (promjer 22 mm). Na prsima ugljevlje.

Grob 161. Dubljina 0·85 m. Grob sa 1·50 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke sprijeda složene. Na desnoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (23×22 mm). Lijevo blizu glave kruškolik praporac (petlja odlomljena; vis. 18 mm). Oko vrata 8 mm debela bronsana ogrlica, smotana od trostruko uzete debele žice; petlju i kvačicu kao obično sačinjavaju samo dvije struke, a treća je odsječena (152×152 mm). Na svakoj ruci po jedna bronsana nesastavljena narukvica od četverouglasto iskovane 6 mm debele prema krajevima sve to tanje šipke (74×71, 74×73 mm).

Grob 162. Dubljina 1·15 m. Grob sa 1·50 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Desna ruka s prijeda položena, lijeva ispružena. Uz noge nesastavljena bronsana karičica bez nastavka od 1·5 mm debele žice i ulomak surovo rukom građene sredovječne zemljane posude crvenkasto-smeđe boje.

Grob 163. Dubljina 0·80 m. Grob sa 1·55 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Lubanja zdrobljena; desna ruka sprijeda na prsima, lijeva ispružena. Na desnoj ruci nesastavljena 8 mm debela bronsana narukvica (sl. 9 iznutra), smotana od dvije 5 mm debele žice (82×75 mm). Na lijevoj ruci nesastavljen bronsan prsten (sl. 7 br. 11), spleten od četverostruko uzete tanje žice (promjer 24 mm).

Grob 164. Dubljina 0·85 m. Dječji grob sa 0·75 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke ispružene. Na lijevoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (dijelom odlomljen, 18×17 mm).

Grob 165. Dubljina 0·80 m. Grob sa 1·56 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Obije ruke na prsima prekrštene. Na lijevoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (23×22 mm). U desnoj ruci dva srebrna denara madžarskoga kralja Andrije I. (1046—1061; sl. 1 br. 4 i 5; Réthy C. n. I. 2. tabla br. 13): 1. † REX • ANDREAS Krst, načinjen od po tri poteza, sa karičicom i točkom po srijedi; u sva četiri ugla po jedna karičica († PĀNONEIĀ Krst sa karičicom po srijedi; u uglovima trouglaste točke. Ar, 16 mm. — 2. Slično, samo mjesto karičica u sva četiri ugla averza mali unutra otvoreni polumjeseci, a u reverzu napis † PĀNOHEIĀ. Na srednjem prstu lijeve ruke nesastavljen srebrn prsten (sl. 7 br. 10), spleten od tanje četverostruko uzete žice (promjer 23×22 mm).

Grob 166. Dubljina 0·85 m. Grob sa 1·50 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke sprijeda složene. Bez priloga.

Grob 167. Dubljina 0·75 m. Grob sa 1·55 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke sprijeda složene. Bez priloga.

Grob 168. Dubljina 0·85 m. Grob sa 1·40 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Lijeva ruka sprijeda, a desna ispružena. Bez priloga. U neposrednoj blizini u istom smjeru položen kostur goveda, po svoj prilici iz novijega doba.

Grob 169. Dubljina 0·75 m. Grob sa 1·50 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Lijeva ruka na desnoj strani prsa, a desna na trbuhu. Bez priloga.

Grob 170. Dubljina 0·75 m. Dječji grob sa 0·80 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke ispružene. Na lijevoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (21×19 mm).

*Grob 171. U dubljini od 0·90 m ostanci spaljenoga mrtvaca prehistorijskoga bronsanoga ili ranijega halštatskoga doba u zdrobljenoj rukom građenoj i crno bojadisanj zemljanoj posudi, u kojoj su bili još i ulomci druge jedne

zdrobljene posude. Iz donešenih ulomaka dao se je sastaviti gornji dio dubokoj zdjeli nalične posude sa vertikalnim drškom na gornjem kraju, ornamentovan geometrijskim ornamentima (ravni potezi i potezi sastavljeni od kratkih usporrednih crtica, male potezima spojene kružne crte, trokuti), u koje je bila uložena neka bijela tvar. Promjer na zjalu 0,235 m.

Grob 172. Na ulici pred kućom Koje Bojanića kbr. 225 na površini zemlje. Grob starijega muškarca sa okosnicom. Smjer JZ—SI Lubanja, razmrskana, ležala na desnoj strani; ispružene ruke u krilu. Blizu desne strane glave doljnji ulomak bronsane tordirane ukosnice (sl. 23 br. 1; d. 68 mm). Na desnoj ruci neznatni ulomci bronsanoga prstena.

Grob 173. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0,64 m. Dječji grob sa 0,85 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Lubanja razmrskana; ispružene ruke u krilu. Na lijevoj strani glave bronsana karičica sa S-nastavkom (20×18 mm). Pod vratom bronsan kruškolik praporac, dolje krstoliko rasječen (vis. 24 mm) i sitna bronsana karičica bez nastavka, kojoj krajevi prelaze jedan preko drugoga (sl. 6 br. 21; 9×10 mm). Na jednom prstu desne ruke bronsana karičica sa (odlomljenim) S-nastavkom (17×17). U lubanji srebrn prsten sa širokim konveksnim rebrom po duljini (promjer 21 mm). Do prsa nekoliko hrba rukom građene posude smeđe boje.

Grob 174. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0,54 m. Grob sa 1,20 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI Lubanja oštećena; obje ruke u krilu. Kod lijeve strane glave tri bronsane karičice sa S-nastavkom (20×18, 19×7, 21×15 mm). Oko vrata: Niz od staklenih zrna razna oblika (sl. 8 br. 19, 22, 23, 30—34); većinom ima oblikih svjetlih komada (37) i sličnih modrih (18), pa sasma sitnih valjkastih svjetlih (32), ali i jedno plosnato okruglo bijelo i dva duguljasto-valjkasta zelena (sl. 8 br. 41). Ogrlica (sl. 18), smotana od tri deblje i triput po dvije spletene tanke bronsane žice; kvačicu i petlju sačinjavaju samo po dvije struke, koje jedna u drugu prelaze, a ostatak žice (naročito one tanje) višeput je oko narukvice obmotan; na jednom mjestu u staro se doba obavio jedan popravak tako, da se je oko narukvice devet puta obmotao komad debele žice; 165×155 mm. Ogrlica je bila na zatiljku zakvačena, a napred su na njoj visila na desnoj strani tri bronsana, a na lijevoj jedan srebrni prsten: prvi trouglasta prereza neurešen (promjer 23 mm); drugi od tanke letvice sa dva rubna reljefna uzdužna poteza i jednim po srijedi i sa staklenim polukrugljastim zrnom u kapici (promjer 27×22 mm); treći sa tri reda malih gustih poteza i polukrugljastim nastavkom, koji je oblim kvržicama urešen (promjer 26×23 mm); četvrti od tanke šipke četverouglasta prereza sa kosim potezima (oponašanje pletenja žicom; promjer 27 mm). Na prsima pol karičice sa S-nastavkom, jedan cijeli bronsani kruškolik praporac (vis. 24 mm) i polovica sličnoga željeznoga, u kojem se još vidi mali šljunčić, kojim se proizvodilo zvečanje (sl. 22 br. 6; vis. 30 mm). Na desnoj ruci nesastavljena narukvica (sl. 15 iznutra dolje) od 2 mm debele na krajevima zašiljene bronsane žice (60×52 mm) i bronsan prsten (sl. 7 br. 6) od 6,5 mm široke sa pet narezuckanih poteza urešene letvice, kojoj su na krajevima na jednoj strani tri u trokut stavljene kvržice; kapica sa staklenim zrnom fali (promjer 18×16 mm). Do glave nešto podalje bronsana minđuša ovalna oblika

sa duguljastim krugljicama urešenim grozdolikim nastavkom (sl. 6 broj 26; vis. 39 mm).

G r o b 175. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·20 m. Grob sa okosnicom, koja je već prije iz svoga prvotnoga položaja micana i većim dijelom povadena. Glava omanja; nešto podalje od nje dolje: nesastavljena dječja narukvica (sl. 17 iznutra dolje) od 2·5 mm debele bronsane žice (40×42 mm), hrb rukom građene zemljane posude i dva ugljena.

G r o b 176 U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·43 m. Grob sa okosnicom, koja je negda dijelom micana iz prvotnoga položaja, pri čemu se je glava tjemenom dolje okrenula, a noge ispod koljena sasma povadile. Ostatak od tjemena do koljena je 0·94 m dug. Smjer JZ—SI. Ruke u krilu složene. Na lijevoj ruci srebrn prsten trouglasta prereza (promjer 22 mm).

G r o b 177. Na ulici spram dvorišta Koje Bojanića. Dubljina 0·28 m. Grob sa 1·75 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava zdrobljena; obje ruke uz tijelo ispružene. Na lijevoj strani povrh ramena jedna veća i jedna manja karičica bez nastavka (sl. 6 br 19) od tanke bronsane žice (25×23 i 19×17 mm).

G r o b 178. U dvorištu Koje Bojanića Dubljina 0·67 m. Grob sa 1·53 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava na desnu stranu nagnuta; obje ruke uz tijelo ispružene Povrh lubanje i u njoj po jedna srebrna karičica sa S-nastavkom (17×15, 16×14 mm). Na lijevoj ruci nesastavljen bronsan prsten od konveksno-konkavno savijene tanke letvice (sl. 7 br. 30; promjer 23×20 mm).

G r o b 179. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·40 m. Dječji grob sa 0·78 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke ispružene. Bez priloga.

G r o b 180. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·53 m. Grob sa 1·54 m dugom muškom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke na trbuhu. Na jednom prstu lijeve ruke tragovi zelene boje od prstena, koji se nije mogao naći. U blizini mali hrb crvenkasto-smeđe rukom građene zemljane posude.

G r o b 181. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·68 m. Grob sa 1·8 m dugom mladom okosnicom. Smjer JZ—SI. Ruke na trbuhu složene. Priložen malen ulomak od ruba crvenkasto-smeđe zemljane posude (sl. 4 dolje lijevo). Dalje gore blizu desnoga ramena bronsan prsten (promjer 22 mm). Čini se, da je naknadno u grob bačen, kada je mrtvac već unutra ležao.

G r o b 182. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·69 m Dječji grob sa 0·63 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na desnu stranu; desna ruka ispod leđa, lijeva uz tijelo. Kod desne strane glave dvije bronsane karičice sa S-nastavkom (18×15, 15×16 mm) i jedna bez nastavka (14×14 mm) Oko vrata bronsana 4 mm debela ogrlica (sl. 17), spletena od trostruko uzete žice; petlja i kvačica kao obično od dvije struke, a treća se je po šest puta oko narukvice obmotala; 162×164 mm Na ogrlici bronsan prsten, ornamentovan i sproveden sa dva put po tri u trokut postavljene kvržice; kapica sa polukrugljastim staklenim zrnem spala i fali; promjer 21×17 mm Ispod vrata visio je još i ornamentovan srebrn polumjesečast privjesak¹ (sl. 2 br. 1; d. 49, vis. 39 mm) i sasma

¹ Ovakvi polumjesečasti privjesci veoma se često nađu u staroruskim grobovima X. i XI. vijeka.

izlomljena i iskrunjena kositrena (?) karičica bez nastavka (po prilici 19×17 mm). Na desnoj ruci veoma tanak neurešen bronsan prsten (promjer 21 mm). U grobu našao se i malen hrbić od zemljana lonca prehistorijskoga doba i dva ulomka neke bronsane pločice.

G r o b 183. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·63 m. Grob sa 1·64 m dugom ženskom okosnicom.¹ Smjer JZ—SI. Obije ruke uz tijelo. Na desnoj strani glave šest bronsanih karičica sa petljastim nastavkom (sl. 6 br. 15 i 16; četiri po 15×12, po jedna 15×13 i 14×14 mm), a na lijevoj četiri sa S-nastavkom (sl. 6 br. 5; 17×14, 16×15, 15×14, 15×14 mm). Oko vrata: Niz staklenih zrna razne boje i oblika (sakupilo se 153 kom.), a med njima jedan bronsan i jedan željezan kruškolik praporac (sl. 22 br. 2 i 7; vis. 25 i 28 mm) i tri probušena rimska bakrena novca: 1. IMP C AVRELIANVS AVG Okrunjeno poprsje na d.)(CONCORDIA MILITVM Car se rukuje sa caricom. Æ; 21 mm (Cohen Monn. imp. VI. p. 182, 60); 2. IMP AVRELIANVS AVG Okrunjeno poprsje na d.)(IOVI CONSER Car prima kruglju od Jupitra Æ; 23 mm (Cohen o. c. VI p. 187, 105). 3. CONSTANTINVS AVG Poprsje sa kacigom na d.)(BEATA TRANQVILLITAS, dolje PTR Kruglja na žrtveniku sa napisom VOT -- IS — XX Æ; 20 mm (Cohen o. c. VII p. 231, 20). Bronsana 4·5 mm debela ogrlica (sl. 16), spletena od četverostruko uzete debele žice; petlja i kvačica od dvije struke, koje prelaze jedna u drugu; pod kvačicom jedan komadić žice dvaput obmotan; 159×157 mm. Pod vratom bronsana jajolika, ornamentovana fibula sa dvije petljice (sl. 23 br. 4; d. 29 mm). Na svakoj ruci po jedna bronsana narukvica (sl. 16 iznutra) od nesastavljene prema krajevima tanje žice: kod jedne (69×65 mm; deblj. 4 mm) krajevi neznatno prelaze jedan preko drugoga; kod druge (65×63 mm), koja je znatno tanja (3 mm), jedan kraj znatno prelazi preko drugoga, pa je svinut u kvačicu. Na svakoj ruci po jedan bronsan prsten trouglasta prereza, urešen kosim potezima, čime se oponaša pleteno prstenje (sl. 7 br. 12 i 13; promjeri 27 i 25 mm). U grobu se našlo i nekoliko malih hrbina prehistorijskih zemljanih posuda

G r o b 184. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·56 m. Grob sa 1·57 m dugom ženskom okosnicom. Smjer JZ—SI. Desna ruka na krilu, lijeva na truhu. Kod lijevoga ramena praporac (sl. 22 br. 3; d. 24 mm). Oko vrata niz manjih staklenih zrna (sabralo se 177 kom.), a med njima (sl. 8 br. 40, 42 i 43) dva duguljasta valjkasta zelena i jedno slično crvenkasto-smede, te jedno crvenkasto veće od kamena (sl. 8 br. 46). Bronsana ogrlica, 4 mm debela, od četverostruko uzete žice; komadić sa petljom manjka; 161×156 mm. Oko desnoga lakta nesastavljena narukvica od 2·5 mm debele bronsane šipke; 63×62 mm. Na jednom prstu desne ruke tragovi zelene boje, ali se prsten nije mogao naći. U grobu mala hrbina od neke zemljane posude.

G r o b 185. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·63 m. Grob sa 1·62 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Desna ruka na krilu, lijeva na truhu. Na svakoj strani glave po tri male bronsane karičice sa S-nastavkom (sl. 6 br. 3; 17×13, 14×11, 14×11), jedan sa petljastim (sl. 6 br. 18; 18×12 mm) i dva bez

¹ Kostii ove okosnice izvadile su se i prenijele u narodni muzej.

nastavka (17×11 i 17×10 mm). Na mezimcu desne ruke puknut prsten trouglasta prereza (promjer 22 mm). U grobu veća hrbina debele zemljane posude.

G r o b 186. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·38 m. Dječji grob sa 0·87 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Zgnječena lubanja okrenuta na lijevu stranu; obje ruke uz tijelo. Čelo noguh više zemljanih hrbina. Na čelu sitan ulomak željezne karičice, koji se iskrunio.

G r o b 187. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·42 m. Dječji grob sa okosnicom, od koje se sačuvalo osim lubanje samo ostanaka od rebara. Smjer JZ—SI. Bez priloga.

G r o b 188. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·70 m. Grob sa 1·52 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava okrenuta na desnu stranu, ruke na prsima prekrštene; doljnja polovica desne noge prije izvadena. Na d. strani glave slomljena željezna karičica bez nastavka (18×16 mm) i tri bronsane sa S-nastavkom (16×15, 15×14, 16×13 mm); na l. strani četiri slične karičice (17×14, 17×14, 16×15, 16×14 mm). Oko vrata: Niz oblih staklenih zrna (sabrano se 17 kom), malen kruškolik bronsan praporac (sl. 22 br. 1; vis 19 mm) i dva okrugla željezna (sl. 22 br. 5; vis. 27 i 25 mm). Bronsana 3 mm debela ogrlica (sl. 10 od trostruko uzete žice; kvačica prosječena; 153×142 mm. Na desnoj ruci masivna 5 mm debela srebrna narukvica (sl. 21), kojoj nerastavljeni krajevi završuju životinjskim glavama sa otvorenim raljama; 72—71 mm.

G r o b 189. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 1·03 m. Grob sa 1·46 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Desna ruka na trbuhu, lijeva na prsima. Na lijevom slijepom oku lubanja je pozelenila, ali se karičica nije našla, jer se valjda izvadila drugom nekom zgodom, kada se je lubanja vadila i opet natrag u zemlju bacila. U grobu se našao neznatan komadić crijepa od zemljane posude.

G r o b 190. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·43 m. Dječji grob sa 0·87 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Objie ruke uz tijelo. Bez priloga.

G r o b 191. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·73 m. Grob sa 1·53 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na desnu stranu, desna ruka na prsima, lijeva na trbuhu. Bez priloga.

G r o b 192. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·70 m. Grob sa 1·60 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava okrenuta na lijevu stranu, objie ruke u krilu. U lubanji bronsana karičica sa S-nastavkom (26×24 mm). Oko vrata: Niz od sječenih oblih staklenih zrna (sabrano se 325 kom), među kojima jedno veće (sl. 8 br. 49; promjer 11 mm). Bronsan kruškolik praporac (sl. 22 br. 4; 22 mm). Mala pločasta fibula (sl. 23 br. 3), na kojoj se vidi po srijedi krst u kolobaru, a naokolo napis od jedno dvanaest slova, od kojega se može čitati . . . C̄M̄L̄L̄S (promjer 20 mm). Ogrlica (sl. 14) od četverostruko uzete debele žice (145×137 mm), a na njoj nesastavljen neurešen bronsan prsten (promjer 22 mm). Na desnoj ruci bronsan prsten trouglasta prereza, narebren (sl. 7 br. 23; promjer 23 mm).

G r o b 193. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·78 m. Grob sa 1·34 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta k desnoj strani; desna ruka na prsima, lijeva pod rebrima. Kod desnoga uha i na lijevom slijepom oku po jedna karika bez nastavka od debele ponešto iskovane bronsane žice (promjer 23 mm). Na jednom prstu desne ruke dva bronsana prstena: jedan sa oblim kvrgama (sl.

7 br. 14; promjer 24 mm), drugi od nesastavljene deblje šipke četverouglasta prereza (promjer 26 mm). Kraj groba našla se naknadno bronsana šipka, koja kao da je svinut ulomak igle za špikovanje, a iz sasma novoga vremena.

G r o b 194. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'62 m. Ostaneci dječjega groba sa okosnicom, od koje se sačuvala samo zdrobljena lubanja i dijelovi od obje nadlaktice, dočim se je ostalo valjda nekom prigodom već prije iskopalo. Smjer JZ—SI. U grobu se našao samo debeo hrb od neke zemljane posude; inače bez priloga.

G r o b 195. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'71 m. Grob sa 1'53 m dugom mlađom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na lijevu stranu; desna ruka na želudcu, a lijeva na lijevom ramenu. Na desnom slijepom oku jedna bronsana karičica sa S-nastavkom, tri na lijevom, a peta kod doljne čeljusti (25×24, 23×23, 22×21, 18×18, 18×17 mm). Na desnoj ruci prsten od nesastavljene šipke četverouglasta prereza (promjer 23 mm).

G r o b 196. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'82 m. Grob sa 1'68 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Izvrnuta lubanja ležala na tjemenu; obje ruke pod krstima. Oko vrata: Niz sitnih obliha staklenih zrnaca (sa'bralo se 16 kom.); jedno duguljasto valjkasto i narebreno (sl. 8 br. 28) i jedno veće narebreno poput dinje (sl. 8 br. 47; promjer 12 mm). Bronsana ogrlica, 5 mm debela, smotana od četverostruko uzete žice (148×148 mm). Na lijevoj ruci tri prstena: jedan srebrni narebren (sl. 7 br. 21; promjer 22 mm), jedan bronsan konveksno-ravnoga prereza (promjer 22 mm) i jedan od tanke bronsane letvice sa nastavljenom kapicom, u kojoj je stakleno zrno (sl. 7 br. 3; promjer 21×19 mm). Na desnoj ruci ulomci sličnoga bronsanoga prstena kao ovaj treći; kapica sa zrnom fali. U grobu su bila i dva hrba od zemljanih posuda.

G r o b 197. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'69 m. Dječji grob sa 1'37 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Razmrskana glava ležala na l. strani; ruke ravno uz tijelo. Bez priloga.

G r o b 198. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'63 m. Grob sa 1'55 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na d. stranu; ruke u krilu prekrštene. Na l. strani glave bronsana karičica bez nastavka (19×18 mm), druga manja u lubanji (16×14), a četiri sa S-nastavkom na desnoj strani glave (20×19, 20×18, 18×16, 18×16 mm). Jedan nesastavljen prsten od bronsane šipke sa tanjim krajevima i jedan od široke duljinom narebrene letvice sa manjkajućom kapicom i staklenim zrnom. Malen hrb zemljane posude prethistorijske.

G r o b 199. U dvorištu Koje Bojanića. Grob sa 1'66 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na desnu stranu; desna ruka na želudcu, lijeva u krilu. Na desnoj strani pod glavom bronsana karičica sa S-nastavkom, a druga u lubanji (27×24, 26×23 mm). Na desnoj strani pod tijelom blizu kuka srebrn novac mađžarskoga kralja Bele I. (1060—1063; sl. 1 br. 6): † ðELĀ REX Krst; u 1. i 3. uglu m, u 2. i 4. •)(† PĀIIIIOIIIĀ Krst; u uglovima troglaste točke. R; 15 mm (Réthy C. n. I. 2. tabla br. 16.)

G r o b 200. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0'84 m. Grob sa 1'38 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava ležala na l. strani; ruke na trbuhu pre-

krštene. U lijevom dijelu zdjelice bronsan prsten s kvržicama (promjer 21 mm); s desne ruke. Kod vrata malen crijep od zemljane posude.

G r o b 201. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·69 m. Grob sa 1·68 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava ležala na d. strani; desna ruka niz tijelo, lijeva povučena preko lijevoga ramena do lubanje. Na lijevoj ruci bronsan prsten konveksno-ravnoga prereza (promjer 22 mm).

G r o b 202. U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·87 m. Grob sa okosnicom, dugom od tjemena do pol cjevanica 1·20 m. Smjer JZ—SI. Glava, malo na desnu stranu nagnuta, bila je već iz prvobitnoga položaja micana, a vadeni su i dijelovi noguh. Obije ruke u krilu. Naden je samo jedan probušen i obrezan Kauri-puž (*Cypraea moneta*; sl. 8 br. 61).

G r o b 203 U dvorištu Koje Bojanića. Dubljina 0·75 m. Grob sa 1·30 m dugom okosnicom Smjer JZ—SI. Obije ruke u krilu. Bez priloga.

*G r o b 204 Hrbine prethistorijske zemljane posude sa ostancima spaljivana mrtvacu.

G r o b 205. U dvorištu Stevana Ostojića. Dubljina 0·79 m. Grob sa 1·67 m dugom okosnicom starije osobe. Smjer JZ—SI. Jaka glava sa zdravim zubima nagnuta na lijevu stranu. Desna ruka na truhu, lijeva podlaktica gore zavinuta. Bez priloga.

G r o b 206. U dvorištu Stevana Ostojića. Dubljina 0·63 m. Grob sa 1·65 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na desnu stranu; desna ruka niz tijelo, lijeva na želudcu. Pod vratom sitan ulomak crijepa od zemljane posude; pod lijevom kukom bronsan prsten sa četverouglastim kvržicama (promjer 23 mm).

G r o b 207. U dvorištu Stevana Ostojića. Dubljina 0·55 m. Grob sa 1·58 m dugom okosnicom starije ženske osobe. Smjer JZ—SI. Glava nagnuta na lijevu stranu; obije ruke ravno niz tijelo, desna ležala ispod kuka. Na svakoj strani glave po jedna karičica od nesastavljene bronsane žice bez nastavka (20×19 mm), koje su služile kao minduše.

G r o b 208. U dvorištu Stevana Ostojića. Dubljina 0·82 m. Grob sa 1·60 m dugom okosnicom. Smjer JZ—SI. Desna ruka na prsima ispod vrata, lijeva na prsima do desnoga pazuha. Povisoko povrh prsijuh bronsana karičica sa S-nastavkom (18×15 mm) Na lijevoj ruci nesastavljen bronsan prsten od deblje šipke (sl. 7 br. 33; promjer 26 mm)

G r o b 209. Na ulici ispred kuće Koje Bojanića. Grob sa okosnicom. Prilog: karičica, koja se pomiješala sa drugim predmetima, te se ne može konstatovati. O s j e č k i m u z e j.

G r o b 210. Na ulici ispred kuće Koje Bojanića. Grob sa okosnicom. Na glavi karičica, koja se pomiješala. Na desnoj ruci narukvica (sl. 18 iznutra), spletena od četiri 0·5 mm debele bronsane žice; neobično mala petlja, ispod koje je žica 10½ puta obmotana; slično je bilo i kod kvačice, ali tamo je komad nepotpun; 69×67 mm. Na lijevoj ruci narukvica od 3 mm debele, prema krajevima tanje, nesastavljene bronsane šipke; 65×58 mm. O s j e č k i m u z e j.

G r o b 211. Pred kućom Koje Bojanića. Grob sa ženskom okosnicom. Prilozi: Kod glave na obije strane dvije srebrne (16×13, 15×13 mm) i šest bron-

sanih karičica sa S-nastavkom (22×19, 20×18, 17×16, 17×16, 17×11, 15×14 mm). Oko vrata: Niz od sječenih oblikih staklenih zrnaca (sabrano se 268 kom.) i dva duguljasta zelena zrna; bronsan kruškojlik praporac (vis. 23 mm). Bronsana ogrlica, spletena od tri struke 2 mm debele žice, slomljena; petlju i kvačicu kao obično tvore samo dvije struke prelazeć jedna u drugu; treća je struka odrezana; promjeri 137×135 mm. Na lijevoj ruci tri, a na desnoj četiri bronsana prstena: jedan masivan sa kvržicama (promjer 24 mm) je slomljen, drugi običan trouglasta je prereza (promjer 21 mm), treći sličan tanak je i narebren (promjer 21 mm), četvrti od debele žice sastavljen (sl. 7 br. 17; promjer 22 mm), peti nesastavljen od debele šipke (promjer 26 mm), šesti od tanke letvice sa zelenim staklenim zrnom (25×20 mm), sedmi sličan, ali kapica sa zrnom manjka.

G r o b 212. Pred kućom Stevana Ostojića. Grob sa okosnicom, koju je tečajem vremena kiša na površinu iznijela. Oko vrata niz, iz kojega se našlo sedam 24—30 mm dugih valjkastih zrna sa reljefnim obručima (sl. 8 br. 26), pa jedno cijelo (sl. 8 br. 57) i dva nepotpuna ovalna plosnata zrna sa petljama (visina cijeloga komada 18 mm).

U grobovima 1—139 i 209 i 210 našlo se je osim toga nešto predmeta, kod kojih se više ne može konstatovati iz kojega su groba, bilo stoga, što se to u opće nije zabilježilo (kod tri prstena u zagrebačkom muzeju), bilo stoga, što su se pomiješali. Ti predmeti jesu:

U zagrebačkom muzeju: a) Bronsan prsten (sl. 7 br. 16) sa velikim četverouglastim kvrgama, koje zapremaju cijelu visinu prstenove letvice (promjer 24 mm). b) Bronsan prsten (sl. 7 br. 15) sa pačetvorinastim kvrgama, koje obilaze samo srednjim dijelom prstenove letvice (promjer 23 mm). c) Bronsan prsten od tanke uske letvice (promjer 21 mm). Sva tri prstena valjda potječu iz istoga groba, jer su bila zajedno zamotana.

U osječkom muzeju: a) Četiri bronsana prstena trouglasta prereza, od kojih jedan sa 6 mm širokom letvicom (promjeri 22, 22, 21 i 20 mm). b) Dva bronsana prstena konveksno-ravna prereza (promjer 22 i 22 mm). c) Jedan bronsan prsten sa četverouglastim kvržicama (promjer 24 mm). d) Jedan bronsan prsten sa dvaput po tri u trokut stavljene kvržice; kapica sa zrnom fali (promjer 20 mm). e) Ulomak nesastavljene narukvice od tanke bronsane šipke. f) Bronsan privjesak(?) ili držak od željezna noža za brijanje (sl. 2 br. 3; d. 53, šir. 37 mm). g) Šest srebrnih karičica sa S-nastavkom. h) 15 sličnih bronsanih karičica razne veličine. i) Jedna bronsana karičica sa petljastim nastavkom. j) 2 veće, 1 manja i 1 mala bronsana karičica bez nastavka, kod kojih se krajevi križaju. k) 2 velike i 1 mala karičica od debele žice, kod kojih se krajevi ne sastaju; kod jedne su krajevi sabijeni. l) Nekoliko staklenih zrna.

II. Starohrvatsko groblje kod Kloštra (kotar Đurđevac).

Zagrebački dnevnik »Sloboda« donijela je u br. 178 od g. 1885. vijest, da se je u Pijeskima kod Đurđevca otkrilo prethistorijsko groblje sa okosnicama, uz koje da je bilo mnogo nakita, a od njih neki da su od jantara. Ravnateljstvo

arheološkoga odjela narodnoga muzeja u Zagrebu raspitalo se tim povodom na više strana, pa mu je stigla obavijest, da se je na ono groblje naišlo ne kod Durdevca, nego jedno 2 km sjeverno od Kloštra. Po predmetima, što ih muzeju poslaše gg. Milivoj Vežić i Gustav Fleischer u Bjelovaru¹, konstatovao je muzejski ravnatelj S. Ljubić, da je to groblje sredovječno i slavensko. Na njegov je poziv otišao g. Fleischer koncem listopada 1885. u Kloštar, gdje je iskopao devet grobova, u kojima je na okosnicama bilo raznih nakita. Od kostiju sačuvaše se ponajviše samo glave i noge, ali se je samo jedna glava mogla cijela izvaditi.² Slijedeće godine početkom srpnja otišao je sam Ljubić u Kloštar da kopa. Otvorio je više grobova, a med njima jedan dobro sačuvan sa mnogim predmetima, ali svojih opažanja nije nigdje objelodanio, a nisu se o tom iskapanju sačuvala niti iscrpive bilješke. Uspjeh, što ga je postigao, ipak ga je potaknuo, da dade g. Fleischeru sredstava za daljnje kopanje, koje se izvodilo tečajem kolovoza 1886. Ovaj se je put naišlo na jedan grob sa obilnijim priložima. Oko vrata je bila ogrlica, spletena od trostruke debele bronsane žice i niz staklenoga zrnja, u kojem su bili nanizani još i bronsani praporci i neki pločasti ornamentovani nakiti, i to paromice po jedan okrugli i po jedan u obliku lista. Na svakoj strani glave bile su po dvije minduše, a na prstima nalazila se dva prstena, od kojih jedan sa zelenim staklenim zrnom.³ Posao se je opet nastavio tekar g. 1890., a đurdevačka imovna općina stavila je u tu svrhu na raspolaganje kao radnike ljude, koji su joj dugovali u ime šumske odštete. Tom je prilikom g. Fleischer većim dijelom radio na drugim mjestima; u starohrvatskom groblju kod Kloštra raskopao je samo dva groba. U jednom od njih je našao jedan par minduša i jedan bronsan križić, a osim toga još je iskopao i jedan prsten i par pokidanih željeznih praporaca.⁴

Istraživanje u starohrvatskom groblju kod Kloštra pribavilo je doduše narodnomu muzeju priličan broj starinskih nakita, ali je slučaj htio, da se nije našao niti jedan novac, po kojem bi se bilo moglo ustanoviti doba, kada su tamošnji pokojnici živjeli. Ljubić ih u jednom listu na Fleischera meće u IV—VII. stoljeće, ali to je svakako pogrešno i prerano. Tako se je u ono doba u ostalom i drugdje mislilo, a kod nas po gotovo se još ili nije ništa ili je veoma malo sličnoga našlo bilo, po čemu bi se ovakovi neispravni nazori ispraviti mogli.

Razgleda li se sadržaj grobova, što su ih Fleischer i Ljubić kod Kloštra raskopali, to se vidi, da oni spadaju od prilike u isto doba i da je razmak u vremenu izmed najstarijih i najmladih mogao iznositi najviše samo nekolike decenije. Šteta, što se nije načinio točan nacrt položaja pojedinih grobova i što se predmeti nisu separirano sačuvali, pa se danas više ne može konstatovati, što je iz pojedinoga kojega groba. Na prvi pogled ipak toliko pada u oči, da je između kloštarskih predmeta i onih iz Bijeloga brda velika srodnost. Ima doduše i znatnijih razlika, koje se mogu protumačiti koje lokalnim prilikama, koje opet

¹ Njihovi listovi su priopćeni u Viestniku VIII 1885 str. 115 i 118 i sl.

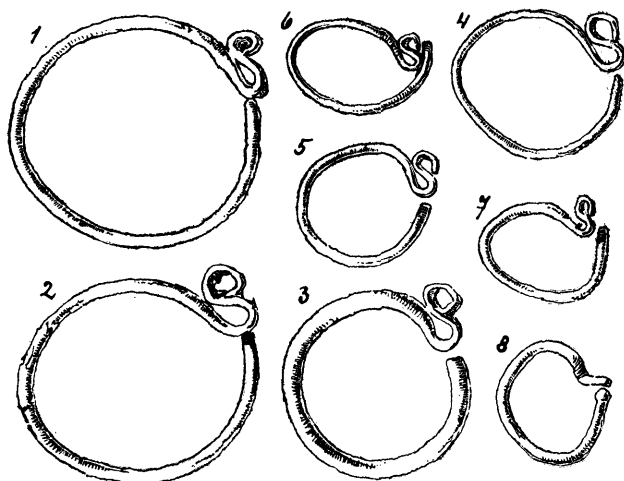
³ Fleischer u Viestniku IX 1887 str. 53 i sl.

⁴ Fleischer u Vjesniku n. s. I. 1895 str. 203 i sl.

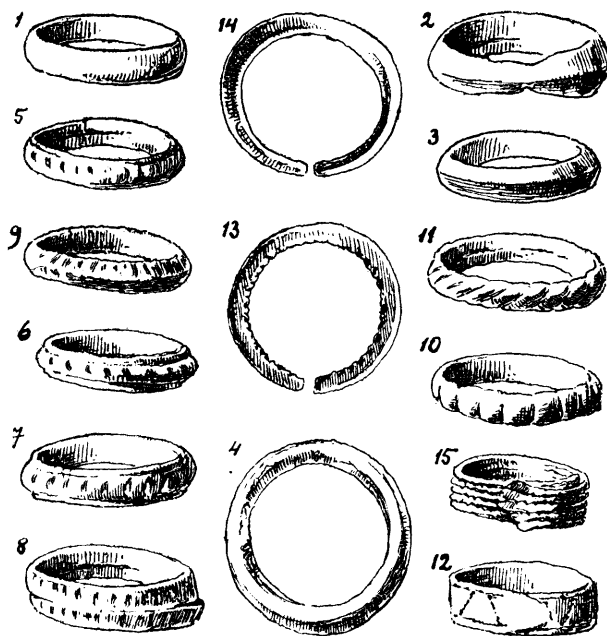
² Fleischerov izvještaj u Viestniku VIII 1886 str. 21 i sl.

time, što dotični predmeti ne spadaju u isto doba, u koje spadaju bjelobrdski. Jednostavnim oblicima, koji su bili daleko rašireni, imati ćemo se naravno u prvom redu nadati. Takovi su predmeti karičice sljepočničarke sa S-nastavkom, od

Sl. 29. Karičice-sljepočničarke i minduša iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel.

Sl. 30. Prstenje iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel.

uglasta prereza (14 kom.; sl. 30 br. 1—3); jedan srebrni komad je nepravilno četverouglasta prereza (sl. 30 br. 4). Sedam komada je vertikalno, a jedan

kojih je u narodnom muzeju iz Kloštra (uračunav pokidane) svega 105 komada. Od toga su barem dvije petine od srebra, a sve su ostale od bronsa, katkada posrebrene ili prevučene tanjom srebrnom prevlakom (platirane). Najveći komadi imaju 34×34 mm, a najmanji 13×14 mm u promjeru. Nekoliko primjeraka naslikano je na sl. 29. Još jednostavniji oblik tih karičica, naime onaj bez nastavka, našao se samo u dva primjerka razne veličine. Jedna mala otvorena karičica razlikuje se i od jedne i druge vrste, završujući na jednom kraju nešto debljom bobicom, dok je drugi nešto tanji malo van izvijen (sl. 29 br. 8). Za ovaj je komad vjerojatno, da je služio poput prave minduše.

Druga serija jednostavnih nakitnih predmeta iz Kloštra, koji posvema naliče sličnim komadima iz bjelobrdskih grobova, jeste prstenje. U narodnom muzeju ih ima 15 srebrnih i 15 bronsanih (uračunav jedan ulomak). Dvadeset i tri komada jesu jednostavne sastavljene karike, od kojih je veći neurešen dio bilo konveksno-ravna bilo tro-

koso narebren (sl. 30 br. 5—11 i sl. 31 br. 6 i 7). Sedam komada prstenja ima nastavljene krajeve. Od njih je jedan srebrni načinjen od tanke letvice, koja je izvana urešena kosim istočkanim potezima (sl. 30 br. 12), drugi srebrn od tanke četverouglaste šipke iznutra je koso narezuckan (sl. 30 br. 13), treći također srebrn

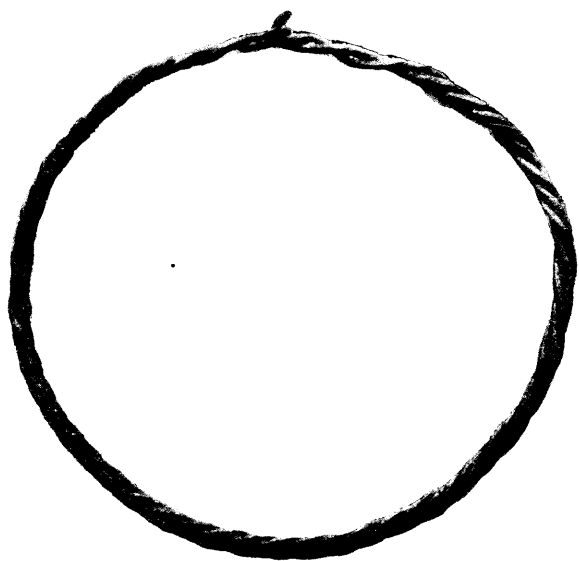

Sl. 31. Nakiti iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel. 1. Niz od staklena zrnja, bronsanih uresnih pločica i praporaca. 2. i 3. Bronsane minđuše. 4. Bronsan krstić. 5—7. Srebrno prstenje.

prema krajevima je znatno uži (sl. 30 br. 14) Tri nepotpuna bronsana prstena negda su bila urešena staklenim zrnem, koje se je nalazilo u posebnoj prilotanoj kapici, koja se na nijednom komadu nije sačuvala; kod jednoga komada je letvica neurešena, a na druga dva (jedan naslikan u sl. 34 br. 15), od kojih je jedan samo u ulomku sačuvan, reljefna su rebra, listići i po tri u trokut postavljene

bobice na krajevima Sve je ovo prstenje bilo zastupano i u bjelobrdskim grobovima, ali nije bio srebrni prsten sl. 31 br. 5, koji je na letvici, sprovedenoj granuliranim zavojima, napred u četverouglastom okviru imao neko valjda stakleno zrno, koje se nije sačuvalo

U kloštarskim grobovima našli su se oko vrata nizovi od staklenih zrna i bronsani praporci međ njima, a našle su se i dvije ogrlice, spletene od bronsane žice baš kao i one u Bijelom brdu Ta dva primjerka uvijena su od četiri struke debele žice, a petlja i kvačica načinjene su kao obično samo od dvije struke. Kod jednoga primjerka (sl. 32) upletene su u ogrlicu još povrh toga posve tanke struke od spletenih dviju bakrenih struna. — Praporci, slični bjelobrdsima, bili su od bronsa (sl. 31 br. 1) ili željeza, kruškoliki ili okrugli, sa petljom za privješanje, na doljnjem kraju u nakrst prorezani. Što cijelih, što u ulomcima, iz Kloštra ih u

Sl. 32. Bronsana ogrlica iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. $\frac{1}{2}$ nar. vel.

narodnom muzeju ima 15 bronsanih i 3 željezna. — Staklena zrna (sl. 31 br. 1) ponajviše su prosta sječena, oblata oblika, a bjelkaste ili svjetlo-smeđe boje. Po veličini su sitna, malena i srednja. Na površini se je staklo, kao obično u zemlji, nešto rastvorilo, pa su mnogi komadi prevučeni nekom irizirajućom prevlakom, koja katkada imade boju zlatnu ili srebrnu. Mnoga su sitna zrna svjetlo-žute ili zelenkasto-žute boje, a ima ih mnogo i duguljastih zelenih. Tamnomodre boje su samo jedno valjkasto i jedno plosnato valjkasto, a svjetlo-ružičasto jedno donekle bikonično zrno, najveće, koje se u Kloštru u opće našlo; jedno veće bikonično zrno od

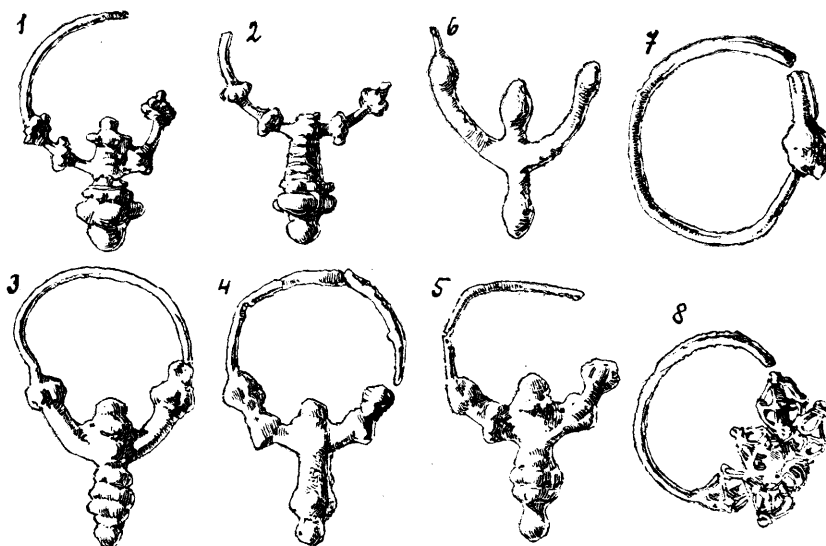
zelenkasta je stakla.

Ovo bi bili predmeti iz Kloštra, koji se u više ili manje jednakom obliku pojaviše i u Bijelom brdu Napadno je, što se u Kloštru nije našla niti jedna narukvica, kojih je u Bijelom brdu tako mnogo bilo, dok se ipak pojaviše dvije ogrlice. Nema ni pletena prstenja ni njegovih oponašanja, proizvedenih ljevanjem otisnutih pletenih komada, nema ni karičica sa petljastim nastavkom, dok se od onih bez nastavka pojaviše jedva 2—3 komada. Veoma je dvojbeno, da li se ovo pomanjkanje smije protumačiti pomjesnim prilikama, gdje od Kloštra do Bijeloga brda nije baš jako daleko, gdje oba mjesta leže u Podravini, pa gdje možemo pretpostavljati, da je tu u XI. vijeku sigurno živio i isti narod. Mora se dakle uzeti, da bjelobrdski i kloštarski grobovi nisu iz posvema istoga vremena, nego da su jedni od drugih možda za 50—100 godina stariji ili mladi.

Za toliko vremena mogoše nastati veće razlike u nošnji, kako nam se prikazuju u nakitima iz jednih i drugih grobova.

Te razlike sastoje u pojavi nekih nakita ukusnijega oblika, koji se u Kloštru javljaju, a kojih u Bijelom brdu nema. Tu su ponajprije neke urešene otvorene karičice, koje su po svoj prilici služile kao minduše. Na jednom komadu (sl. 33 br. 7) nalazi se okruglo bronsano zrno, a sedam komada druge vrste ima na sebi hrpu od po šest ovalnih zrnaca, načinjenih od spletene tanke srebrne žice. Od tih je mindušica samo jedan primjerak (sl. 33 br. 8) barem približno potpuno sačuvan.¹

Druga vrsta takovih predmeta jesu neke srebrne i bronsane minduše, od kojih su se u kloštarskim grobovima našla tri oblika. Jedan par bronsanih (sl. 31 br. 3) sastoji od neurešenih polumjesečastih pločica, koje prelaze u svinutu žicu, kojom

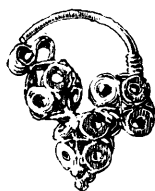
Sl. 33. Srebrne i bronsane minduše iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel.

se je naušnica u uho zakvačila. S ovim je oblikom srodan drugi, zastupan sa pet bronsanih a posrebrnenih primjeraka (sl. 31 br. 2). Polumjesečasta je ploča kod njih radena na proboj, pa iznutra ima dva luka, koji su kao i vanjski sprovedeni kapljicama. Na donjem kraju visi mala šipka, sastojeća od dva zaobljena dijela, a gore se ona nastavlja sličnim člankom, koji spaja vanjski i nutarnje lukove uresne ploče. Treći oblik (sl. 33 br. 3—6) ima mjesto polumjeseca ljeven deblji luk, urešen sa jednim ili sa dva para od kapljica načinjenih nabreklina. I tu dolje visi po

¹ Na ove mindušice donekle sjeća i jedan krasan zlatan primjerak (sl. 34) narodnoga muzeja, koji se je našao u Novim Banovcima na Dunavu kod Zemuna. Zanimivo je kod toga komada, koji neće biti mladi od XII.—

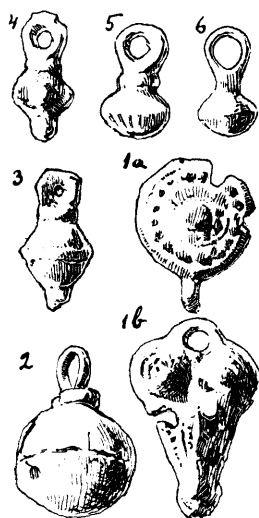
XIII. vijeka, da je to S-karičica, na koju su nanizane kruglje od tanke zlatne niti, a na najnižoj na donjem je kraju hrpica od četiri kapljice ili krugljice. Promjeri 23×21 mm.

jedan grozdolik nastavak od kapljica, a na nutarnjoj se strani minduše nastavlja člankom, koji naliči pupoljku. Takovih se je minduša u Kloštru našlo $4\frac{1}{2}$ para bronsanih a posrebrnenih, ali su samo tri primjerka potpuna.¹ Veoma su srodne sa ovim oblikom neke srebrne minduše (sl. 33 br. 1 i 2), od kojih se našlo

Sl. 34. Sredovječna zlatna minduša iz Novih Banovaca. Nar. vel.

pet nepotpunih komada. Sastoje od otvorene karičice, koju na četiri mjesta obuhvataju rozete načinjene od kapljica. Na dolnjem dijelu i tu su s obje strane karičice dvije hrpe većih i manjih krugljica, koje spaja tanka tankom žicom obavijena šipka. Ovakovih srebrnih minduša našlo se je u okolini Tokaja² u Mađarskoj zajedno sa bizantinskim zlatnim novcima, koji sižu u drugu polovinu X. vijeka (od prilike do g. 963—964), a našlo se je u istom nahodaju i polumjesečastih minduša, koje barem donekle sjećaju na gore spomenute komade iz Kloštra. Poradi srodnosti obajuh nahodaja stoga je dosta vjerojatno, da je kloštarsko groblje bilo u drugoj polovini X. ili na početku XI. vijeka u porabi, te da je prema tomu nešto starije od bjelobrdsckoga. Velike razlike u vremenu tu u ostalom ne može biti, jer se je i u Bijelom brdu jedna takova minduša našla.

Sl. 35. Privjesci iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel.

U Kloštru iskopale su se i nekakove ornamentovane ukrasne pločice od bronsa, koje bi se uplitale u nizove od staklenih zrna, što su se oko vrata nosili. Redovito spadaju zajedno po jedna manja okrugla ploča i po jedna veća u obliku lista. Ona je manja na stražnjoj strani sprovedena sa dvije petlje, a na dolnjem kraju ima kvačicu, kojom bi se zakvačila u malu luknju na onom komadu u obliku lista. Okrugli komadi (sl. 31 br. 1 i 35 br. 1 a), kojih ima sedam, svi su gotovo sasna jednako urešeni sa dva od točkica sastavljena koncentrična kruga i jednom većom krugljicom po srijedi. Duguljaste uresne ploče urešava reljef, koji donekle naliči ptičjoj glavi: pet komada sjeća na glavu sove, a tu imademo dvije vrste (sl. 31 br. 1), od kojih je jedna samo u jednom primjerku sačuvana (sl. 31 br. 1 dolje). Tri komada imaju drugačiji oblik (sl. 35 br. 1 b) G. Fleischeru se pričinja, kao da sjeća na glavu goluba, pa je njegovo shvaćanje možda i ispravno. U narodnom muzeju ima

takovih nakita i iz drugih mjesta po hrvatskim zemljama. Tako n. pr. po jedan onih sa sovinom glavom (zajedno sa pripadajućom

¹ U kninskom je muzeju jedan srodan par minduša iz Biočina sela (opć Kistanje) i iz groblja u Biskupiji kod Knina. Sr. Marun u Starohrv. prosvjeti VII 1903 str. 45, 219/1 i 2 i VI 1901 str. 29, 212 i 213.

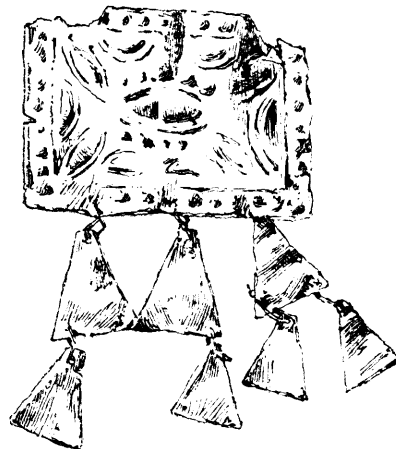
² Hampel A regibb középkor (IV—X század) emlékei Magyarhonban II tabla CCCXXXIX i CCCXL i u djelu A magyar honfoglalás kútfői str. 569 i 571.

okruglom pločicom) iz Dalja u Slavoniji i iz Garduna u Dalmaciji, a za dva se srebrna (bez okrugle pločice) ne zna, gdje su se našli. Tako se ne zna niti za jedan par sa golubovom glavom, odakle je. Iz Solitrove zbirke, dakle iz Dalmacije, i to najvjerojatnije iz spljetske okolice, nalaze se u muzeju i tri okrugle pločice, koje su nešto drugačije urešene. Valjda će k njima spadati dva posebrena listolika komada nepoznate provenijencije, na kojima je umjesto ptičje glave ornamentat u obliku srca. I kninski muzej ima okruglu i obije one vrste s ptičjom glavom iz groblja sv. Jerolima u Lišanima (opć. Benkovac u Dalmaciji).¹

Kao privjesci, bilo na posebnim lančićima, bilo nanizane u nizove, služile su i neke krugljice sa petljama, koje veoma sjećaju na dugmeta. Ima ih razna oblika: okruglastih neurešenih (2 komada; sl. 35 br. 6) ili narovašenih (1 kom.; sl. 35 br. 5), sa čunjastim nastavkom na donjem kraju (1 kom.; sl. 35 br. 3) ili sa četiri kvržice naokolo (4 kom.; sl. 35 br. 4). Sličnih se je privjesaka našlo i u Velikom Bukovcu, gdje se upoznajemo sa njihovom uporabom na kraćim lančićima, a našlo ih se nekoliko i u Bijelom brdu. Drugačijega je oblika jedan privjesak u veličini lešnjaka, načinjen od dvije slotane polukruglje od tankoga bronsanoga lima (sl. 35 br. 2).

U sličnu je svrhu rabila i jedna tanka oblongna pločica od posve tankoga bronsanoga lima (sl. 36). Naokolo je urešena okvirom, u kojem se nalazi jedan red izbijenih krugljica, a nutrašnjost ispunjuju ornamenta, koji u glavnom sastoje od izbijenih krugljica i lukova. S ove uresne pločice visjelo je negda na tankim žicama pet (sada tri) troglastih komadića lima, na kojima su bila po dva manja slična komada obješena.

Zanimiv predmet iz starohrvatskoga groblja u Kloštru jeste jedan malen bronsan krstić (sl. 31 br. 4), 38 mm visok, sproveden petljom, da se može uvrstiti u niz, što se oko vrata nosio, ili u čislo. Isukrst je veoma surovo izrađen sa pretankim oblicima, s kojima stoji u velikoj protimbi prevelika glava. Čini se, kao da mu ovdje noge, koje su ponešto rastavljene, nisu bile na krst prikovane, nego kao da njima čvrsto stoji na zarezanu i odjelanu dijelu krsta.

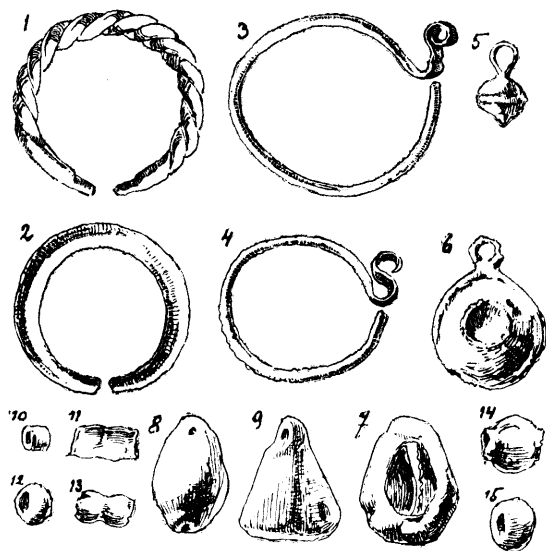
Sl. 36. Uresna pločica iz starohrvatskoga groblja kod Kloštra. Nar. vel.

III. Starohrvatsko groblje u Velikom Bukovcu (kotar Ludbrijeg).

U narodnom muzeju nalazi se jedna čovječja lubanja i malena skupina predmeta, uz koje je zabilježeno, da ih je u listopadu 1871 našao S. Ljubić na okosnicama, iskopanim u vrtu grofice Drašković u Velikom Bukovcu. O tom

¹ Marun u Starohrv. prosvjeti VII 1903 str. 45 br. 228/3 5.

Ljubićevom iskapanju našao sam bilježaka u izvještaju o stanju narodnoga muzeja za g 1871¹, što ga je odbor za muzejske poslove podneo jugoslavenskoj akademiji, koja je u ono doba muzejem upravljala. Izvješćuje se tu, kako je »nadželnik arkeološkoga razdjela, čuvar, akademik Sime Ljubić bio med ostalim poslan, da pregleda mogile kod Velikoga Bukovca, na koje je obraćena pozornost starinara.« Malo dalje se piše: »Jednakim je uspjehom (kao u Samatovcima) urodilo iskapanje u Velikom Bukovcu, gdje je nađeno šest kostura ljudskih, na nekih od njih našle su se naušnice od mjedi, prstenje, veružice, niz staklenih i jantarevih zrna, puceta i drugoga nakita.« U muzejskim spisima nisam našao ništa, što bi se odnosilo na to iskapanje, a iz čega bi se moglo viditi, kako su bili grobovi poredani i što je na kojoj okosnici bilo. Našao sam u ostalom izvor, odakle je Ljubić doznao za velikobukovačke nahodaje. To je jedan list grofa Gundakera Wurmbranda na odsječnoga savjetnika Hauera ddto 28/II 1870, štampan

Sl. 37. Razni nakiti iz starohrvatskoga groblja u Velikom Bukovcu. Nar. vel.

u časopisu bečkoga anthropološkoga društva,² u kojem se spominje, da se je prigodom nekoga iskapanja u Bukovcu kod Ludbrijega otkrilo nekakovo groblje, pa da su se našle četiri okosnice. Samo kod jednoga mrtvaca da su se našle bronsane minduše. Za glave mislio je grof Wurmbrand, da imaju keltski karakter, a nadao se je boljem uspjehu od iskapanja, koje je namjeravao tečajem iste zime poduzeti.

Da li se je to iskapanje izvodilo ili je ostalo samo kod ono četiri Wurmbrandovih i šest Ljubićevih grobova, to mi nije poznato, ali sudeći po predmetima, što se nalaze u narodnom

muzeju, ne može biti nikakove sumnje, da je to sredovječno groblje na red (Reihenfriedhof), a pokojnici da ne stoje u nikakovom snošaju sa Keltima, nego da su slavenskoga porijetla, t. j. stari Hrvati. Valjda je to groblje još i sada većim dijelom netaknuto, pa bi spretno poduzeto kopanje moglo imati povoljan uspjeh.

Predmeti iz velikobukovačkih grobova u glavnom su srodni sa onima iz Kloštra, pa je stoga veoma vjerojatno, da su oba groblja iz istoga vremena, naime iz konca X. ili prve polovine XI. stoljeća Mnogih vrsta nakita u Ljubi-

¹ Rad jugoslavenske akademije XIX str. 193.

² Mittheilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien. Band I. str. 156.

ćevih šest grobova naravno nije moglo biti, ali se zato, što manjkaju, iz toga ne smiju nikakovi zaključci stvarati. Tako nema niti ogrlica, niti jednostavna zatvorena prstenja; kao u Kloštru nema narukvica, nema probušenih rimskih novaca iz nizova, nema mađarskih ili ma kakovih drugih novaca, po kojima bi se groblje moglo datirati, kako se može ono u Bijelom brdu i Svinjarevcima.

Iz Velikoga Bukovca nalaze se u narodnom muzeju slijedeći predmeti:¹

a) Dvije srebrne (sl. 37 br. 3) i pet bronsanih karičica sa S-nastavkom (sl. 37 br. 4); promjeri 28×25—20×20 mm.

b) Dva para srebrnih minduša (sl. 38 br. 2 i 3) sa grozdolikim nastavkom na donjnjem kraju i sa četiri nabreklina poput rozeta na karičici, koja se provukla kroz uho. Od sličnih kloštarskih komada ovi se razlikuju u tome, što su masivnije saljeveni, pa što na njima nema cijevi od filigrana između donjnjega grozda i gornjega pupoljka. Visina 38 mm. Čini se, da su te minduše negda bile pozlaćene.

c) Dva srebrna prstena sa nesastavljenim krajevima (sl. 37 br. 1 i 2). Jedan je spleten od tri struke deblje žice, a drugi savijen iz tanke šipke okrugla prereza. Krajevi su na oba komada nešto tanji.

d) Privjesak (sl. 38 br. 1), sastojeći od karičice od bronsane žice, na kojoj je bilo nanizano valjda šest lančića, od kojih se jedan nije sačuvao. Na svakom je lančiću bilo obješeno po jedno masivno narebreno dugme, koje bi po svome obliku moglo sjećati na žir sa kapicom.

e) Tri kruškolika bronsana praporca (sl. 38 br. 4 i 5) razna oblika i veličine. Dolje su unakrst prosječeni, a tako dobivene trouglaste latice koso su narovašene. Zvuk se je proizvodio umetnutim komadićem šljunka.

Sl. 38. Razni nakiti iz starohrvatskoga groblja u Velikom Bukovcu. Nar. vel.

¹ U izvještaju na akademiju spomenute »naušnice od mjedi« jesu od srebrne smjese, a

»jantarova zrna« staklena su sa irizirajućom prevlakom.

f) Mala okrugla bula od tanka bronsana lima (sl. 37 br. 6), sa petljom za privješanje. Načinjena je od dvije na gornjim krajevima malo utisnute polukruglje, koje su se slotovale. Na dodirnom obodu i oko onih utisnutih partija bila je prilotana na okrug svinuta tanka žica.

g) Deset malih šupljih krugljica iz niza (sl. 37 br. 5), od bronsana lima, sa petljama od tanke žice.

h) Komad kovana željeza; 0,10 m dug. Pričinja se, kao da je prihvat od kakova noža ili mača, što se je uticao u drven ili koštan držak.

i) Dijelovi od nizova, što su se oko vrata nosili, naime: šest probušenih kauri-puževa (*Cypraea moneta*; sl. 37 br. 7—8), 27 komada običnih bjelkastih staklenih zrna, med kojima su u tri puta po dva komada ostala nerasječena (sl. 37 br. 11—15). Tri sasna sitna zrna od zelena su stakla (sl. 37 br. 10), a jedno oveće čunjasto od zelenkasto-žutoga (sl. 37 br. 9).

IV. Starohrvatsko groblje kod Svinjarevaca (kotar Vukovar).

Kada se je g. 1895. gradila cesta iz Negoslavaca u Orolik, radnici, koji su imali kod 12. kilometra kroz sjeveroistočnu obrježinu jedne dole da prokopaju jedan prosjek, od prilike 2 km. istočno od sela Svinjarevaca naiđoše na neko groblje, u kojem su ravno ispruženi mrtvaci bili zakopani smjerom od zapada prema istoku. Uz mrtvace našlo se raznolikih nakita, ali se na nje nije mnogo pazilo, nego se je mnogo ostavilo u materijalu, kojim se je na drugom dubljem mjestu cesta nasipavala. Samo šest većih predmeta i jedan manji dođoše u ruke poduzetnika gosp. inženira Huga Stubenvolla iz Vukovara, koji ih je darovao prehistorijskoj zbirki c. i kr. naravoslovnoga dvorskoga muzeja u Beču, gdje se nalaze pod inv. br. 28621—28626. Kako su predmeti po grobovima bili razvrstani, nije se naravno moglo ustanoviti, a ja ih ovdje priopćujem po jednom članku Dra. M. Hoernes¹, koji je objelodanio i njihove slike. Ti predmeti jesu:

1. Mala ogrlica od tanke dvostruke srebrne žice, uvijene poput uzice, sa petljom na jednom, a kvačicom na drugom kraju; promjer 112 mm.

2. Nešto veća i jača ogrlica od bronsa, slično načinjena; promjer 125×135 mm.

3. Velika lijepa ogrlica od bronsa; promjer 150×165 mm. Slično je načinjena od četiri struke, ali mnogo umjetnije i uz uporabu veoma tanke poput uzice smotane srebrne žice. Ova obilazi cijelom ogrlicom, prolazeć udubinama između one četiri žice, oko kojih je ispod krajeva omotana. Kvačicu i petlju tvore samo dvije od one četiri bronsane struke.

4. i 5. Dva komada jednakih bronsanih narukvica, koje potječu valjda iz istoga groba, tanke, trouglasta prereza, koso narezuckane; na otvorenim krajevima završuju životinjskim glavama; promjer 67 mm

6. Narukvica od debele bronsane žice, koja je prema krajevima iskovana

¹ Mittheilungen der prähistor. Comm. der kais. Akademie der Wissenschaften. I. Band Nr. 5. 1901. str. 284—289.

u trouglaste ploče. Ove su ploče na rubovima i po srijedi urešene jednostavnim crtežem od urezanih redova malih kolobara. Promjer narukvice 61 mm.

7. Prsten od bronsana lima, koji napred tvori okruglu podlogu za leći sličnu bijelu staklenu pastu, koju obrubljuje 12 mm široka karičica od žice. Promjer 22 mm.

Doznajući za ovaj nahodaj, uputio sam g. Karla Nubera, da ode u Svinjarevce, pa da tamo na trošak hrvatskoga arheološkoga društva kopa. Predmeti, što bi se iskopali, imali su da budu svojina narodnoga muzeja. Nuber je svoju zadaću, u koliko je to do njega stajalo, dobro izveo, ali nije mogao mnogo da uradi, jer su zemljišta, na kojima se grobovi nalaze, bila pod kulturom. Tako se je on morao ograničiti samo na uzak potez uz cestu, a tu je on doduše konstatovao i otkopao jedno 60 grobova, ali većinom su to bili samo dijelovi grobova sa glavom ili samo s nogama, od kojih su ostatak radnici g. Stubenvolla već bili uklonili. Stoga se osim priličnoga broja lubanja, koji će stručnjaku za kraniolegičke studije o sredovječnom žiteljstvu u Slavoniji moći da posluže, Nuberovim iskapanjem nije moglo mnogo dobiti. Od predmeta on je svega iskopao 5 bronsanih S-karičica, 5 srebrnih i 3 bronsana prstena i 6 srebrnih arpadovskih novaca. K tomu je g. 1900. pridošla još jedna srebrna S-karika i jedan srebrni prsten, koje je darovao g. A. Bukvić, kr. riječni inžinir u Mitrovici, koji je bio prisutan, kada se je kraj Svinjarevacu cesta gradila, pa je te predmete od radnika preuzeo bio.

O iskapanju u starohrvatskom groblju kod Svinjarevacu vodio je g. Nuber točne bilješke i nacрте, pa ih je meni i predao bio, ali kada su mu se isti kašnje na njegov zahtjev povjerali, da po njima izradi izvještaj o iskapanju, nije ih uz prkos opetovanim pozivima više htio da povrati. Stoga se te bilješke i nacрти ovdje ne mogu upotrijebiti, nego se jedino može naznačiti broj, što ga je Nuber kojemu grobu dao, a koji se je uz predmete iz dotičnoga groba zabilježio, čim je on predmete muzeju predao bio.

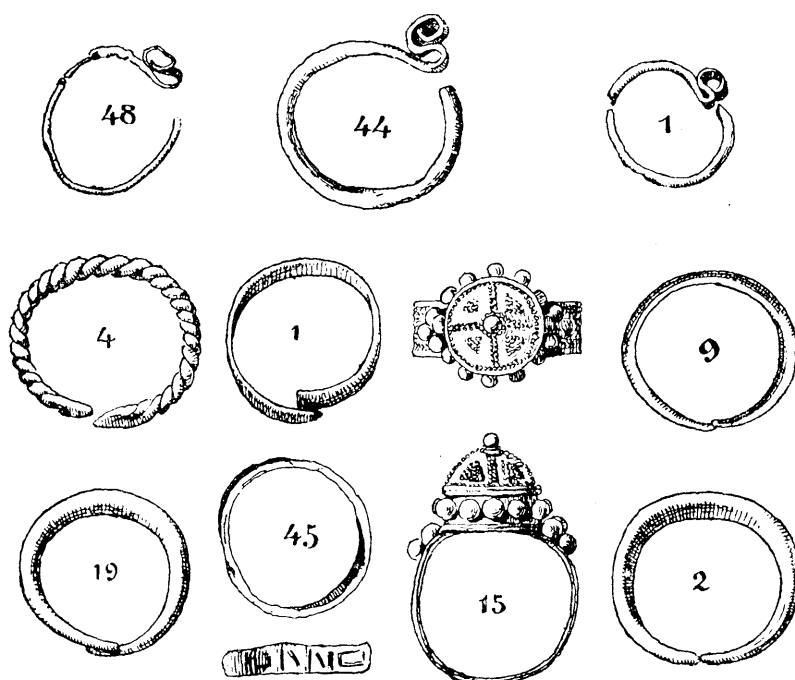
Svinjarevačko starohrvatsko groblje, od kojega jedan dio još neprekopan leži u oranicama kraj ceste, samo je neznatno mlade od bjelobrdskoga, ali se je obzirom na broj priloženih nakita pokazalo znatno siromašnijim od ovoga. Za sada još manjkaju mnogi oblici kao n. pr. nizovi sa staklenim zrnima, praporci i drugi privjesci, a nema ni neurešena prstenja, nekih vrsti karičica i minduša, koji su predmeti u Bijelom brdu sasna obični. Ali zato su se u Svinjarevcima našla dva nova oblika prstenja i razmjerno mnogo više srebrnih nakita nego u Bijelom brdu. Za datiranje svinjarevačkoga groblja mjerodavno je ono šest komada arpadovskih novaca, što su se uz mrtvace našli: jedan je od Bele I. kao kralja (1060—1063), četiri od Ladislava I. (1077—1095), a šesti sa izopaćenim napisom — dakle valjda suvremeni falzifikat — gotovo sigurno je također od Ladislava I. Ovi novci dakle započimlju tamo, gdje oni iz bjelobrdskoga groblja prestaju, a ne sižu mnogo dalje, tako da se smije reći, da je starohrvatsko groblje u Svinjarevcima bilo u drugoj polovici XI. vijeka u porabi, i to vjerojatno nešto bliže kraju toga stoljeća.

U većini po g. Nuberu raskopanih grobova nije bilo nikakovih priloga; bilo ih je pako u slijedećim grobovima:

Grob br. 1. Mala bronsana S-karičica od tanke žice (sl. 39 I. red br. 1), slomljena; promjeri 15×15 mm. — Otvoren prsten (sl. 39 II. red br. 1) od tanke malo zaobljene bronsane letvice, kojoj krajevi ponešto prelaze jedan preko drugoga; promjer 19 mm. Pokupila se i sasma pozelenila kost od prsta, na kojem je ovaj prsten bio.

Grob br. 2. Srebrn nesastavljen prsten (sl. 39 III. red br 2) sa tanjim krajevima, koji se skoro dotiču; promjer 23—22 mm. Kost prsta, na kojem je prsten bio, postala je tamnosmede boje.

Grob br. 4. Srebrn nesastavljen prsten (sl. 39 II. red br. 4), spleten od

Sl. 39. Nakiti iz starohrvatskih grobova kod Svinjarevaca. Nar. vel.

tri struke debele žice; krajevi nešto tanji; promjer 24×23 mm. Na kosti prsta zeleni tragovi.

Grob br. 9. Bronsan nesastavljen prsten (sl. 39 II. red br. 9); zašiljeni krajevi prelaze jedan preko drugoga; promjer 22—21 mm.

Grob br. 15. Srebrn prsten (sl. 39 II. i III. red br. 15) od 7 mm široke letvice, koja je ukusno filigranom urešena: sredinom prolazi pletivo, načinjeno od tri puta po dvije posve tanke nespletene struke; sa svake strane su po dvije uzice od upletene dvostruke srebrne žice, a na rubovima letvice nešto je deblja žica prilotana. Na sastavu pričvršćen je polukružan šupalj nastavak sa većom krugljicom na vrhu, a obrubljen je sa dva niza sitnih krugljica. Slični nizovi dijele taj nastavak na četiri trouglasta polja, u kojima se nalaze trouglasti uresi od isto tako sitnih krugljica. Na donjem kraju obilazi oko njega red većih krugljica, a s ovima su u savezu po tri veće krugljice, koje prelaze na filigran

Predmeti iz neustanovljenih grobova. I. Nepotpun srebrn novac kralja Ladislava I. (sl. 40 br. 4): A; 18 mm; manjka skoro polovica. — . . . . 2CLAVI RE Kraljeva glava sprijeda.)(Nejasno otisnut napis (+ Ladislaus re) i nacrt (Krst; u uglovima trouglaste točke). Réthy n. d. 3. t. br. 27.

2.¹ Srebrna S-karičica od debele žice; manjka odlomljeni nastavak; promjer 22×20 mm.

3. Srebrn prsten od konveksno-ravne šipke, na koju je prilotana 15 mm široka šesterouglasta pločica. Na toj je pločici negda bio pričvršćen neki uresni nastavak, koji se nije sačuvao.

V. Sredovječni srebrni nakiti iz Slakovaca (kotar Vinkovci).

Uz dopis br. 1800 od 24. lipnja 1893 poslao je općinski ured u Slakovcima ravnateljstvu narodnoga muzeja u Zagrebu veći broj srebrnih nakita, što ih je tamošnji žitelj Karla Brkić k. br. 43, oruč 15. lipnja jednu svoju oranicu, izorao bio. Predmeti su bili svi na jednom kupu, a nalazili su se valjda u jednom omotu od prolazne tvari, koja je tečajem vremena strunula; o kakovoj posudi, u kojoj su mogli biti pohranjeni, dopis općinskoga ureda barem ništa nije pripočeo, a preko toga sigurno ne bi bio mukom prelazio bio. Muzejsko ravnateljstvo predmete je od vlasnika otkupilo, pa je Karli Brkiću poslalo primjerenu odštetu.

Slakovački nahodaj je skupina veoma ukusnih nakita, što ih je mogla posjedovati samo imućnija osoba. Zakopali su se sigurno zato, što im se je vlasnica poradi neke ratne nedaće ili inih kakovih nemirnih prilika pravom imala da boji, da bi joj se mogli oteti. Vrijeme kada i povod zašto su se slakovački nakiti zakopali, ne da se ustanoviti, ali je veoma vjerojatno, da se je to dogodilo negdje u XIII. ili XIV. stoljeću. Što su se predmeti našli tekar iza više stotina godina, svakako dokazuje, da je strah njihove nekadanje vlasnice bio opravdan, kada ista nije više imala prilike, da ih opet iskopa, čim su nastupile povoljnije prilike.

Slakovački je nahodaj sastojao od 6 ukrasnih igala sa nastavcima u obliku rozeta, 7 ukrasnih pločica sa pojasa, 1 predice, 3 para velikih karika-sljepočničarki, 2 prstena, 16 većih plosnatih i 31 manjega okrugloga dugmeta. Predmeti su većim dijelom od srebra, a ukrasne igle i pločice još su k tomu na prednjoj strani i pozlaćene; za plosnata dugmeta čini se, da su od bakra, pa samo dobro posrebrna.

Krasni slakovački predmeti u mnogim pojedinostima odaju romanske motive, što naročito vrijedi za neke životinjske likove, koji se na njima nalaze. Što na prvi pogled ipak izgledu dosta zagonetno, to je tomu ponajglavniji razlog, što su takovi i slični nakiti dosele gotovo posve nepoznati. Biti će ih doduše dosta po raznim muzejima i zbirkama, ali se s njima još nitko nije bavio, tako da se do

¹ Predmete pod br. 2 i 3 darovao je g. 1900 g. A. Bukvić, kr. riječni mjernik u Mitrovici.

sada sabrani materijal još ne može pregledati, pa se stoga i ne može doći do sigurnih zaključaka. Toliko stoji¹, a to je uz tijesni saobraćaj u kasnije arpadovsko i anžuvinsko doba i posve naravno, da se predmeta, kod kojih se upotrijebiše iste tehnike i isti motivi, našlo još i po cijeloj Madžarskoj, ali i u susjednim slavenskim zemljama s onu stranu Karpata, pa po cijelom balkanskom poluotoku sve do Carigrada.

Za datiranje slakovačkih nakita ne pruža nam sâm nahodaj nikakovih direktnih podataka, a u tu svrhu ne pomaže mnogo niti poznavanje oblika. Prekapajuć po mnogim i mnogim arheološkim publikacijama jedva da sam mogao da nadem jedan jedini podatak, koji se može upotrijebiti, a da se prilično sigurno ustanovi vrijeme, kada su se slakovački nakiti nosili. Našlo se je naime u jednom grobu u Somlo-u u Madžarskoj uz razne druge priloge i jedna zvjezdolika predica² sa šest nastavaka, koja je sasna srodna sa predicom, što se među slakovačkim predmetima našla. Zajedno sa šomlovskom predicom našla su se i dva arpadovska novca, od kojih se jedan ne da sigurno opredijeliti (pripisuje se obično Beli III.), dočim je drugi bez sumnje od kralja Bele IV. (1235—1270). Sudeći po tome, spada ova vrsta predica u XIII. stoljeće, a u to vrijeme ili najkasnije u slijedeće stoljeće imati će se dakle uvrstiti i slakovački nahodaj.

Priložene slike prikazuju sve glaynije predmete i oblike, što su u slakovačkom nahodaju zastupani. Ti su predmeti slijedeći:

I. Igle pribodače. Sve su od srebra i naprijed pozlaćene

1. Uresna ploča sa igle pribodače (sl. 41) u obliku rozete od šest jajolikih narebrenih listova, koji su graviranim nacrtima urešeni. Ostrag je na svaki list prilotan po jedan krstolik nastavak, kojemu su na gredice natakute šuplje kruglice. Na većoj je rozeti manja, sastavljena od osam također ornamentovanih listova, a po srijedi je nastavak sa četiri unakrst smještena zuba, koji su negda držali okruglo stakleno zrno. Igla je bila ostrag prilotana, ali se je odlomila i manjka. Promjer 84 mm, promjer rozete 47 mm.

2. Slično radena uresna ploča za igle pribodače (sl. 42). Šesterolista rozeta od jajolikih neornamentovanih listova mnogo je manja, a na njoj se nalaze druge dvije redom manje, također od šest listova. Na prvoj je lišće trouglasto, a kod druge ovalno. Po srijedi je ukovano crno stakleno zrno. Kao kod predašnjega komada i tu su krstoliki nastavci sa krugljicama na gredicama. Igla je odlomljena i manjka. Promjer 88 mm; promjer rozete 38 mm

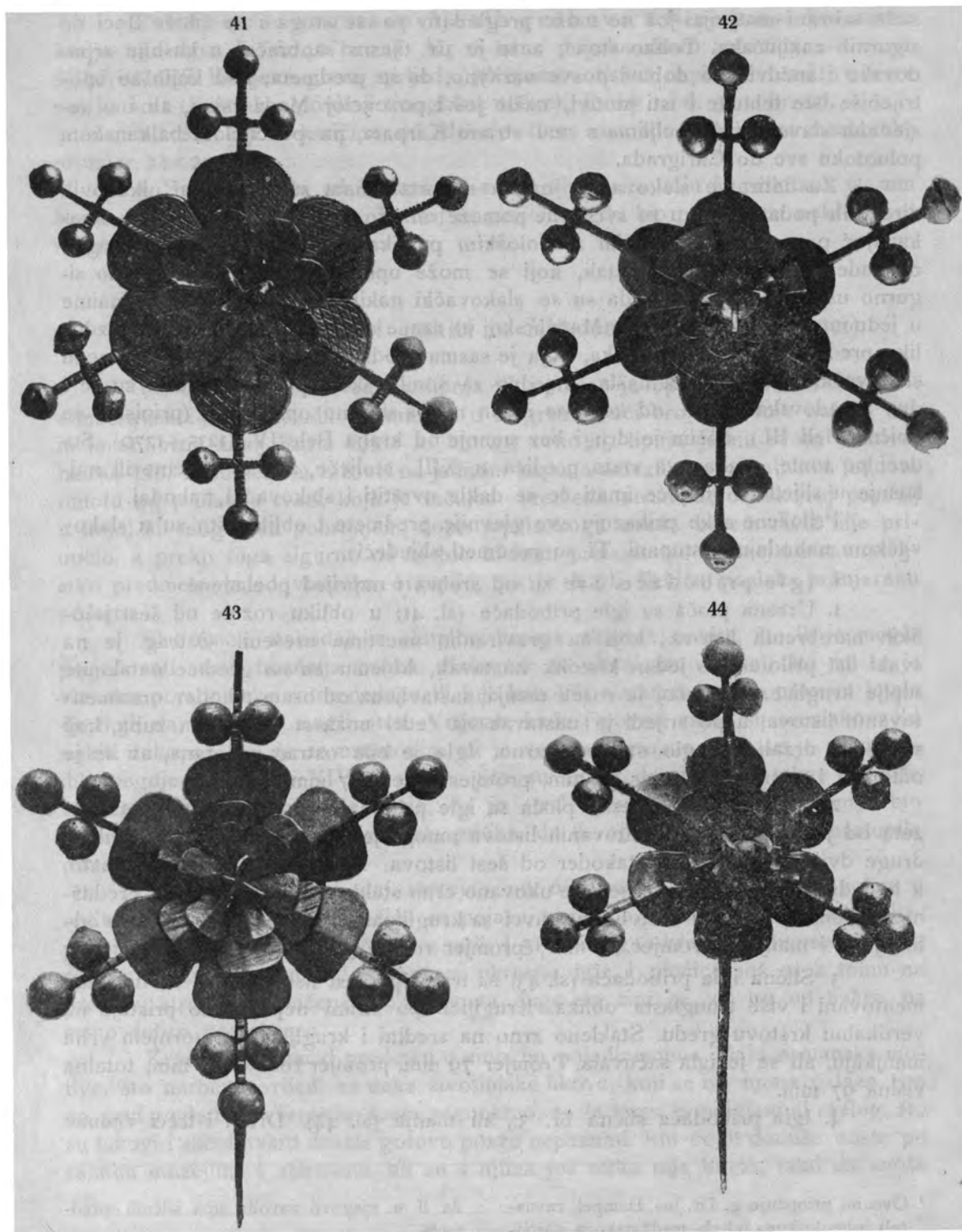
3. Slična igla pribodača (sl. 43) sa triput po šest listova, koji su neornamentovani i više trouglasta oblika. Krugljice po strani neposredno pristaju na vertikalnu krstovu gredu. Stakleno zrno na sredini i krugljica na gornjem vrhu manjkaju, ali se je igla sačuvala. Promjer 79 mm, promjer rozete 44 mm, totalna visina 97 mm.

4. Igla pribodača slična br. 3., ali manja (sl. 44). Drugi i treći vijenac

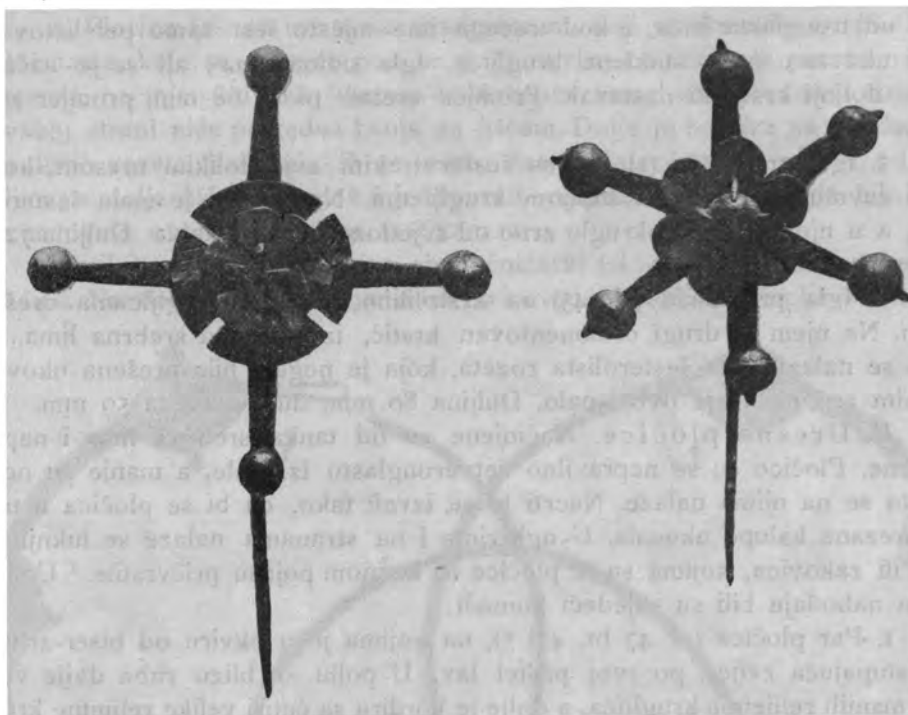
¹ Ovo mi priopćuje g. Dr. Jos. Hampel, ravnatelj arheološkoga odjela madžarskoga narodnoga muzeja u Budimpešti, koga sam upitao,

da li u njegovu zavodu ima sličnih predmeta.

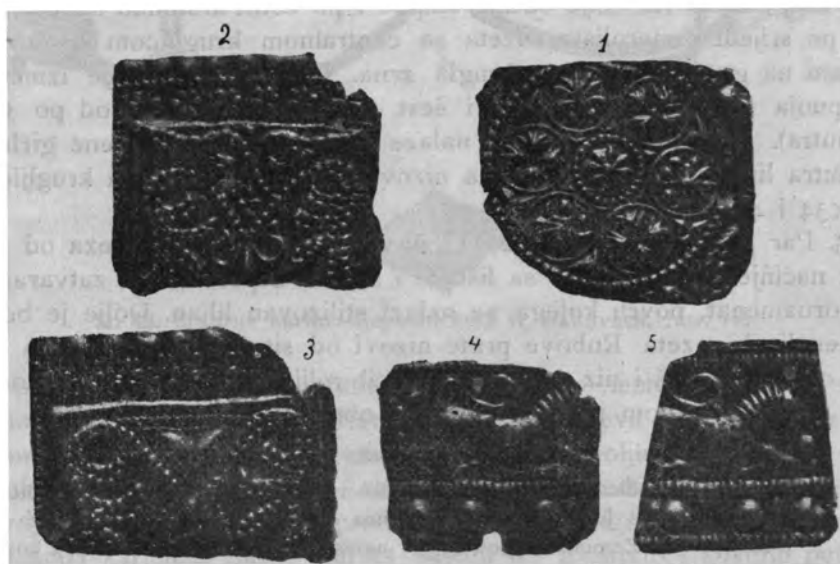
² Arch. Ért. II 1882 str. 145 sl. 7.

Sl. 41—44. Srebrne igle pribodače iz Slakovaca. Nar. vel.

Sl. 45 i 46. Srebrne igle pribodače iz Slakovaca. Nar. vel.

Sl. 47. Srebrne uresne pločice sa pojasa iz Slakovaca. Nar. vel.

sastoji od trouglasta lišća, a kod trećega ima mjesto šest samo pet listova. Na sredini ukovana crna staklena krugljica. Igla odlomljena, ali se je sačuvala. Manjka doljnji krstoliki nastavak. Promjer uresne ploče 68 mm, promjer rozete 38 mm.

5. Igla pribodača (sl. 46) sa šesterotrakim zvjezdolikim uresom, kojemu krajevi završuju po jednom šupljom krugljicom. Na sredini je mala šesterolista rozeta, a u njoj ukovano okruglo zrno od svjetlozelenkasta stakla. Duljina 72 mm, promjer uresa 48 mm.

6. Igla pribodača (sl. 45) sa krstolikim, šupljim krugljicama urešenim uresom. Na njem je drugi ornamentovan krstić, izrezan od srebrna lima, a na ovome se nalazi mala šesterolista rozeta, koja je negda bila urešena ukovanim staklenim zrnom, ali je ovo ispalo. Duljina 86 mm, duljina uresa 59 mm.

II. Uresne pločice. Načinjene su od tanka srebrna lima i naprijed pozlaćene. Pločice su se nepravilno četverouglasto izrezale, a manje su od nacrta, što se na njima nalaze. Nacrti bi se izveli tako, da bi se pločica u udubljeno urezane kalupe ukucala. U uglovima i na stranama nalaze se luknjice od čavala ili zakovica, kojima su se pločice na kožnom pojasu pričvrstile.¹ U slakovačkom nahodaju bili su slijedeći komadi:

1. Par pločica (sl. 47 br. 4 i 5), na kojima je u okviru od biser-zrnja na desno stupajuća zvijer, po svoj prilici lav. U polju su blizu ruba dvije veće i sedam manjih reljefnih krugljica, a dolje je bordira sa četiri velike reljefne kruglje. Veličina 29×27 i 27×29 mm.

2. Par pločica (sl. 47 br. 1). U okrugu, sastavljenu od malih krugljica, nalazi se uz rub šest ornamentata u linearnim okruzima (izmjenice po jedna palmeta sa krugljicama na obje strane stapke i po četiri krstoliko smještene grančice), a po srijedi osmerolista rozeta sa centralnom krugljicom u okrugu, koji sačinjavaju na gusto poredana okrugla zrna. Prostor, što ostaje između kolobara, ispunja šest većih (uz rub) i šest manjih ornamentata od po tri šiljata lista (iznutra). U uglovima pločica nalaze se nepotpuno izražene girlande, na rubu iznutra linearni potezi, a izvana nizovi sastavljeni od sitnih krugljica. Veličina 38×34 i 40×33 mm.

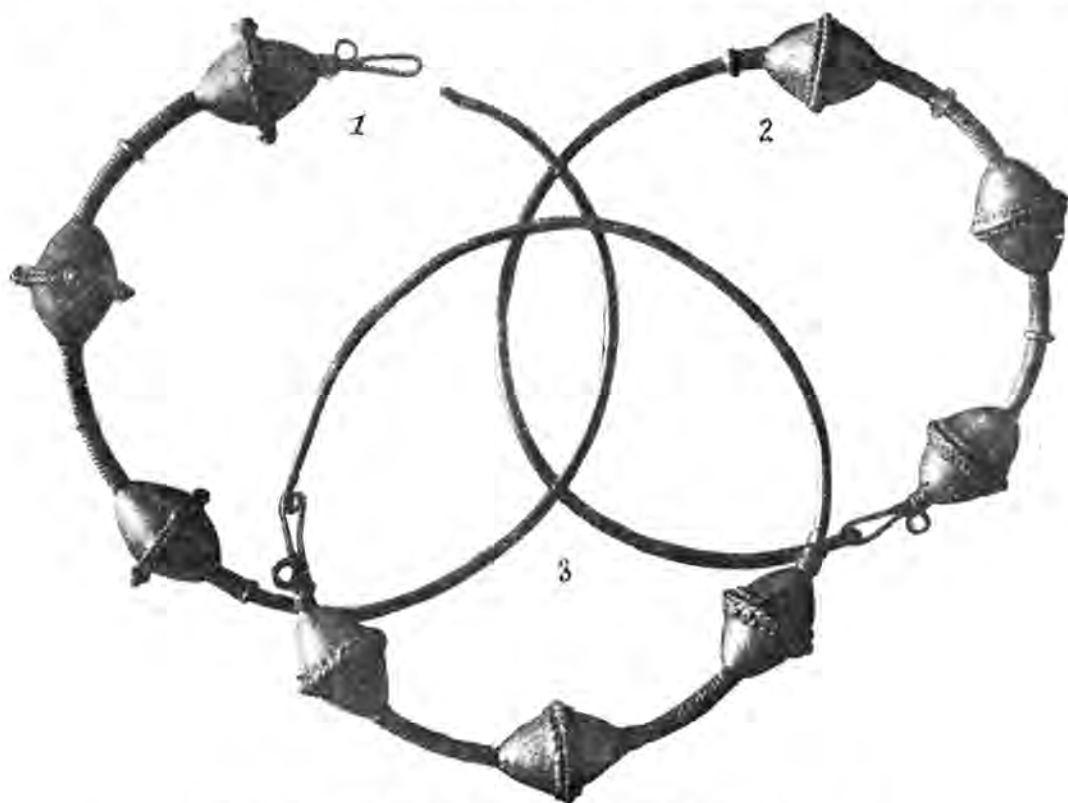
3. Par pločica (sl. 47 br. 2). U okviru od linearnih poteza od sitnih su krugljica načinjene dvije hvoje sa lišćem i sa dva zaperka, koje zatvaraju malen krstolik ornament, povrh kojega se nalazi stilizovan liljan. Dolje je bordira sa šest šesterolistih rozeta. Rubove prate nizovi od sitnih krugljica, a na doljnjem je kraju osim toga još i niz od 9 ili 10 većih reljefnih krugaljica. Veličina 37×33 i 37×34 mm. Pometnjom je slika br. 2 i 3 obratno metnuta.

¹ Osim ovih slakovačkih pločica sa pojasa posjeduje narodni muzej još jednu, koja se je našla u Deču (kotar Zemun) prigodom građenja ceste, a kupila g. 1900 od pokojnoga dra. Petra Marjanovića, općinskoga lječnika u Šimanovcima. I ona je od tanka srebrna lima i naprijed pozlaćena, ali se od slakovačkih razlikuje i svojim oblikom i time,

što ima mnogo jači reljef. Pločica iz Deča ima oblik pupoljka, koji gore završuje trouglasto sa trostrukim svodom, u kojem se nalaze tri veće krugljice. Nacrt sastavljaju iskucani nizovi sitna bisera i sitno trouglasto lišće. Na doljnoj oblongnoj polovici iskucan je lik neke na desno stupajuće zvijeri, i to, kako se čini, ženke. Duljina 61, širina 37 mm.

4. Pločica (sl. 47 br. 3) sa ornamentom, koji je donekle srodan onomu na pločicama, koje su opisane pod br. 3. U okviru od linearnih poteza nalazi se ornament, načinjen od dva šiljcima se dotičuća trouglasta predmeta, iz kojega na svakoj strani niče po jedna hvoja sa lišćem. Dolje je bordira sa valjda sedam šesterolistih rozeta (sačuvalo ih se samo šest). Na rubovima nizovi od sitnih krugljica, a dolje osim toga još i jedan red velikih, kojih je valjda bilo 10, ali se je sačuvalo samo 7. Veličina 41×30 mm.

III. Tri para velikih karika sljepočničarki (sl. 48) od 15 mm debele srebrne žice. Na doljnoj su poli nanizana tri oveća bikonična šuplja zrna, izmed

Sl. 48. Srebrne karike-sljepočničarke iz Slakovaca. Nar. vel.

kojih i povrh kojih je žica omotana uzicom od spletena filigrana. Takovo se pletivo nalazi prilotano i na dodirnim rubovima čunjeva onih šupljih zrna, i to na jednom paru dvostruko a sa četiri nastavljena pupoljka, a na ostala dva para jednostruko, ali su kod ovih na zrnima dva usporedna niza sitnih reljefnih krugljica iskucana. Na dva para pričvršćena je na filigranu između šupljih zrna po jedna mala karičica. Zapor karika sastoji od plosnato iskovane petlje, koja svojim zavrnutim nastavkom donekle sjeća na završni nastavak S-karičica starohrvatskih sredovječnih grobova. U taj je zapor zahvaćala kukica, kojom je žica gornje polovice završavala. Sudeći po načinu, kako je ista načinjena i po veličini samih karika, one nisu mogle da služe kao minduše. Promjeri 83, 82 i 80 mm.

IV. Predica od pojasa (sl. 49) u obliku šesterotrake zvijezde sa stilizovanim liljanima na uglovima. Letvičasti dijelovi, koji sastavljaju ovu srebrnu predicu, urešeni su zaparanim sjekućim se potezima. U jednom unutrašnjem uglu nalazi se petlja, koje se drži neurešena sploštena igla predice. Promjer 52 mm.

V. Dva srebrna prstena. Jedan (sl. 50 dolje) je načinjen od 4 mm široke letvice, koja je urešena izmjenice krstićima i ornamentom šahove daske.

Sl. 49. Srebrna predica sa pojasa iz Slakovaca. Nar. vel.

Sl. 50. Srebrno prstenje iz Slakovaca. Nar. vel.

Na nj je priložena pločica u obliku osmerotrake zvijezde, sa skupinama od četiri krugljice na uglovima oko narezuckane kapice, u kojoj se nalaze ostanci staklenoga zrna. Promjer 26×22 mm.

Drugi prsten (sl. 50 gore) od 15 mm debele žice ima nastavljenu 16 mm široku okruglu pločicu. U nju je umetnuta tanka pozlaćena pločica od srebrna lima sa iskucanim likom na desno stupajuće zvijeri, koja ponešto sjeća na onu, što prikazuju pod br. II 1 opisane dvije uresne pločice. Promjer 20 mm.

Sl. 51. Srebrna dugmeta iz Slakovaca. Nar. vel.

VI. Tri vrste slabo napupčenih dugmeta, kako se čini, od bakra, a samo jače posrebrena. Dvije su vrste urešene šesterolistim rozetama, koje sastoje od sitnih krugljica: kod jedne (sl. 51 br. 1; promjer 23 mm; 2 komada) nalazi se na sredini i na svakom listu po jedan piknjasti kolobar sa centralnom krugljicom, a po jedna krugljica uz rub spram svakoga razmaka između listova. Kod

druge vrste (sl. 51 br 2; promjer 22 mm; 6 komada) oko krugljica na lišću i na sredini su linearni kolobari, a mjesto krugljica nalaze se uz rub spram razmaka trokuti, načinjeni od dva piknjasta i jednoga linearnoga poteza. Treća vrsta (sl. 51 br. 3; promjer 19 mm; 8 kom.) ima na sredini veću krugljicu, oko koje su opi-

sana dva istosredišna kolobara. Vanjski kolobar spaja 14 kosih zavnutih poteza sa isto toliko malih linearnih okruga sa centralnim piknjicama, koji se nalaze uz rub. Cijeli nacrt sjeća donekle na stilizovan lik polipa.

Četvrta vrsta dugmeta (sl. 51 br. 4 i 5) sastoji od neurešenih šupljih krugljica, koje bi se sastavile iz dvije polovice. Našlo se je 28 čitavih komada, 1 gornja i 3 doljnje polovice. Promjer 9 mm Petlje su ili jednostavne ili nabrebene.

Dr. Josip Brunšmid.